

Europeiska unionens officiella tidning

L 299

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtioåttonde årgången

16 november 2005

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1858/2005 av den 8 november 2005 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Republiken Sydafrika och Ukraina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 384/96 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1859/2005 av den 14 november 2005 om införande av vissa restriktiva åtgärder mot Uzbekistan 23
- Kommissionens förordning (EG) nr 1860/2005 av den 15 november 2005 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 32
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1861/2005 av den 15 november 2005 om ändring av förordning (EG) nr 1064/2005 när det gäller den kvantitet vete som omfattas av en stående anbudsinfordran för export och som innehas av det litauiska interventionsorganet 34
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1862/2005 av den 15 november 2005 om inledande av en stående anbudsinfordran för försäljning på gemenskapsmarknaden av vete som innehas av det litauiska interventionsorganet för bearbetning till mjöl i gemenskapen 35
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1863/2005 av den 15 november 2005 om inledande av en stående anbudsinfordran för försäljning på gemenskapsmarknaden av vete som innehas av det lettiska interventionsorganet för bearbetning till mjöl i gemenskapen 40
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1864/2005 av den 15 november 2005 om ändring av förordning (EG) nr 1725/2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 med avseende på IFRS (International Financial Reporting Standard) nr 1 och IAS (International Accounting Standard) nr 32 och 39 ⁽¹⁾ 45
- Kommissionens förordning (EG) nr 1865/2005 av den 15 november 2005 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som skall gälla från den 16 november 2005 58

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

Pris: 18 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Rådet

2005/790/EG:

- ★ Rådets beslut av den 20 september 2005 om undertecknande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område 61

Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område 62

Kommissionen

2005/791/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 14 november 2005 om tillstånd för Tyskland att fortsätta försöken med en ny oenologisk metod [delgivet med nr K(2005) 4376] 71

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- ★ Rådets gemensamma ståndpunkt 2005/792/GUSP av den 14 november 2005 om restriktiva åtgärder mot Uzbekistan 72

- ★ Rådets gemensamma ståndpunkt 2005/793/GUSP av den 14 november 2005 om tillfälligt mottagande i Europeiska unionens medlemsstater av vissa palestinier 80

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1858/2005

av den 8 november 2005

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Republiken Sydafrika och Ukraina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 384/96

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 11.2,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Gällande åtgärder

(1) Rådet införde i augusti 1999, genom förordning (EG) nr 1796/1999 ⁽²⁾ (nedan kallad "den ursprungliga förordningen"), en slutgiltig antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Ungern, Indien, Mexiko, Polen, Sydafrika och Ukraina. Den undersökning som ledde fram till dessa åtgärder kallas nedan "den ursprungliga undersökningen".

(2) De åtgärder som infördes för denna import, med undantag av import från en indisk, en mexikansk, en sydafri-

kansk och en ukrainsk exporterande tillverkare från vilka åtaganden godtogs genom kommissionens beslut 1999/572/EG ⁽³⁾, utgjordes av en värdetull. Genom förordning (EG) nr 1678/2003 återkallade kommissionen det åtagande som godtagits från den ukrainska exporterande tillverkaren och genom förordning (EG) nr 1674/2003 återinförde rådet värdetullen för denna exportör.

(3) Efter undersökningar i enlighet med artikel 13 i grundförordningen konstaterades därefter att de ursprungliga åtgärderna kringgicks genom att import från Ukraina och Kina skedde via Moldavien respektive Marocko. Följaktligen utvidgade rådet genom förordning (EG) nr 760/2004 ⁽⁴⁾ den slutgiltiga antidumpningstullen på import med ursprung i Ukraina till import av samma slags linor och kablar av stål som avsänts från Moldavien. På motsvarande sätt utvidgades genom rådets förordning (EG) nr 1886/2004 ⁽⁵⁾ den slutgiltiga antidumpningstullen på import med ursprung i Kina till import av samma slags linor och kablar som avsänts från Marocko, med undantag för linor och kablar som faktiskt tillverkats av marockanska producenter.

1.2 Undersökning avseende ett annat land

(4) Den 20 november 2004 inledde kommissionen genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁶⁾ ett antidumpningsförfarande beträffande import av samma produkt med ursprung i Sydkorea till följd av ett klagomål som ingivits av gemenskapsindustrin och som innehöll bevisning för att sådan import dumpas och därmed vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada. Undersökningen avslutades genom kommissionens beslut 2005/739/EG ⁽⁷⁾ utan att det infördes några åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 217, 17.8.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1674/2003 (EUT L 238, 25.9.2003, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 217, 17.8.1999, s. 63. Beslutet ändrat genom förordning (EG) nr 1678/2003 (EUT L 238, 25.9.2003, s. 13).

⁽⁴⁾ EUT L 120, 24.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 328, 30.10.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 283, 20.11.2004, s. 6.

⁽⁷⁾ EUT L 276, 21.10.2005, s. 62.

1.3 Begäran om översyn

- (5) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att de gällande antidumpningsåtgärderna för linor och kablar av järn eller stål med ursprung i Kina, Ungern, Indien, Mexiko, Polen, Sydafrika och Ukraina snart skulle upphöra att gälla ⁽¹⁾ mottog kommissionen den 17 maj 2004 en begäran om en översyn av dessa åtgärder i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.
- (6) Denna begäran ingavs av *Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries*, (EWRIS) (nedan kallad "den klagande") såsom företrädare för gemenskapstillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 50 %, av gemenskapens sammanlagda produktion av linor och kablar av järn eller stål. Begäran grundades på att det var sannolikt att dumpningen och skadan för gemenskapsindustrin skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphörde att gälla.
- (7) I avsaknad av sådan bevisning när det gäller import med ursprung i Mexiko begärde den sökande ingen översyn vid giltighetstidens utgång avseende import med ursprung i Mexiko. De åtgärder som tillämpades på import med ursprung i Mexiko upphörde därför att gälla den 18 augusti 2004 ⁽²⁾.
- (8) Kommissionen fastslog efter samråd med rådgivande kommittén att bevisningen var tillräcklig för att motivera att det inleddes en översyn enligt artikel 11.2 i grundförordningen och inledde därför en undersökning ⁽³⁾.

1.4 Undersökning

- (9) Kommissionen underrättade officiellt de exporterande tillverkarna, importörerna och de användare som den visste var berörda samt deras intresseorganisationer, företrädarna för exportländerna och gemenskapstillverkarna om att en undersökning vid giltighetstidens utgång hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och att begära att bli hörda inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande.
- (10) Med tanke på det stora antalet gemenskapstillverkare och importörer i gemenskapen som inte var närstående någon exporterande tillverkare i de berörda länderna ansågs det, i överensstämmelse med artikel 17 grundförordningen, lämpligt att undersöka om ett stickprovsförfa-

rande skulle användas. För att kommissionen skulle kunna besluta om ett stickprovsförfarande verkligen var nödvändigt och i så fall göra ett urval ombads de ovan nämnda parterna att i enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen ge sig till känna inom 15 dagar efter det att förfarandet hade inletts och till kommissionen lämna de uppgifter som begärts i tillkännagivandet om inledande.

- (11) Sjutton gemenskapstillverkare fyllde i stickprovsskema i vederbörlig ordning inom tidsfristen och gick formellt med på att samarbeta ytterligare i undersökningen. I stickprovsskema begärdes bland annat upplysningar om utvecklingen av vissa "makrorelaterade" skadeindikatorer, närmare bestämt produktionskapacitet, produktionsvolym, lager, försäljningsvolym och sysselsättning.
- (12) Av de 17 tillverkarna valdes fem företag ut som ansågs vara representativa för gemenskapsindustrin när det gäller produktionsvolym och försäljning av den berörda produkten i gemenskapen.
- (13) Bara en importör tillhandahöll de upplysningar som begärdes i tillkännagivandet om inledande och var villig att samarbeta ytterligare med kommissionens tjänsteavdelningar. Mot bakgrund av detta beslutade kommissionens tjänsteavdelningar att inte tillämpa något stickprovsförfarande beträffande de icke-närstående importörerna, men att sända ett frågeformulär till den ovan nämnda importören. Importören fyllde dock inte i frågeformuläret. Ingen av de icke-närstående importörerna ansågs därför samarbetsvillig. Importörernas intresseorganisation *Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries* (EWRIA) inkom med allmänna synpunkter, bland annat beträffande definitionen av den berörda produkten och den likadana produkten. Dessa synpunkter behandlas i skälen 19 och 20.
- (14) Frågeformulär skickades därför till de fem gemenskapstillverkare som ingick i urvalet och till alla kända exporterande tillverkare. Dessutom kontaktades en tillverkare i Turkiet (det jämförbara landet) som likaså fick ett frågeformulär.
- (15) Besvarade frågeformulär mottogs från de fem gemenskapstillverkare som ingick i urvalet och tre exporterande tillverkare i de berörda länderna samt från två närstående importörer och en tillverkare i det jämförbara landet.

⁽¹⁾ EUT C 272, 13.11.2003, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 203, 11.8.2004, s. 4.

⁽³⁾ EUT C 207, 17.8.2004, s. 2.

(16) Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:

Gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet:

- BTS Drahtseile GmbH (Tyskland)
- Cables y Alambres especiales, SA (Spanien)
- CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Tyskland)
- Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugal)
- Trefileurope (Frankrike)

Tillverkare i exportlandet:

- Usha Martin Ltd (Indien)

Närstående importörer i gemenskapen:

- Usha Martin UK (Förenade kungariket)
- Usha Martin Scandinavia (Danmark)

Tillverkare i det jämförbara landet:

- Celik Halat (Turkiet)

- (17) Undersökningen beträffande sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2003 till och med den 30 juni 2004 (nedan kallad "undersökningsperioden" eller, i tabeller, "UP"). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2001 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (18) Den berörda produkten är samma produkt som i den ursprungliga undersökning som ledde fram till införandet av de åtgärder som nu är i kraft, dvs. linor och kablar, inbegripet slutet tågvirke, av stål, dock ej linor och kablar av rostfritt stål, med ett största tvärsnitt av mer än 3 mm. De klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 7312 10 82, ex 7312 10 84, ex 7312 10 86, ex 7312 10 88 och ex 7312 10 99.

2.2 Likadan produkt

- (19) I likhet med vad som fastställdes i den ursprungliga undersökningen har det vid denna översyn bekräftats att den berörda produkten och de produkter som tillverkas och säljs av de exporterande tillverkarna på hemmamarknaden, de produkter som tillverkas och saluförs av gemenskapstillverkarna på gemenskapsmarknaden och de produkter som tillverkas och saluförs av tillverkaren i det jämförbara landet på det landets inhemska marknad har samma grundläggande fysiska egenskaper och samma användningsområden. De anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.
- (20) *Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries* upprepade på nytt det argument som kommittén framförde i samband med den ursprungliga undersökningen, nämligen att den berörda produkten skiljer sig väsentligt från de produkter som tillverkas och saluförs i gemenskapen och att de därför inte bör jämföras. Detta argument behandlades ingående i de ursprungliga förordningar genom vilka provisoriska och slutgiltiga åtgärder infördes för import av den berörda produkten, och det konstaterades att gemenskapstillverkade och importerade linor och kablar av stål var likadana. Eftersom *Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries* inte lämnade några nya uppgifter som visade att grundvalen för dessa ursprungliga slutsatser hade ändrats, bekräftas de slutsatser som dragits i den ursprungliga förordningen om slutgiltig tull.

3. SANNOLIKHET FÖR ATT DUMPNINGEN FORTSÄTTER ELLER ÅTERKOMMER

- (21) I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen undersöktes det om dumpning förekom alltjämt och, om så var fallet, huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen skulle fortsätta.

3.1 Inledande anmärkningar

- (22) Enligt Eurostats uppgifter uppgick den sammanlagda importen av linor och kablar av stål från Kina, Indien, Sydafrika och Ukraina (nedan kallade "de berörda länderna") till 7 784 ton, vilket motsvarar en andel av gemenskapsmarknaden på 4,4 %.
- (23) Undersökningsperioden för den ursprungliga undersökningen omfattade 15 månader (från den 1 januari 1997 till den 31 mars 1998), och undersökningen gällde endast import till gemenskapen före utvidgningen. Importuppgifter för den ursprungliga undersökningsperioden och för undersökningsperioden är därför inte direkt jämförbara. Under den ursprungliga undersökningsperioden uppgick den sammanlagda importen till EU-15 från de berörda länderna i alla händelser till 21 102 ton, vilket motsvarar en andel av gemenskapsmarknaden på 14,3 %.

- (24) I Indien samarbetade en exporterande tillverkare, och denne stod för 75 % av de exportvolymerna från Indien som Eurostat registrerat. I Sydafrika inkom den enda kända exporterande tillverkaren med uppgifter om sin export till gemenskapen under undersökningsperioden, som utgjorde all export från Sydafrika till gemenskapen under den perioden. När det gäller Kina samarbetade en exporterande tillverkare, och denne stod för 75 % av exporten av den berörda produkten från Kina till gemenskapen. När det gäller Ukraina samarbetade ingen av de två kända exporterande tillverkarna i den nuvarande undersökningen.

3.2 Dumpning av import under undersökningsperioden

- (25) I enlighet med artikel 11.9 i grundförordningen användes samma metoder som i den ursprungliga undersökningen om omständigheterna inte hade förändrats.

3.2.1 Indien

- (26) Under undersökningsperioden uppgick enligt Eurostat den sammanlagda importen av linor och kablar av stål från Indien till 3 869 ton, vilket motsvarar en andel av gemenskapsmarknaden på 2,2 %.

3.2.1.1 Normalvärde

- (27) När det gäller fastställandet av normalvärdet undersöktes först om den samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarens sammanlagda försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden var representativ, dvs. om den sammanlagda försäljningsvolymen på hemmamarknaden motsvarade minst 5 % av företagets sammanlagda försäljningsvolym till gemenskapen. Det konstaterades att så var fallet, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen.
- (28) Efter det att parterna hade underrättats om de preliminära undersökningsresultaten (nedan kallat "meddelandet av de preliminära undersökningsresultaten") invände den samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkaren mot den metod som kommissionen hade använt. Tillverkaren menade att för att pröva representativiteten borde kommissionen ha använt försäljningsvolymen av den berörda produkten till den första oberoende kunden i gemenskapen och inte till den närliggande importören i gemenskapen. Enligt artikel 2.2 i grundförordningen skall man emellertid för att fastställa om försäljningen av den likadana produkten på hemmamarknaden är representativ jämföra försäljningsvolymen på hemmamarknaden med exportförsäljningsvolymen av den berörda produkten till gemenskapen. Det anges inte om exportförsäljningen till den första oberoende kunden eller exportförsäljningen till den närliggande importören skall beaktas. Den metod som kommissionen hade använt konstaterades därför

vara lämplig och stå i överensstämmelse med grundförordningen. Detta påstående måste därför avvisas.

- (29) Kommissionen fastställde därefter vilka produkttyper, sålda av det berörda företaget på hemmamarknaden, som var identiska eller direkt jämförbara med de typer som såldes på export till gemenskapen.
- (30) För varje typ av linor och kablar av stål som den exporterande tillverkaren sålde på hemmamarknaden och som konstaterades vara direkt jämförbara med den typ som såldes på export till gemenskapen fastställdes om försäljningen på hemmamarknaden var tillräckligt representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en viss typ av linor och kablar av stål ansågs vara tillräckligt representativ om den sammanlagda försäljningsvolymen på hemmamarknaden av denna typ under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda försäljningsvolym av den jämförbara typen av linor eller kablar av stål som exporterades till gemenskapen. För 31 % av alla typer som exporterades till gemenskapen var detta fallet.
- (31) Kommissionen undersökte också om försäljningen på hemmamarknaden av varje produkttyp som sålts i representativa volymer på den marknaden kunde anses ha ägt rum vid normal handel, genom att andelen lönsam försäljning till oberoende kunder av typen i fråga fastställdes. I de fall där försäljningsvolymen för en produkttyp som såldes till ett nettopris som motsvarade eller översteg den beräknade tillverkningskostnaden utgjorde mer än 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen och det vägda genomsnittliga priset för den typen var detsamma som eller översteg tillverkningskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna för all försäljning på hemmamarknaden under undersökningsperioden, oavsett om försäljningen varit lönsam eller inte. I de fall där volymen lönsam försäljning av en viss produkttyp motsvarade högst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen eller det vägda genomsnittliga priset för den typen var lägre än produktionskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av endast lönsam försäljning av den typen, förutsatt att denna försäljning utgjorde minst 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen.
- (32) I de fall där den lönsamma försäljningen av en viss typ utgjorde mindre än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen, ansågs försäljningen av denna typ inte ha skett i tillräckliga mängder för att normalvärdet skulle kunna fastställas på grundval av priset på hemmamarknaden.

- (33) I de fall där priserna på hemmamarknaden för en viss produkttyp som såldes av en exporterande tillverkare inte kunde användas för att fastställa normalvärdet, antingen för att den typen inte hade sålts på hemmamarknaden eller för att den inte hade sålts vid normal handel, måste en annan metod användas. Eftersom det inte fanns någon annan rimlig metod användes ett konstruerat normalvärde.
- (34) I samtliga fall där ett konstruerat normalvärde användes konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen genom att det till tillverkningskostnaderna för de exporterade produkttyperna lades ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en skälig vinstmarginal. I enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen baserades beloppen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst på faktiska uppgifter beträffande produktionen och försäljningen vid normal handel av den likadana produkten på hemmamarknaden.
- (35) Efter meddelandet av de preliminära undersökningsresultaten gjorde den samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkaren gällande att kommissionen vid sin beräkning i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen av företagets vinstmarginal på hemmamarknaden felaktigt hade tagit med försäljningen på hemmamarknaden av produkter som inte omfattades av undersökningen, nämligen slutet tågvirke. Såsom anges i skäl 18 har slutet tågvirke uttryckligen tagits med i definitionen av den berörda produkten, inte bara i den pågående undersökningen utan även i den ursprungliga undersökningen. Detta påstående måste därför avvisas.
- (36) Den indiska exporterande tillverkaren hävdade att det normalvärde som använts för att beräkna dess dumpningsmarginal under undersökningsperioden inte på ett rimligt sätt avspeglade priserna och kostnaderna på hemmamarknaden, eftersom det fastställts på en icke-representativ grundval, nämligen på grundval av fyra månader av undersökningsperioden i stället för tolv. Det bör noteras att det inom ramen för en översyn vid giltighetstidens utgång, och i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen, undersöks om åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. Som ett resultat av en sådan översyn bekräftas eller upphävs de slutgiltiga antidumpingstullarna, men de individuella tullsatserna kan inte ändras. Eftersom det inom ramen för en översyn vid giltighetstidens utgång därför inte är nödvändigt att beräkna exakta dumpningsmarginaler, grundar sig undersökningen av sannolikheten för att dumpningen kommer att fortsätta på representativa uppgifter för undersökningsperioden. Inom ramen för det pågående förfarandet begärdes uppgifter för månaderna i slutet av varje kvartal, och de exporterande tillverkarna gavs tillfälle att komma med synpunkter beträffande dessa uppgifters representa-

tivitet. Den exporterande tillverkaren framförde inga invändningar mot detta tillvägagångssätt inom den tidsfrist som hade angetts, utan först efter kontrollbesöket på plats, dvs. vid en tidpunkt då det inte längre skulle ha varit möjligt att kontrollera andra uppgifter. Den exporterande tillverkaren gav dessutom ingen förklaring till varför de valda perioderna i detta särskilda fall inte skulle vara representativa och inkom inte heller med någon bevisning i frågan. Detta påstående måste därför avvisas.

3.2.1.2 Exportpris

- (37) Eftersom all exportförsäljning av den berörda produkten till gemenskapen skedde till närstående företag i gemenskapen, konstruerades exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången såldes vidare till en oberoende köpare. Justeringar gjordes för alla omkostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen och för vinst, i syfte att fastställa ett tillförlitligt exportpris vid gemenskapens gräns. Den närstående importörens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader drogs av från återförsäljningspriset till gemenskapen. När det gäller vinstmarginalen ansågs det lämpligt att, i avsaknad av andra mer tillförlitliga uppgifter och eftersom icke-närstående importörer inte var samarbetsvilliga, använda samma vinstmarginal som i den ursprungliga undersökningen, dvs. 5 %. Det fanns inga uppgifter som visade att denna marginal inte skulle vara tillförlitlig.

3.2.1.3 Jämförelse

- (38) I syfte att göra en rättvis jämförelse för varje produkttyp på nivån fritt fabrik och i samma handelsled togs hänsyn i form av justeringar till olikheter som påstods och konstaterades påverka prisernas jämförbarhet. Sådana justeringar gjordes, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, för transport-, försäkrings-, bank- och kreditkostnader.

3.2.1.4 Dumpningsmarginal

- (39) För att beräkna dumpningsmarginalen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet med det vägda genomsnittliga exportpriset till gemenskapen per produkttyp. Av jämförelsen framgick att det förekom betydande dumpning från den exporterande tillverkarens sida och att dumpningsmarginalen var mer än 10 %. Detta skall jämföras med den dumpningsmarginal på 39,8 % som konstaterades i den ursprungliga undersökningen. När det gäller icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare gjordes en bedömning av dumpningsnivån på grundval av de uppgifter om normalvärde och exportpriser som den sökande lämnat i sin begäran om översyn. Denna bedömning utvisade likaså en dumpningsmarginal, i det här fallet på mer än 20 %.

3.2.2 Kina

- (40) Under undersökningsperioden uppgick enligt Eurostat den sammanlagda importen av linor och kablar av stål från Kina till 1 942 ton, vilket motsvarar en andel av gemenskapsmarknaden på 1,1 %. Såsom nämnts i skäl 24 stod den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren för 75 % av den samlade importen från Kina.
- (41) I den ursprungliga undersökningen var fyra kinesiska exporterande tillverkare samarbetsvilliga. Ingen av dessa beviljades emellertid marknadsekonomisk status eller individuell behandling.

3.2.2.1 Jämförbart land

- (42) Eftersom Kina är en övergångsekonomi måste, i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen, normalvärdet fastställas på grundval av uppgifter som erhållits i ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi.
- (43) I den ursprungliga undersökningen användes Polen som jämförbart land för att fastställa normalvärdet. Eftersom Polen är medlem av Europeiska unionen sedan den 1 maj 2004 kan det inte längre användas som ett jämförbart land i samband med antidumpningsundersökningar. För den pågående undersökningen föreslog den sökande Förenta staterna som jämförbart land.
- (44) En importörsammanslutning invände mot valet av Förenta staterna och föreslog Sydkorea som lämpligt jämförbart land. Ingen tillverkare i Förenta staterna eller Sydkorea var emellertid villig att samarbeta i den pågående översynen vid giltighetstidens utgång.
- (45) Kommissionen undersökte därför andra möjliga jämförbara länder, såsom Norge, Thailand, Indien och Turkiet. Inte heller i Norge och Thailand var emellertid någon tillverkare villig att samarbeta.
- (46) Endast en tillverkare av linor och kablar av stål i Turkiet samarbetade i undersökningen genom att besvara frågeformuläret och gå med på att det gjordes ett kontrollbesök på platsen. Av undersökningen framkom att Turkiet har en konkurrensutsatt marknad för linor och kablar och stål, med två inhemska tillverkare som tillgodoser ungefär 83 % av marknadsbehovet och med konkurrens från import från andra tredjeländer. Importtullarna i Turkiet är låga och det finns inga andra begränsningar för import av linor och kablar av stål till landet. Produktionsvolymen i Turkiet uppgick till mer än fem gånger den kinesiska exportvolymen av den berörda produkten till gemenskapen. Den turkiska marknaden ansågs därför vara tillräckligt representativ för fastställande av normal-

värdet för Kina. Slutligen var, såsom nämns i skäl 19, den produkt som tillverkades och såldes på den turkiska hemmamarknaden likadan som den produkt som exporterades till gemenskapen av den kinesiska exporterande tillverkaren.

- (47) Efter meddelandet av de preliminära undersökningsresultaten invände en importörsammanslutning mot valet av Turkiet som jämförbart land. Denna invändning var dock inte underbyggd och måste därför avvisas.
- (48) Därför dras slutsatsen att Turkiet utgör ett lämpligt jämförbart land för fastställande av normalvärdet i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen.

3.2.2.2 Normalvärde

- (49) Normalvärdet fastställdes i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen på grundval av kontrollerade uppgifter från den samarbetsvilliga tillverkaren i det jämförbara landet, dvs. på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas av icke-närstående kunder på den inhemska marknaden i Turkiet, eftersom denna försäljning konstaterats ske vid normal handel.
- (50) Normalvärdet fastställdes sålunda som det vägda genomsnittliga försäljningspris på hemmamarknaden som den samarbetsvilliga tillverkaren i Turkiet tagit ut av icke-närstående kunder.

3.2.2.3 Exportpris

- (51) Eftersom den samarbetsvilliga exportörens exportförsäljning utgjorde 75 % av importen till EG av den berörda produkten från Kina under undersökningsperioden, fastställdes exportpriset på grundval av de uppgifter som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina tillhandahöll. All exportförsäljning av den berörda produkten skedde direkt till oberoende kunder i gemenskapen och exportpriset fastställdes därför i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

3.2.2.4 Jämförelse

- (52) I syfte att göra en rättvis jämförelse för varje produkttyp på nivån fritt fabrik och i samma handelsled togs hänsyn i form av justeringar till olikheter som påstods och konstaterades påverka prisernas jämförbarhet. Sådana justeringar gjordes, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, för transport-, försäkrings-, bank- och kreditkostnader.

- (53) För vissa produkttyper som såldes på den turkiska hemmamarknaden var det nödvändigt att göra justeringar för att de skulle kunna jämföras med de typer som exporterades från Kina. Justeringar gjordes för att i enlighet med artikel 2.10 b i grundförordningen beakta fysiska skillnader, såsom diameter, draghållfasthet och kärna. Justeringarna grundades på prisskillnaderna för de berörda typerna på den turkiska marknaden.

3.2.2.5 Dumpningsmarginal

- (54) För att beräkna dumpningsmarginalen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet med det vägda genomsnittliga exportpriset till gemenskapen per produkttyp. Av jämförelsen framgick att det förekom en betydande dumpning av importen av den berörda produkten från den samarbetsvilliga exportören. Dumpningsmarginalen uppgick till mer än 65 %. Detta skall jämföras med den dumpningsmarginal på 60,4 % som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

3.2.3 Sydafrika

- (55) Under undersökningsperioden uppgick enligt Eurostat den sammanlagda importen av linor och kablar av stål från Sydafrika till 278 ton, vilket motsvarar en andel av gemenskapsmarknaden på 0,1 %, dvs. en andel som understiger miniminivån. Denna import hänförde sig till 100 % till den enda kända exporterande tillverkaren.

- (56) Eftersom den sydafrikanska exporterande tillverkaren inte samarbetade till fullo (se skäl 57) blev det nödvändigt att i enlighet med artikel 18 i grundförordningen använda tillgängliga uppgifter.

- (57) Den enda kända exporterande tillverkaren lämnade uppgifter om sin exportförsäljning till gemenskapen men inga uppgifter om sina kostnader och priser för den likadana produkten på hemmamarknaden. Det gick därför inte att fastställa ett normalvärde för undersökningsperioden. Den exporterande tillverkaren medgav emellertid att dumpning fortfarande förekom under undersökningsperioden. På denna grundval och i avsaknad av andra mer tillförlitliga uppgifter drogs slutsatsen att en betydande dumpning fortsatt förekommit under undersökningsperioden.

3.2.4 Ukraina

- (58) Under undersökningsperioden uppgick enligt Eurostat den sammanlagda importen av linor och kablar av stål från Sydafrika till 1 695 ton, vilket motsvarar en andel av

gemenskapsmarknaden på 0,1 %. Denna marknadsandel understeg alltså miniminivån.

- (59) I avsaknad av samarbete från de ukrainska företagens sida blev det nödvändigt att i enlighet med artikel 18 i grundförordningen använda tillgängliga uppgifter. På grundval av detta jämfördes det normalvärde som faststälts för det jämförbara landet med det exportpris som angivits i den sökandes begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång. Resultatet blev att en dumpningsmarginal på mer än 65 % fastställdes för undersökningsperioden.

3.3 Utveckling av importen om åtgärderna skulle upphöra att gälla

3.3.1 Inledande anmärkningar

- (60) Av de åtta indiska exporterande tillverkare som anges i klagomålet samarbetade en i undersökningen. Av de två sydafrikanska exporterande tillverkare som nämns i klagomålet var det bara en som delvis samarbetade. Det finns inga andra kända tillverkare i Sydafrika. När det gäller Ukraina samarbetade ingen av de två kända exporterande tillverkarna och det finns inte heller i Ukraina några andra kända tillverkare. Av nio kända kinesiska exporterande tillverkare samarbetade bara en.

3.3.2 Indien

3.3.2.1 Inledande anmärkningar

- (61) Sju av de åtta kända tillverkarna i Indien var inte villiga att samarbeta i den pågående översynen vid giltighetstidens utgång. Vid tidpunkten för den ursprungliga undersökningen avsatte sex av dessa tillverkare linor och kablar av stål endast på hemmamarknaden eller på andra tredjelandsmarknader och de omfattades därför inte av den undersökningen. Eftersom de inte samarbetade i den nu aktuella undersökningen fanns det dessutom inga uppgifter tillgängliga om deras produktionskapacitet, volym, lager och försäljning till andra marknader än gemenskapsmarknaden. Undersökningen om sannolikheten för att dumpningen skulle fortsätta om åtgärderna upphörde att gälla baserades därför på tillgängliga uppgifter, dvs. de uppgifter som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren tillhandahållit. Uppgifter avseende priser på importen från andra exportörer än den samarbetsvilliga exportören, fastställda på grundval av Eurostats statistik, undersöktes också. För att kunna fastställa huruvida det är sannolikt att dumpningen skulle fortsätta om åtgärderna upphörde att gälla undersöktes den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens prissättning på andra exportmarknader, exportpriser till gemenskapen, produktionskapacitet och lager. Det gjordes även en bedömning av den troliga effekt som ett upphävande av åtgärderna skulle få på priserna på annan import.

3.3.2.2 Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och exportpriserna till gemenskapen

- (62) Det konstaterades att det genomsnittliga exportpriset vid försäljning till länder som inte är medlemmar i EU (nedan kallade "länder utanför EU") var betydligt lägre än det genomsnittliga exportpriset till gemenskapen och även lägre än priserna på hemmamarknaden, vilket indikerade att export till länder utanför EU sannolikt dumpades i till och med högre grad än exporten till gemenskapen. Det bör emellertid noteras att under undersökningsperioden var ett åtagande om minimipriser i kraft, vilket tvingade den berörda exporterande tillverkaren att iaktta en viss prisnivå för sin export till gemenskapen. Det konstaterades att en del priser låg något över åtagandenivån, men till största delen skedde försäljningen till priser på nivån enligt åtagandet. Exportören sålde stora mängder till länder som inte var medlemmar i EU och denna försäljning utgjorde 86 % av företagets sammanlagda exportförsäljning. Det ansågs därför att prisnivån för exportförsäljning till andra tredjeländer kan ses som en indikation på den troliga prisnivån för exportförsäljning till gemenskapen om åtgärderna skulle upphöra att gälla. På denna grundval, och mot bakgrund av de låga priserna på exporten till tredjelandsmarknader, drogs slutsatsen att den samarbetsvilliga exportören troligen skulle sänka sina exportpriser till gemenskapen, vilket följaktligen också skulle öka dumpningsnivån.
- (63) Den dumpningsmarginal som konstaterades under undersökningsperioden var betydande. Man måste därför utgå från att även om priserna till gemenskapen skulle ligga kvar på samma nivå eller öka är det mycket troligt att dumpningen skulle fortsätta om de åtgärder som är i kraft skulle upphöra att gälla. Med tanke på företagets tidigare beteende när det gäller export till gemenskapen (i den ursprungliga undersökningen konstaterades att företaget exporterade stora mängder till dumpade priser till EU), liksom dess prissättningsstrategier när det gäller exporten till andra tredjelandsmarknader, är det troligare att eventuell fortsatt export till gemenskapen skulle ske till lägre, och följaktligen dumpade, priser.

3.3.2.3 Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och priserna i gemenskapen

- (64) Exportpriserna till tredjeländer konstaterades i genomsnitt vara lägre än gemenskapsindustrins försäljningspriser i gemenskapen, vilket innebär att den rådande prisnivån för den berörda produkten i gemenskapen gör gemenskapsmarknaden till en mycket attraktiv marknad för exportörer i Indien. På denna grundval bedömdes det föreligga ett ekonomiskt incitament att dirigera om exporten från länder utanför EU till den mera lönsamma gemenskapsmarknaden om de åtgärder som är i kraft skulle upphöra att gälla.

3.3.2.4 Icke-samarbetsvilliga exportörers priser

- (65) Enligt Eurostat är priserna på all import av den berörda produkten (bortsett från den samarbetsvilliga exportörens) betydligt lägre än den samarbetsvilliga exportörens priser. I avsaknad av andra uppgifter och på grundval av den samarbetsvilliga exportörens normalvärden skulle dumpningsnivåerna för denna import vara betydande. Om åtgärderna skulle upphöra att gälla finns det inget skäl att anta att denna import inte skulle äga rum till dumpade priser på ungefär samma nivå men i ökade kvantiteter.

3.3.2.5 Outnyttjad kapacitet och lager

- (66) Den samarbetsvilliga indiska tillverkaren har, trots ett ökat kapacitetsutnyttjande under de senaste åren, fortfarande en betydande outnyttjad kapacitet motsvarande nästan fem gånger exportkvantiteten till gemenskapen under undersökningsperioden. Dessutom är lagren, även om de minskar volymmässigt, betydande och motsvarade i slutet av undersökningsperioden en betydande del av de kvantiteter som exporterades till gemenskapen. Det finns därför kapacitet att öka exportkvantiteterna till EU, i synnerhet som det inte finns några indikationer på att marknader i tredjeländer eller hemmamarknaden skulle kunna absorbera eventuell ytterligare tillverkning. Det bör i detta hänseende noteras att det med hänsyn till förekomsten av åtta konkurrerande tillverkare är mycket osannolikt att den inhemska marknaden i Indien skulle kunna absorbera hela den tillverkning som denna exporterande tillverkares outnyttjade kapacitet representerar. Enligt begäran om översyn uppskattades den sammanlagda outnyttjade kapaciteten för alla indiska tillverkare uppgå till 35 000 ton, vilket motsvarar nästan 20 % av förbrukningen i gemenskapen.

3.3.3 Kina

3.3.3.1 Inledande anmärkningar

- (67) Såsom nämns i skäl 41 beviljades inget av de kinesiska företagen marknadsekonomisk status eller individuell behandling inom ramen för den ursprungliga undersökningen, dvs. alla företag omfattas av en enda landsomfattande antidumpningstull på 60,4 %. Importen från Kina minskade betydligt, från 11 484 ton under den ursprungliga undersökningens undersökningsperiod (EU-15) till 1 942 ton under undersökningsperioden (EU-25). Kinas nuvarande marknadsandel ligger något över miniminivån, nämligen på nivån 1,1 %. Det noteras emellertid att importen från Kina har ökat kontinuerligt från 2001. Den enda samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarens export till EU utgjorde 75 % av den sammanlagda kinesiska exporten och uppgick till 1 456 ton under undersökningsperioden. Det finns sju andra exporterande tillverkare, som exporterade endast små mängder till gemenskapen under undersökningsperioden.

- (68) För att kunna fastställa sannolikheten för att dumpningen skulle återkomma om åtgärderna upphörde att gälla undersöktes den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens prissättning på andra exportmarknader, exportpriser till gemenskapen, produktionskapacitet och lager samt den effekt som annan import troligen skulle få på priserna. Priserna på import från andra exportörer än den samarbetsvilliga exportören fastställdes på grundval av uppgifter från Eurostat.

3.3.3.2 Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och exportpriserna till gemenskapen

- (69) Priserna på exporten från Kina till Förenta staterna, en av de största exportmarknaderna för de kinesiska exporterande tillverkarna och en marknad där inga åtgärder är i kraft, var i genomsnitt betydligt lägre än exportpriserna till gemenskapen. Eftersom exportförsäljningen från Kina till gemenskapen skedde till dumpade priser (se skäl 54) är detta en indikation på att exporten till Förenta staterna och andra tredjelandsmarknader troligen dumpades till ännu lägre priser än exporten till gemenskapen. Det ansågs också att exportprisnivån till Förenta staterna och andra tredjeländer kan ses som en indikation på den troliga prisnivån för exporten till gemenskapen om åtgärderna skulle upphöra att gälla. På denna grundval, och mot bakgrund av de låga priserna till marknader i tredjeländer, drogs slutsatsen att det finns en betydande marginal för att sänka exportpriserna till gemenskapen, vilket följaktligen också skulle öka dumpningen.

3.3.3.3 Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och priserna i gemenskapen

- (70) Det konstaterades också att gemenskapsindustrins priser vid försäljning i gemenskapen i genomsnitt var betydligt högre än den samarbetsvilliga kinesiska exportörens priser vid export till marknader i andra tredjeländer. Såsom redan konstaterats i skäl 64 när det gäller Indien gör den allmänt rådande prisnivån för den berörda produkten på gemenskapsmarknaden gemenskapen till en mycket attraktiv marknad, vilket gäller även för Kina. Den högre prisnivån på gemenskapsmarknaden är ett incitament till att öka exporten till gemenskapen.

3.3.3.4 Icke-samarbetsvilliga exportörers priser

- (71) Enligt Eurostat är priserna på all import av den berörda produkten (utom importen från den samarbetsvilliga exportören) lägre än den samarbetsvilliga exportörens priser. Med utgångspunkt i det normalvärde som beräknats för det jämförbara landet skulle denna import dumpas i

betydande mån. Om åtgärderna skulle upphöra att gälla finns det inget skäl att anta att denna import inte skulle äga rum till dumpade priser på ungefär samma nivå men i ökade kvantiteter.

3.3.3.5 Outnyttjad kapacitet och lager

- (72) Den samarbetsvilliga kinesiska tillverkaren har, trots ett något ökat kapacitetsutnyttjande under de senaste åren, fortfarande en betydande outnyttjad kapacitet motsvarande nästan fyra gånger exportkvantiteten till gemenskapen under undersökningsperioden. Enligt begäran om översyn uppskattades den outnyttjade kapaciteten för alla exporterande tillverkare i Kina till 270 000 ton. Det finns därför kapacitet att öka exportkvantiteterna till gemenskapen, i synnerhet som det inte finns något som indikerar att marknader i tredjeländer eller hemmamarknaden skulle kunna absorbera eventuell ytterligare tillverkning. Det bör i detta hänseende noteras att det med hänsyn till förekomsten av ett stort antal konkurrerande tillverkare är mycket osannolikt att hemmamarknaden i Kina skulle kunna absorbera den ytterligare tillverkning som den outnyttjade kapaciteten representerar.

3.3.3.6 Kringgående

- (73) Det konstateras att de åtgärder som är i kraft för import av den berörda produkten från Kina kringgicks genom att importen lastades om i Marocko. Detta tyder på att försäljarna av kinesiska linor och kablar av stål har ett klart intresse av gemenskapsmarknaden och att de är oförmögna att konkurrera på denna marknad till icke-dumpade priser. Detta ansågs utgöra ytterligare en indikation på att den kinesiska exporten troligen skulle öka och komma in på gemenskapsmarknaden till dumpade priser om åtgärderna skulle upphävas.

3.3.4 Sydafrika

3.3.4.1 Inledande anmärkningar

- (74) Det finns endast en känd tillverkare i Sydafrika. Denna tillverkare samarbetade delvis i denna översyn.
- (75) Importen från Sydafrika har minskat betydligt sedan de slutgiltiga åtgärderna infördes. Marknadsandelen för importen från Sydafrika låg under miniminivån (1 %) under undersökningsperioden. Den sammanlagda exporten från Sydafrika under undersökningsperioden uppgick till 278 ton. Till stor del transporterades dessa kvantiteter till ett tullnederlag i Rotterdam, varifrån de slutligen återexporterades, dvs. de tullklarades aldrig i EU. Endast mindre mängder av den berörda produkten övergick till fri omsättning i EU.

- (76) Såsom anges i skälen 57 och 60 utnyttjades tillgängliga uppgifter, i synnerhet när det gäller situationen på den inhemska marknaden i Sydafrika. Med hänsyn till att föga är känt om den sydafrikanska industrin baseras slutsatserna i det följande på de uppgifter som lämnades i den sökandes begäran om översyn och på offentlig exporthandelsstatistik.

- (77) För att fastställa huruvida dumpningen skulle återkomma om åtgärderna upphörde att gälla undersöktes de uppgifter som den samarbetsvilliga exportören tillhandahållit om exportpriser till gemenskapen och tredjeländer, outnyttjad kapacitet och lager.

3.3.4.2 Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och priserna i det exporterande landet

- (78) Såsom redan nämnts i skäl 76 tillhandahölls inga uppgifter om priserna på hemmamarknaden. Därför användes de uppgifter om priserna på hemmamarknaden som lämnades i begäran om översyn. När det gäller priserna på andra exportmarknader än gemenskapsmarknaden analyserades fem större exportdestinationer. I samtliga fall var exportpriserna till tredjeland lägre än priserna på hemmamarknaden. Med antagandet att dessa exportpriser är de lägsta priser som exportören skulle kunna acceptera när denne återvänder till gemenskapsmarknaden, är det tydligt att denna export även fortsättningsvis troligen kommer att ske till dumpade priser.

3.3.4.3 Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och exportpriserna till gemenskapen

- (79) Av en undersökning av det genomsnittliga försäljningspriset till de fem viktigaste exportmarknaderna vid sidan av gemenskapsmarknaden framkom att denna försäljning skedde till priser som var betydligt lägre än exportpriserna till gemenskapen. När det gäller Indien beror detta åtminstone delvis på att ett åtagande om minimipriser var i kraft under undersökningsperioden, vilket tvingade den berörda exporterande tillverkaren att respektera en viss prisnivå för sin export till gemenskapen. Alla priserna konstaterades ligga något över nivån enligt åtagandet.

- (80) Det ansågs därför att exportprisnivån till dessa fem exportmarknader utanför gemenskapen kan ses som en indikation på den sannolika prisnivån för exportförsäljningen till gemenskapen om åtgärderna skulle upphöra att gälla. På denna grundval drogs slutsatsen att den enda sydafrikanska exportören har en betydande marginal för

att sänka sina exportpriser till gemenskapen, vilket skulle öka dumpningsnivån.

3.3.4.4 Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och priserna i gemenskapen

- (81) Det konstaterades vidare att priserna på gemenskapsmarknaden i genomsnitt var högre än exportpriserna till de fem viktigaste exportmarknaderna utanför gemenskapen. Såsom redan konstaterats (se skäl 64 när det gäller Indien och skäl 70 när det gäller Kina) gör detta gemenskapsmarknaden till en väldigt attraktiv marknad om åtgärderna skulle upphöra att gälla i framtiden. I detta hänseende ansågs att den högre prisnivån på gemenskapsmarknaden är ett incitament till att öka exporten till denna marknad.

3.3.4.5 Outnyttjad kapacitet och lager

- (82) Efter det att den slutgiltiga tullen infördes har den delvis samarbetsvilliga exporterande tillverkarens lager och outnyttjade kapacitet väsentligt ökat, den senare till mer än 40 % av den befintliga kapaciteten. Enligt begäran om översyn uppskattades den outnyttjade kapaciteten till mellan 23 000 och 25 000 ton. Det finns därför kapacitet att öka exportkvantiteterna till gemenskapen, i synnerhet som det inte finns några indikationer på att marknader i tredjeländer eller hemmamarknaden skulle kunna absorbera eventuell ytterligare tillverkning.

3.3.5 Ukraina

3.3.5.1 Inledande anmärkningar

- (83) Ingen av de två kända ukrainska exporterande tillverkarna samarbetade i undersökningen och undersökningsresultaten grundades därför i enlighet med artikel 18 i grundförordningen på tillgängliga uppgifter. Eftersom föga är känt om den ukrainska industrin baseras slutsatserna i det följande på de uppgifter som lämnades i den sökandes begäran om översyn och på offentlig handelsstatistik. Det finns inga andra kända tillverkare i Ukraina och övervägandena i det följande beträffande i synnerhet produktionskapacitet avser därför de två kända exporterande tillverkarna.

- (84) I syfte att fastställa huruvida det är troligt att dumpningen återkommer om åtgärderna upphävs undersöktes exportpriserna till tredjeländer, outnyttjad kapacitet och lager.

3.3.5.2 Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och exportpriserna till gemenskapen

- (85) I avsaknad av andra mer tillförlitliga uppgifter användes de uppgifter om export till Ryssland och Förenta staterna som tillhandahölls i begäran om översyn och som baserades på offentlig statistik. En analys av de tillgängliga uppgifterna visade att de genomsnittliga exportpriserna till dessa länder var betydligt lägre än de genomsnittliga exportpriserna till gemenskapen. Såsom redan förklarats när det gäller Indien, Kina och Sydafrika ansågs exportpriserna till andra tredjeländer utgöra en indikation på den troliga prisnivån för exportförsäljningen till gemenskapen om åtgärderna skulle upphöra att gälla. På grundval av detta drogs slutsatsen att det finns en betydande marginal för att sänka exportpriserna till gemenskapen och att det är mycket troligt att det kommer att röra sig om dumpade priser.

3.3.5.3 Outnyttjad kapacitet

- (86) Enligt bevisningen i begäran om översyn uppgår den uppskattade produktionskapaciteten i Ukraina till 100 000 ton, varav endast 50 % används för faktisk produktion. En outnyttjad kapacitet på 50 000 ton skulle vara den högsta outnyttjade kapaciteten i alla de berörda länderna och motsvara mer än en tredjedel av förbrukningen i gemenskapen. Ukraina har därför långt större möjligheter än alla de andra berörda länderna att öka sin export till gemenskapen, i synnerhet som det inte finns några indikationer på att marknader i tredjeländer eller hemmamarknaden skulle kunna absorbera eventuell ytterligare tillverkning.

3.3.5.4 Överträdelse av ett åtagande och kringgående av åtgärderna

- (87) Inom ramen för den ursprungliga undersökningen godtog kommissionen 1999 ett åtagande från en av de ukrainska exportörerna. Kommissionen konstaterade därefter överträdelser i två hänseenden av detta åtagande. För det första tillhandahöll den ukrainska berörda exportören missledande ursprungsdeklarationer, för det andra utfärdade exportören åtagandefakturer för produkttyper som inte omfattades av åtagandet och utnyttjade därmed otillbörligen befrielsen från antidumpningstullen. Genom förordning (EG) nr 1678/2003 återkallade kommissionen därför sitt godtagande av åtagandet.
- (88) Dessutom konstaterades det efter det att de gällande åtgärderna införts för linor och kablar av stål från Ukraina att dessa åtgärder kringgicks genom import av linor och

kablar av stål från Moldavien. Såsom nämnts i skäl 3 utvidgades de gällande åtgärderna därför till att även omfatta import av linor och kablar av stål som avsänts från Moldavien.

- (89) Även om tidigare överträdelser av ett åtagande och kringgående av åtgärder inte i och för sig motiverar slutsatsen att dumpning kommer att tillämpas i framtiden, ansågs de i detta fall utgöra ytterligare indikationer på exportörernas intresse av att komma in på gemenskapsmarknaden och deras oförmåga att konkurrera på denna marknad till icke-dumpade priser.

3.4 Slutsats

- (90) Fortsatt betydande dumpning konstaterades i samtliga fall, låt vara att importvolymerna från Sydafrika och Ukraina var mycket små.
- (91) För bedömningen av sannolikheten för att dumpningen skulle fortsätta eller återkomma om antidumpningsåtgärderna upphörde att gälla analyserades outnyttjad kapacitet och tillgängliga lager samt prissättnings- och exportstrategier på olika marknader. Av undersökningen framkom att det fanns en betydande outnyttjad kapacitet och stora lager i alla de berörda exporterande länderna. Det konstaterades vidare att exportpriserna till andra tredjeländer i allmänhet var betydligt lägre än priserna till gemenskapen och att gemenskapen därför förblev en attraktiv marknad för de exporterande tillverkarna i samtliga berörda länder. Därför drogs slutsatsen att det var mycket troligt att exporten från de berörda länderna till tredjeländer skulle läggas om till gemenskapen om exportörerna kunde få tillträde till gemenskapsmarknaden utan antidumpningsåtgärder. Med tanke på den outnyttjade produktionskapaciteten var det också sannolikt att importen från alla de berörda länderna skulle komma att öka.
- (92) En analys av alla de berörda ländernas prissättningsstrategier visade dessutom att denna export med all sannolikhet skulle ske till dumpade priser. När det gäller Kina och Ukraina förstärktes dessa slutsatser av att det konstaterades att de gällande åtgärderna hade kringgåtts genom import via andra länder, vilket visade att exportländerna inte kunde konkurrera på gemenskapsmarknaden till rättvisa priser.

- (93) Mot bakgrund av detta fastställdes för samtliga berörda länder att dumpningen, om åtgärderna skulle upphöra att gälla, sannolikt skulle fortsätta eller återkomma och omfatta betydande kvantiteter.

— Trefileurope (Frankrike)

— WADRA GmbH (Tyskland)

— Westfälische Drahtindustrie GmbH (Tyskland)

Såsom anges i skäl 12 gjordes ett urval bestående av fem företag.

4. DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN

4.1 Tillverkning i gemenskapen

- (94) Inom gemenskapen framställs den berörda produkten av 30 tillverkare som representerar gemenskapens sammanlagda tillverkning i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

- (96) Dessa företag samarbetade till fullo i undersökningen. De fem gemenskapstillverkare som ingick i urvalet stod för 30 % av gemenskapens sammanlagda tillverkning under undersökningsperioden, medan de ovannämnda 17 gemenskapstillverkarna stod för 68 % av gemenskapens sammanlagda tillverkning under undersökningsperioden.

4.2 Gemenskapsindustrin

- (95) Det bör noteras att i den ursprungliga undersökningen utgjordes gemenskapsindustrin av 20 tillverkare. Nio av dessa företag samarbetade inte i översynsundersökningen. Sex företag däremot, som inte var en del av gemenskapsindustrin i den ursprungliga undersökningen, både stödde begäran om översyn och gick med på att samarbeta i översynsundersökningen. Följande 17 tillverkare stödde således klagomålet och gick med på att samarbeta:

- Bridon International Ltd (Förenade kungariket)
- BTS Drahtseile GmbH (Tyskland)
- Cables y Alambres especiales, SA (Spanien)
- CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Tyskland)
- D. Koronakis SA (Grekland)
- Drahtseilwerk GmbH (Tyskland)
- Drahtseilwerk Hemer GmbH and Co. KG (Tyskland)
- Drahtseilerei Gustav Kocks GmbH (Tyskland)
- Drumet SA (Polen)
- Hamburger Drahtseilerei A. Steppuhn GmbH (Tyskland)
- Iscar Funi Metalliche Srl (Italien)
- Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugal)
- Metalcalvi wire ropes Srl (Italien)
- Metal Press Srl (Italien)

5. SITUATIONEN PÅ GEMENSKAPSMARKNADEN

5.1 Förbrukning på gemenskapsmarknaden

- (98) Förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden, de övriga gemenskapstillverkarnas försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden samt uppgifter från Eurostat om all import till EU.

- (99) Mellan 2001 och undersökningsperioden minskade förbrukningen i gemenskapen med 9 %. Den minskade närmare bestämt med 3 % mellan 2001 och 2002 och med ytterligare 6 % mellan 2002 och 2003. Den låg därefter kvar relativt stabilt på denna nivå under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Total förbrukning i gemenskapen (ton)	194 547	187 845	176 438	177 825
Index (2001 = 100)	100	97	91	91

5.2 Import från de berörda länderna

5.2.1 Sammantagen bedömning

(100) I den ursprungliga undersökningen gjordes en sammantagen bedömning av importen av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Indien, Sydafrika och Ukraina i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen. Det undersöktes om en sammantagen bedömning var lämplig även i den nuvarande undersökningen.

(101) När det gäller detta konstaterades att den dumpningsmarginal som fastställdes för importen från vart och ett av dessa länder översteg miniminivån. När det gäller de kvantiteter som enligt vad som anges i skälen 22–24 exporterades av vart och ett av de fyra berörda länderna, gjordes bedömningen att importen från dessa länder sannolikt skulle öka till nivåer långt över dem som uppnåddes under undersökningsperioden och helt säkert överstiga tröskelvärdet för vad som betraktas som försumbart, om åtgärderna upphävdes.

(102) När det gäller konkurrensvillkoren framkom det av undersökningen att linor och kablar av stål, som importeras från de berörda länderna, jämförda produkttyp för produkttyp, hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper. Dessutom var dessa typer av linor och kablar av stål utbytbara med andra produkttyper som importerades från de berörda länderna och med dem som tillverkades i gemenskapen, och de salufördes i gemenskapen under samma period genom jämförbara försäljningskanaler under liknande kommersiella villkor. De importerade linorna och kablarna av stål ansågs därför konkurrera sinsemellan och med de linor och kablar av stål som tillverkades i gemenskapen.

(103) Mot bakgrund av ovanstående ansågs alla kriterierna i artikel 3.4 i grundförordningen vara uppfyllda. Importen från de berörda fyra länderna bedömdes därför sammantaget.

5.2.2 Importvolym, importens marknadsandel och importpriser

(104) Utvecklingen när det gäller de fyra berörda ländernas importvolym, marknadsandelar och genomsnittspriser anges nedan. Uppgifterna angående prisutvecklingen baseras på Eurostats uppgifter om importpriser och inbegriper antidumpningstullar och beräknade kostnader efter import.

(105) Importen med ursprung i de fyra berörda länderna ökade först till 9 153 ton 2002, vilket motsvarar en marknadsandel av 4,9 %, innan den minskade till 7 784 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en marknadsandel av 4,4 %. Under undersökningsperioden i den ursprungliga undersökningen var de fyra berörda ländernas sammantagna marknadsandel 14,3 %.

(106) Priserna på importen från de fyra berörda länderna minskade i genomsnitt från 1 364 EUR per ton 2001 till 1 296 EUR per ton under undersökningsperioden.

(107) Undersökningen visade att priserna på importen från de berörda länderna underskred gemenskapsindustrins priser med 36–68 % under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Import från de fyra berörda länderna (ton)	7 951	9 153	7 168	7 784
Marknadsandel för importen från de fyra berörda länderna	4,1 %	4,9 %	4,1 %	4,4 %
Priser på importen från de fyra berörda länderna (EUR per ton)	1 364	1 450	1 331	1 296

5.3 Import som konstaterats kringgå antidumpningsåtgärderna

(108) Såsom anges i skäl 3 konstaterades vidare att de åtgärder som ursprungligen införts för Ukraina och Kina kringgicks via Moldavien och Marocko. Den antidumpningstull som införts på import med ursprung i Kina utvidgades därför till att omfatta import av samma linor och kablar av stål som avsänts från Marocko, med undantag av de linor och kablar som faktiskt tillverkats av en marockansk tillverkare. På samma sätt utvidgades den slutgiltiga antidumpningstull som införts på import med ursprung i Ukraina till att omfatta import av samma linor och kablar av stål som avsänts från Moldavien.

	2001	2002	2003	UP
Import från Moldavien (ton)	1 054	1 816	0	0
Marknadsandel för importen från Moldavien	0,5 %	1,0 %	0,0 %	0,0 %
Priser på importen från Moldavien (EUR per ton)	899	843	0	0
Index (2001 = 100)	100	94	0	0
Import från Marocko (ton)	231	1 435	2 411	1 904
Marknadsandel för importen från Marocko	0,1 %	0,8 %	1,4 %	1,1 %
Priser på importen från Marocko (EUR per ton)	963	955	1 000	1 009
Index (2001 = 100)	100	99	104	105

(109) Importen från Moldavien, som under åren före 2000 legat på noll, steg kraftigt till 1 816 ton 2002. Därefter sjönk den åter till noll, förmodligen som en följd av att undersökningen beträffande kringgående inleddes under 2003. Importen från Moldavien skedde till mycket låga priser 2001 och 2002, nämligen 899 EUR per ton 2001 och 843 EUR per ton 2002.

(110) Under undersökningsperioden i den ursprungliga undersökningen var marknadsandelen för importen från Marocko 0 %. Importen från Marocko steg kraftigt från 231 ton 2001 till 2 411 ton 2003. Den minskade till 1 904 ton under undersökningsperioden. Vid undersökningen beträffande kringgående framkom bevisning för att en begränsad volym av importen från Marocko (cirka 100 ton) 2003 faktiskt härrörde från en marockansk tillverkare. Importen från Marocko skedde till mycket låga priser mellan 2001 och undersökningsperioden, nämligen cirka 1 000 EUR per ton.

5.4 Import från andra länder

5.4.1 Sydkorea

(111) Den 20 november 2004 inledde kommissionen ett antidumpningsförfarande beträffande import av samma produkt med ursprung i Sydkorea, sedan ett klagomål hade ingivits av gemenskapsindustrin som innehöll bevisning för att denna import dumpas och därmed vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada.

(112) Importen från Sydkorea uppvisar följande utveckling:

	2001	2002	2003	UP
Import från Sydkorea (ton)	13 582	16 403	22 400	25 835
Marknadsandel för importen från Sydkorea	7,0 %	8,7 %	12,7 %	14,5 %
Priser på importen från Sydkorea (EUR per ton)	1 366	1 256	1 187	1 123
Index (2001 = 100)	100	92	87	82

(113) Importen från Sydkorea steg från 13 582 ton 2001, vilket motsvarar en marknadsandel av 7 %, till 25 835 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en marknadsandel av 14,5 %. Genomsnittspriserna på importen från Sydkorea minskade med 18 % mellan 2001 och undersökningsperioden, från 1 366 EUR per ton till

1 123 EUR per ton. Eftersom det inte framkom någon bevisning beträffande dumpning av importen från Sydkorea, avslutades detta förfarande (se skäl 4).

5.4.2 Mexiko

(114) Såsom anges i skäl 7 upphörde de åtgärder som genom den ursprungliga förordningen om slutgiltig tull införts för import med ursprung i Mexiko att gälla den 18 augusti 2004. Importen med ursprung i Mexiko förblev mycket begränsad från och med 2001 och under hela undersökningsperioden. Den var noll år 2001 och under undersökningsperioden och uppgick år 2002 till cirka 700 ton och år 2003 till cirka 400 ton, vilket motsvarar en marknadsandel av 0,4 % respektive 0,2 %.

(115) Priserna på importen från Mexiko uppgick till cirka 2 400 EUR per ton 2002 och 2003.

	2001	2002	2003	UP
Import från Mexiko (ton)	0	669	433	0
Marknadsandel för importen från Mexiko	0,0 %	0,4 %	0,2 %	0,0 %
Priser på importen från Mexiko (EUR per ton)	Ej tillgängligt	2 358	2 434	Ej tillgängligt
Index (2001 = 100)	Ej tillgängligt	100	103	Ej tillgängligt

5.4.3 Andra länder som berörs av antidumpningsåtgärderna

(116) Genom förordning (EG) nr 1601/2001⁽¹⁾ införde rådet antidumpningsåtgärder för import av likadana produkter med ursprung i bl.a. Ryssland, Thailand och Turkiet.

(117) Tullsatsen för den tull som infördes på importen från Ryssland, med undantag av importen från en rysk tillverkare från vilken ett prisåtagande hade godtagits, varierade mellan 36,1 % och 50,7 %. Importen från Ryssland minskade från 3 630 ton 2001, vilket motsvarar en marknadsandel av 1,9 %, till 2 101 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en marknadsandel av 1,2 %. Genomsnittspriserna på importen från Ryssland förblev relativt stabila mellan 2001 och undersökningsperioden, dvs. de uppgick till cirka 1 000 EUR per ton.

⁽¹⁾ EGT L 211, 4.8.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 564/2005 (EUT L 97, 15.4.2005, s. 1).

	2001	2002	2003	UP
Import från Ryssland (ton)	3 630	2 557	2 198	2 101
Marknadsandel för importen från Ryssland	1,9 %	1,4 %	1,2 %	1,2 %
Priser på importen från Ryssland (EUR per ton)	1 038	997	980	1 046
Index (2001 = 100)	100	96	94	101

- (118) Tullsatsen för den tull som infördes på importen från Thailand, med undantag av importen från en exportör från vilken ett prisåtagande hade godtagits, varierade mellan 24,8 % och 42,8 %. Importen från Thailand minskade från 1 039 ton 2001, vilket motsvarar en marknadsandel av 0,5 %, till 277 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en marknadsandel av 0,2 %. Genomsnittspriserna på importen från Thailand ökade från cirka 1 335 EUR per ton 2001 till 1 722 EUR per ton under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Import från Thailand (ton)	1 039	1 002	368	277
Marknadsandel för importen från Thailand	0,5 %	0,5 %	0,2 %	0,2 %
Priser på importen från Thailand (EUR per ton)	1 335	1 433	1 593	1 722
Index (2001 = 100)	100	107	119	129

- (119) Tullsatsen för den tull som infördes på importen från Turkiet under skadeundersökningsperioden, med undantag av importen från två turkiska exportörer från vilka ett prisåtagande hade godtagits 2001 och som sedan återkallats 2003, varierade mellan 17,8 % och 31 %. Importen från Turkiet minskade från 4 354 ton 2001, vilket motsvarar en marknadsandel av 2,2 %, till 1 457 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en marknadsandel av 0,8 %. Genomsnittspriserna på importen från Turkiet minskade från 1 448 EUR per ton 2001 till 1 302 EUR per ton under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Import från Turkiet (ton)	4 354	4 448	2 248	1 457
Marknadsandel för importen från Turkiet	2,2 %	2,4 %	1,3 %	0,8 %
Priser på importen från Turkiet (EUR per ton)	1 448	1 414	1 376	1 302
Index (2001 = 100)	100	98	95	90

5.4.4. Andra inte tidigare nämnda tredjeländer

- (120) Importen från andra inte tidigare nämnda tredjeländer minskade från cirka 23 000 ton 2001, vilket motsvarar en marknadsandel av 12 %, till cirka 19 000 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en marknadsandel av 10,5 %. Genomsnittspriserna på importen från andra inte tidigare nämnda tredjeländer ökade från cirka 1 500 EUR per ton 2001 till cirka 1 900 EUR per ton 2003, innan de minskade igen till cirka 1 500 EUR per ton under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Import från andra inte tidigare nämnda tredjeländer (ton)	23 321	14 924	17 227	18 741
Marknadsandel för importen från andra inte tidigare nämnda tredjeländer	12,0 %	7,9 %	9,8 %	10,5 %
Priser på importen från andra inte tidigare nämnda tredjeländer (EUR per ton)	1 472	1 749	1 895	1 497
Index (2001 = 100)	100	119	129	102

6. GEMENSKAPSINDUSTRINS EKONOMISKA SITUATION

- (121) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen undersökte kommissionen alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd.

6.1 Inledande anmärkningar

- (122) Eftersom ett stickprovsförfarande använts när det gäller gemenskapsindustrin bedömdes skadan både på grundval av uppgifter som inhämtats för hela gemenskapsindustrin och på grundval av uppgifter som inhämtats för de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet.

- (123) När ett stickprovsförfarande används analyseras i enlighet med etablerad praxis vissa skadeindikatorer (tillverkning, kapacitet, produktivitet, lager, försäljning, marknadsandel, tillväxt och sysselsättning) för gemenskapsindustrin som helhet, medan sådana skadeindikatorer som rör enskilda företags resultat, t.ex. priser, produktionskostnader, lönsamhet, löner, investeringar, avkastning på investeringar, kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital undersöks på grundval av de uppgifter som inhämtats hos de gemenskapstillverkare som ingår i urvalet.

6.2 Uppgifter som rör gemenskapsindustrin som helhet

a) Tillverkning

- (124) Gemenskapsindustrins tillverkning minskade med 10 % mellan 2001 och undersökningsperioden, från cirka 125 000 ton 2001 till cirka 112 000 ton under undersökningsperioden. Tillverkningen ökade, närmare bestämt med 2 % 2002, innan den minskade med 5 procentenheter 2003 och med ytterligare 7 procentenheter under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Gemenskapsindustrins tillverkning (ton)	124 549	127 118	121 065	111 765
Index (2001 = 100)	100	102	97	90

b) Kapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (125) Produktionskapaciteten ökade marginellt (med 2 %) mellan 2001 och undersökningsperioden. Eftersom tillverkningen minskade samtidigt som kapaciteten ökade något, minskade även kapacitetsutnyttjandet (från 67 % 2001 till 59 % under undersökningsperioden).

	2001	2002	2003	UP
Gemenskapsindustrins produktionskapacitet (ton)	184 690	185 360	188 430	189 150
Index (2001 = 100)	100	100	102	102
Gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande	67 %	69 %	64 %	59 %
Index (2001 = 100)	100	102	95	88

c) Lager

- (126) Nivån på gemenskapsindustrins utgående lager minskade gradvis under hela skadeundersökningsperioden. Under undersökningsperioden var lagernivån 14 % lägre än 2001.

	2001	2002	2003	UP
Nivån på gemenskapsindustrins utgående lager (ton)	31 459	30 222	29 336	26 911
Index (2001 = 100)	100	96	93	86

d) Försäljningsvolym

- (127) Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapsmarknaden minskade med 10 % mellan 2001 och undersökningsperioden. Denna utveckling överensstämmer med utvecklingen av gemenskapsmarknaden, som minskade med 9 % mellan 2001 och undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Gemenskapsindustrins försäljning till icke-närstående kunder i EG (ton)	80 019	79 089	73 636	72 072
Index (2001 = 100)	100	99	92	90

e) Marknadsandel

- (128) Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade med en procentenhet mellan 2001 och undersökningsperioden. Den ökade närmare bestämt med 0,5 procentenheter 2002, men minskade med 0,3 procentenheter 2003 och slutligen med 1,2 procentenheter under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Gemenskapsindustrins marknadsandel	42,8 %	43,3 %	43,0 %	41,8 %
Index (2001 = 100)	100	101	101	98
Marknadsandel för de fyra berörda länderna	4,1 %	4,9 %	4,1 %	4,4 %
Index (2001 = 100)	100	119	99	107

f) Tillväxt

- (129) Mellan 2001 och undersökningsperioden, när förbrukningen i gemenskapen minskade med 9 %, minskade gemenskapsindustrins försäljningsvolym med 10 %. Gemenskapsindustrin förlorade därmed en del av sin marknadsandel, medan den berörda importen vann 0,3 procentenheter i marknadsandel under samma period.

g) Sysselsättning

- (130) Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin minskade med 4 % mellan 2001 och undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin när det gäller den berörda produkten	2 049	2 028	1 975	1 975
<i>Index (2001 = 100)</i>	100	99	96	96

h) Produktivitet

- (131) Produktiviteten hos gemenskapsindustrins anställda, mätt som resultat per anställd och år, förblev relativt stabil mellan 2001 och 2003. Under undersökningsperioden, då produktionsvolymen minskade medan sysselsättningen förblev oförändrad, minskade produktiviteten med 8 %.

	2001	2002	2003	UP
Gemenskapsindustrins produktivitet (ton per anställd)	61	63	61	57
<i>Index (2001 = 100)</i>	100	103	101	93

i) Dumpningsmarginalens storlek

- (132) Verkningarna för gemenskapsindustrin av den faktiska dumpningsmarginalens storlek kan med hänsyn till importvolymen från de berörda länderna och priserna på denna import inte anses vara försumbara, i synnerhet inte på så öppna och därmed synnerligen priskänsliga marknader som marknaden för den berörda produkten.

j) Återhämtning från verkningarna av tidigare dumpning

- (133) Även om de ovan och nedan undersökta indikatorerna visar att det har skett en viss förbättring av gemenskapsindustrins ekonomiska och finansiella situation sedan antidumpningsåtgärder infördes 1999, är dessa indikatorer även ett bevis för att denna industri fortfarande befinner sig i ett bräckligt och sårbart läge.

6.3 Uppgifter rörande de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet

a) Försäljningspriser och faktorer som påverkar de inhemska priserna

- (134) Gemenskapsindustrins försäljningspriser per enhet förblev relativt stabila mellan 2001 och undersökningsperioden och ökade i mycket begränsad omfattning mot slutet av skadeundersökningsperioden. Denna prisutveckling överensstämmer i stort sett med utvecklingen för den främsta råvaran, vars priser också ökade mot slutet av skadeundersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Pris per enhet på gemenskapsmarknaden för de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet (EUR per ton)	2 195	2 171	2 224	2 227
<i>Index (2001 = 100)</i>	100	99	101	101

b) Löner

- (135) Mellan 2001 och undersökningsperioden ökade genomsnittslönen per anställd med 5 %, en måttlig siffra jämfört med den ökning av de genomsnittliga nominella arbetskostnaderna per enhet (6 %) som konstaterades under samma period när det gäller gemenskapsekonomi i stort.

	2001	2002	2003	UP
Årlig arbetskostnad per anställd för de tillverkare som ingick i urvalet (1 000 EUR)	36,6	37,6	38,2	38,5
<i>Index (2001 = 100)</i>	100	103	104	105

c) Investeringar

- (136) Det årliga flödet av investeringar i den berörda produkten som gjordes av de fem tillverkare som ingick i urvalet låg kvar relativt stabilt på cirka 4 miljoner EUR per år. Den stora ökning som observerades 2003 motsvarar i stort sett det osedvanligt stora inköp av utrustning som gjordes av ett företag som ingick i urvalet.

	2001	2002	2003	UP
Nettoinvesteringar för de tillverkare som ingick i urvalet (1 000 EUR)	4 284	3 074	8 393	4 914
<i>Index (2001 = 100)</i>	100	72	196	115

d) Lönsamhet och avkastning på investeringar

- (137) Lönsamheten hos de tillverkare som ingick i urvalet förbättrades visserligen gradvis under skadeundersökningsperioden men var hela tiden negativ mellan 2001 (– 4,2 %) och undersökningsperioden (– 0,3 %). Avkastningen på investeringar, uttryckt som vinst i procent av investeringarnas bokförda värde (netto), följde i stort sett den ovan angivna lönsamhetsutvecklingen under hela skadeundersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Lönsamhet hos de tillverkare som ingick i urvalet på försäljningen till icke-närstående kunder i EG (i procent av nettoförsäljningen)	- 4,2 %	- 1,7 %	- 1,5 %	- 0,3 %
Avkastning på investeringar hos de tillverkare som ingick i urvalet (bokfört värde i netto på investeringarna)	- 13,9 %	- 6,5 %	- 4,5 %	- 1,0 %

e) *Kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital*

- (138) Situationen när det gäller kassaflödet förbättrades mellan 2001 och undersökningsperioden, eftersom de ovan nämnda begränsade förlusterna mer än uppvägdes av andra icke-likvida poster såsom avskrivning av tillgångar och lagerrörelser.

	2001	2002	2003	UP
Kassaflöde för de tillverkare som ingick i urvalet (1 000 EUR)	- 6 322	10 670	2 124	4 485

- (139) Undersökningen har visat att kapitalbehoven hos flera gemenskapstillverkare som ingick i urvalet har påverkats negativt av deras besvärliga finansiella situation. Även om flera av dessa företag ingår i stora stålbolag, tillgodoses kapitalbehoven inte alltid i önskad omfattning, eftersom de finansiella resurserna inom dessa företagsgrupper vanligtvis tilldelas de mest lönsamma enheterna.

6.4 Slutsats

- (140) Mellan 2001 och undersökningsperioden utvecklades följande indikatorer positivt: gemenskapsindustrins produktionskapacitet ökade och dess utgående lager minskade. Gemenskapsindustrins försäljningspriser per enhet förblev oförändrade mellan 2001 och undersökningsperioden. Lönsamheten förbättrades så att man nästan nådde den kritiska punkten under undersökningsperioden, och även avkastningen på investeringar och kassaflödet förbättrades. Lönerna ökade måttligt och gemenskapsindustrin fortsatte att investera i jämn takt.
- (141) Följande indikatorer utvecklades däremot negativt: produktionen och kapacitetsutnyttjandet minskade liksom försäljningsvolymen (dock i linje med marknadsutvecklingen), och sysselsättningen och produktiviteten minskade. Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade något, även om förlusten av marknadsandelar helt klart

var mindre uttalad än under perioden före antagandet av antidumpningsåtgärder, då en förlust på 9 procentenheter observerades.

- (142) Totalt sett kännetecknas gemenskapsindustrins situation av en blandad utveckling. Medan vissa indikatorer uppvisar en positiv utveckling, är det flera andra som utvecklats negativt. Det framgår tydligt av en jämförelse mellan den ovan nämnda utvecklingen och den utveckling som beskrevs i förordningarna om införande av provisoriska och slutgiltiga åtgärder att införandet av antidumpningsåtgärder 1999 för importen från Indien, Kina, Ukraina och Sydafrika hade positiva verkningar för gemenskapsindustrins ekonomiska situation. Om åtgärderna inte hade kringgåts genom import från Moldavien och Marocko hade situationen kanske varit ännu gynnsammare. Efter införandet av antidumpningsåtgärder för importen från Ryssland, Thailand och Turkiet minskade dessutom dessa länders marknadsandelar (se skälen 116–119), vilket säkerligen lättade på det tryck som gemenskapsindustrins priser var utsatta för. Det bör emellertid påpekas att även de indikatorer som uppvisar en positiv utveckling, framför allt lönsamheten och avkastningen på investeringar, fortfarande ligger långt under de nivåer som skulle kunna förväntas om gemenskapsindustrin hade återhämtat sig helt från den skada som vållats.

- (143) Slutsatsen är därför att gemenskapsindustrins situation har förbättrats jämfört med perioden före införandet av åtgärder, men att den fortfarande är bräcklig.

7. SANNOLIKHET FÖR ATT SKADAN ÅTERKOMMER

- (144) Såsom framgår av slutsatsen i skäl 91 har tillverkarna i de berörda länderna kapacitet att öka eller omdirigera sin export till gemenskapsmarknaden. Undersökningen, som grundades på jämförbara produkttyper, visade att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna sålde den berörda produkten till ett avsevärt lägre pris än gemenskapsindustrins priser (58–68 % när det gäller Kina och 47–55 % när det gäller Indien). När det gäller Ukraina och Sydafrika var det, på grund av den bristande samarbetsviljan och på grund av mängden olika produkttyper och därmed varierande importpriser, inte möjligt att göra en prisjämförelse mellan olika produkttyper. Tillgängliga uppgifter visar emellertid att både det genomsnittliga priset på importen från Ukraina och det genomsnittliga priset på importen från Sydafrika (båda utan antidumpningstull) är betydligt lägre än gemenskapsindustrins priser på hemmamarknaden, nämligen 65 % respektive 25 % lägre. Det är mycket sannolikt att de berörda länderna kommer att fortsätta att ta ut dessa låga priser, även i syfte att återta sina förlorade marknadsandelar. Ett sådant prisbeteende i förening med den kapacitet som exportörerna i de berörda länderna har att leverera betydande kvantiteter av den berörda produkten till gemenskapsmarknaden skulle med all sannolikhet leda till ett ytterligare pristryck på marknaden med förväntade negativa verkningar för gemenskapsindustrins ekonomiska situation som följd.

- (145) Även om gemenskapsindustrins situation, såsom framgår ovan, har förbättrats jämfört med den situation som rådde innan de nuvarande antidumpningsåtgärderna infördes, är den fortfarande sårbar och bräcklig. Det är troligt att gemenskapsindustrins finansiella situation, såsom konstaterades i den ursprungliga undersökningen, skulle försämrast om den utsattes för ökade importvolymer till dumpade priser från de berörda länderna. Mot denna bakgrund dras därför slutsatsen att skadan för gemenskapsindustrin med all sannolikhet skulle återkomma om åtgärderna upphävdes.

8. GEMENSKAPENS INTRESSE

8.1 Inledning

- (146) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersöktes det huruvida bibehållande av de gällande antidumpningsåtgärderna skulle strida mot gemenskapens intresse som helhet. Gemenskapens intresse fastställdes på grundval av en bedömning av alla berörda intressen.
- (147) Det erinras om att införandet av åtgärder inte ansågs strida mot gemenskapens intresse i den ursprungliga undersökningen. Genom att den nu aktuella undersökningen är en översyn, där man analyserar en situation i vilken antidumpningsåtgärder redan tillämpas, är det möjligt att bedöma om de gällande antidumpningsåtgärderna har några oberättigade negativa verkningar för de berörda parterna.
- (148) Det undersöktes därför om det, trots slutsatserna vad gäller sannolikheten för fortsatt eller återkommande skadevållande dumpning, fanns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte är i gemenskapens intresse att bibehålla åtgärderna i detta särskilda fall.

8.2 Gemenskapsindustrins intresse

- (149) Gemenskapsindustrin har visat att den är strukturellt livskraftig. Detta har bekräftats av den positiva utveckling som observerats när det gäller dess ekonomiska situation efter det att antidumpningsåtgärder infördes 1999. Särskilt det faktum att gemenskapsindustrins förlust av marknadsandelar praktiskt taget upphörde under åren närmast före undersökningsperioden står i skarp kontrast till den situation som föregick införandet av åtgärder. Gemenskapsindustrins lönsamhet förbättrades också mellan 2001 och undersökningsperioden. Det erinras vidare om att kringgående konstaterats när det gäller importen från Moldavien och Marocko. Om denna utveckling inte hade ägt rum skulle gemenskapsindustrins situation ha varit ännu gynnsammare.

- (150) Det kan rimligen förväntas att gemenskapsindustrin kommer att fortsätta att ha fördelar av de åtgärder som redan införts, och att den kommer att återhämta sig ytterligare genom att den återfår marknadsandelar och förbättrar sin lönsamhet. Om åtgärderna inte bibehålls är det troligt att gemenskapsindustrin åter kommer att börja lida skada av ökad import till dumpade priser från de berörda länderna, och att dess nuvarande bräckliga finansiella situation kommer att försämrast ytterligare.

8.3 Importörernas intresse

- (151) Det erinras om att det i den ursprungliga undersökningen konstaterades att verkningarna av att åtgärder införs inte skulle bli betydande. Såsom angivits ovan samarbetade inte någon importör till fullo i undersökningen. Slutsatsen kan därför dras att bibehållandet av åtgärderna inte kommer att få några betydande negativa verkningar för importörer eller handlare.

8.4 Användarnas intresse

- (152) Linor och kablar av stål har en rad olika användningsområden och ett stort antal användarindustrier kan därför vara berörda. Följande förteckning över användarindustrier är endast vägledande: fiskeri, sjöfart/skeppsfart, olje- och gasindustri, gruvdrift, skogsbruk, linbanetransport, väg- och vattenbyggnadsarbeten, byggnadsverksamhet samt hissar. När de eventuella verkningarna för användarna av ett eventuellt införande av åtgärder undersöktes i den ursprungliga undersökningen var slutsatsen att, eftersom kostnaderna för linor och kablar av stål har försumbara verkningar för användarindustrierna, det inte var sannolikt att en ökning av dessa kostnader skulle ha några betydande verkningar för den berörda användarindustrin. Det faktum att ingen användare lämnade några upplysningar inom ramen för den nuvarande undersökningen som motsade dessa undersökningsresultat synes bekräfta slutsatsen i) att linor och kablar av stål utgör en mycket liten del av dessa användarindustriers totala produktionskostnader, ii) att de åtgärder som för närvarande är i kraft inte har haft några betydande negativa effekter på deras ekonomiska situation, och iii) att fortsatta åtgärder inte skulle påverka användarindustriernas finansiella intressen negativt.

8.5 Leverantörernas intresse

- (153) I den ursprungliga undersökningen var slutsatsen att gemenskapsindustrins leverantörer skulle ha fördel av att åtgärder infördes. Eftersom det inte inkommit några uppgifter inom ramen för den nuvarande översynen som motsäger detta, bedöms ett bibehållande av de nuvarande åtgärderna komma att få positiva verkningar för leverantörerna även i fortsättningen.

8.6 Slutsats om gemenskapens intresse

- (154) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte bibehålla de nuvarande antidumpningsåtgärderna.

9. ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

- (155) Samtliga parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera ett bibehållande av de gällande åtgärderna. De beviljades också en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på detta meddelande av uppgifter. Inga synpunkter lämnades som skulle ha kunnat ändra de ovannämnda slutsatserna.
- (156) Av ovanstående följer att de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av linor och kablar av stål med ursprung i Indien, Kina, Ukraina och Sydafrika bör bibehållas i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen. Det erinras om att dessa åtgärder utgörs av en värdetull på importen, med undantag av import av den berörda produkten när den tillverkas och säljs för export till gemenskapen av ett indiskt och ett sydafrikanskt företag för vilka åtaganden har godtagits.
- (157) Såsom anges i skäl 3 har de gällande antidumpningstullarna på import av den berörda produkten från Ukraina och Kina utvidgats till att omfatta även import av linor och kablar av stål som avsänts från Moldavien respektive Marocko, oavsett om de deklarerats ha ursprung i Moldavien eller Marocko eller inte. Den antidumpningstull som bör upprätthållas på import av den berörda produkten, enligt vad som anges i skäl 156, bör även fortsatt vara utvidgad till att omfatta import av linor och kablar av stål som avsänts från Moldavien och Marocko, oavsett om de deklarerats ha ursprung i Moldavien eller Marocko eller inte. Den marockanska exporterande tillverkare som undantogs från de åtgärder som utvidgades genom förordning (EG) nr 1886/2004 bör även vara befriad från de åtgärder som införs genom den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av linor och kablar av stål, inbegripet slutet tågvirke, med undantag av linor och kablar av rostfritt stål, med ett största tvärsnitt av mer än 3 mm, enligt KN-nummer ex 7312 10 82 (TARIC-nummer 7312 10 82 19), ex 7312 10 84 (TARIC-nummer 7312 10 84 19), ex 7312 10 86 (TARIC-nummer 7312 10 86 19), ex 7312 10 88 (TARIC-nummer

7312 10 88 19) och ex 7312 10 99 (TARIC-nummer 7312 10 99 19) med ursprung i Indien, Kina, Ukraina och Sydafrika.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsats skall tillämpas på nettopriset cif vid gemenskapens gräns, före tull, på produkter tillverkade av de företag som anges nedan:

Land	Företag	Tullsats (%)	TARIC-tilläggsnummer
Indien	Usha Martin Limited (tidigare Usha Martin Industries & Usha Beltron Ltd) 2A, Shakespeare Sarani Calcutta – 700 071, West Bengal, Indien	23,8	8613
	Alla övriga företag	30,8	8900
Kina	Alla företag	60,4	—
Ukraina	Alla företag	51,8	—
Sydafrika	Alla företag	38,6	8900

3. Den slutgiltiga antidumpningstull som skall tillämpas på import från Ukraina enligt punkt 2 skall utvidgas till att omfatta import av linor och kablar av stål som avsänts från Moldavien, oavsett om de deklarerats ha ursprung i Moldavien eller inte (TARIC-nummer 7312 10 82 11, 7312 10 84 11, 7312 10 86 11, 7312 10 88 11 respektive 7312 10 99 11).

4. Den slutgiltiga antidumpningstull som skall tillämpas på import från Kina enligt punkt 2 skall utvidgas till att omfatta import av samma linor och kablar av stål som avsänts från Marocko, oavsett om de deklarerats ha ursprung i Marocko eller inte (TARIC-nummer 7312 10 82 12, 7312 10 84 12, 7312 10 86 12, 7312 10 88 12 respektive 7312 10 99 12), med undantag av de som tillverkats av Remer Maroc SARL, Zone Industrielle, Tranche 2, Lot 10, Settat, Marocko (TARIC-tilläggsnummer A567).

5. Utan hinder av punkt 1 skall den slutgiltiga antidumpningstullen inte tillämpas på import som övergår till fri omsättning enligt artikel 2.

6. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Import av produkter som deklarerats för övergång till fri omsättning enligt följande TARIC-tilläggsnummer och som tillverkats och exporteras direkt (dvs. transporteras och faktureras) av nedanstående företag till ett företag i gemenskapen som agerar som importör, skall vara befriad från den antidumpningstull som införs genom artikel 1, förutsatt att dessa produkter importeras i enlighet med artikel 2.2.

Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Indien	Usha Martin Limited (tidigare Usha Martin Industries & Usha Beltron Ltd) 2A, Shakespeare Sarani Calcutta – 700 071, West Bengal, Indien	A024
Sydafrika	Haggie Lower Germiston Road Jupiter PO Box 40072 Cleveland Sydafrika	A023

2. Den import som avses i punkt 1 skall vara befriad från antidumpningstull förutsatt att

- a) en giltig åtagandefaktura innehållande åtminstone de uppgifter som anges i bilagan visas upp för medlemsstaternas tullmyndigheter i samband med att deklarationen för övergång till fri omsättning inges, och
- b) de varor som deklarerats och visas upp för tullen exakt motsvarar beskrivningen på åtagandefakturan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 november 2005.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

BILAGA

Följande uppgifter skall anges på den åtagandefaktura som åtföljer företagets försäljning till gemenskapen av sådana linor och kablar av stål som omfattas av åtagandet.

1. Produktnummer (PRC) (enligt den berörda exporterande tillverkarens åtagande), inbegripet typ, antal kardeler, antal trådar per kardel samt KN-nummer.
2. Exakt beskrivning av varorna, inbegripet följande:
 - Det av företaget använda produktnumret (CPC).
 - KN-nummer.
 - Det TARIC-tilläggsnummer enligt vilket de fakturerade varorna kan tulldeklaras vid gemenskapens gräns (enligt denna förordning).
 - Kvantitet (i kg).
 - Tillämpligt minimipris.
3. Beskrivning av försäljningsvillkoren med bland annat följande uppgifter:
 - Pris per kg.
 - Betalningsvillkor.
 - Tillämpliga leveransvillkor.
 - Sammanlagda avdrag och rabatter.
4. Namnet på den importör till vilken företaget direkt har utställt fakturan.
5. Namnet på den företrädare för företaget som har utställt åtagandefakturan med följande undertecknade försäkran:

"Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av ... [företaget] och som godtagits av Europeiska kommissionen genom beslut 1999/572/EG. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1859/2005**av den 14 november 2005****om införande av vissa restriktiva åtgärder mot Uzbekistan**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 60 och 301,

med beaktande av gemensam ståndpunkt 2005/792/GUSP av
den 14 november 2005 om restriktiva åtgärder mot Uzbekis-
tan ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Den 23 maj 2005 fördömde rådet kraftigt det över-
drivna, oproportionella och urskillningslösa våld som
de uzbekiska säkerhetsstyrkorna uppgavs ha använt i An-
dijan i östra Uzbekistan tidigare under månaden. Rådet
beklagade djupt att de uzbekiska myndigheterna inte på
lämpligt sätt efterkommit Förenta nationernas krav på en
oberoende internationell undersökning. Rådet uppma-
nade den 13 juni 2005 myndigheterna att ompröva sin
ståndpunkt före utgången av juni 2005.

(2) Eftersom det till dags dato inte getts någon lämplig re-
spons, föreskrivs det i gemensam ståndpunkt
2005/792/GUSP att det skall införas vissa restriktiva åtgärder
för en inledande period på ett år, under vilken
åtgärderna fortlöpande kommer att ses över.

(3) De restriktiva åtgärder som fastställs i gemensam stånd-
punkt 2005/792/GUSP omfattar bland annat ett förbud
mot export av utrustning som skulle kunna användas för
internt förtryck och ett förbud mot tekniskt bistånd, fi-
nansiering och ekonomiskt bistånd som rör militär verk-
samhet, vapen och vapenrelaterad materiel samt utrust-
ning som skulle kunna användas för internt förtryck.

(4) Dessa åtgärder ligger inom fördragets tillämpningsom-
råde och det behövs därför – särskilt för att alla med-
lemsstaters ekonomiska aktörer skall kunna tillämpa dem
på ett enhetligt sätt – gemenskapslagstiftning för att ge-

nomföra dem för gemenskapens vidkommande. Gemen-
skapens territorium bör i denna förordning anses omfatta
de medlemsstaters territorier på vilka fördraget är till-
lämpligt, på de villkor som anges i fördraget.

(5) Förteckningen över utrustning som skulle kunna använ-
das för internt förtryck bör i sinom tid kompletteras med
referensnummer ur Kombinerade nomenklaturen enligt
bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tull-
taxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma
tulltaxan ⁽²⁾.

(6) Medlemsstaterna bör fastställa vilka påföljder som skall
tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i denna för-
ordning. Påföljderna bör vara proportionella, effektiva
och avskräckande.

(7) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning
skall vara verkningsfulla bör denna förordning träda i
kraft dagen efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *utrustning som skulle kunna användas för internt förtryck*: de
varor som finns förtecknade i bilaga I.

2. *tekniskt bistånd*: allt tekniskt stöd som har samband med
reparation, utveckling, tillverkning, montering, testning, un-
derhåll eller någon annan teknisk tjänst och som kan anta
sådana former som instruktioner, råd, utbildning, överföring
av praktiska kunskaper och färdigheter eller konsulttjänster;
tekniskt bistånd innefattar muntliga former av bistånd.

3. *gemenskapens territorium*: de medlemsstaters territorier på
vilka fördraget är tillämpligt, på de villkor som fastställs i
fördraget.

⁽¹⁾ Se sidan 72 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom
förordning (EG) nr 493/2005 (EUT L 82, 31.3.2005, s. 1).

Artikel 2

Det skall vara förbjudet

- a) att direkt eller indirekt sälja, leverera, överföra eller exportera utrustning som skulle kunna användas för internt förtryck, oavsett om den har sitt ursprung i gemenskapen eller inte, till fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Uzbekistan,
- b) att direkt eller indirekt tillhandahålla tekniskt bistånd som rör sådan utrustning som avses i a till fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Uzbekistan,
- c) att direkt eller indirekt tillhandahålla finansiering eller ekonomiskt bistånd som rör sådan utrustning som avses i a till fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Uzbekistan,
- d) att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att direkt eller indirekt främja sådana transaktioner som avses i a, b eller c.

Artikel 3

Det skall vara förbjudet

- a) att direkt eller indirekt tillhandahålla tekniskt bistånd som rör militär verksamhet samt tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av vapen och vapenrelaterad materiel av alla slag, däri inbegripet skjutvapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till dessa, till fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Uzbekistan,
- b) att direkt eller indirekt tillhandahålla finansiering eller ekonomiskt bistånd som rör militär verksamhet, särskilt gåvobistånd, lån och exportkreditförsäkring, för all försäljning, leverans, överföring eller export av vapen och vapenrelaterad materiel eller för tillhandahållande av därmed sammanhängande tekniskt bistånd och andra tjänster till fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Uzbekistan,
- c) att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att främja sådana transaktioner som avses i a och b.

Artikel 4

1. Med avvikelse från artiklarna 2 och 3 får de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som förtecknas i bilaga II ge tillstånd för

- a) försäljning, leverans, överföring eller export av utrustning som skulle kunna användas för internt förtryck, förutsatt att den är avsedd
 - i) att användas av styrkor i Uzbekistan från parterna i den internationella säkerhetsstyrkan ISAF och *Operation Enduring Freedom* (OEF), eller
 - ii) endast för humanitärt bruk eller som skydd,
- b) tillhandahållande av finansiering eller ekonomiskt eller tekniskt bistånd som rör sådan utrustning som avses i a,
- c) tillhandahållande av finansiering eller ekonomiskt och tekniskt bistånd som rör
 - i) icke-dödsbringande militär utrustning avsedd endast för humanitärt bruk eller som skydd, eller för Förenta nationernas, Europeiska unionens och gemenskapens program för institutionsuppbyggnad, eller för EU:s och FN:s kris-
hanteringsinsatser, eller
 - ii) militär utrustning avsedd att användas av styrkor i Uzbekistan från parterna i ISAF och OEF.

2. Tillstånd får inte ges för åtgärder som redan ägt rum.

Artikel 5

Artiklarna 2 och 3 skall inte tillämpas på skyddsdräkter, inbegripet skottsäkra västar och militärhjälm, som tillfälligt exporteras till Uzbekistan av Förenta nationernas, Europeiska unionens, gemenskapens eller dess medlemsstaters personal, företrädare för medierna samt biståndsarbetare och åtföljande personal och som är avsedda enbart för deras personliga bruk.

Artikel 6

Kommissionen och medlemsstaterna skall omedelbart under-
rätta varandra om de åtgärder som vidtas enligt denna förordning och lämna varandra alla relevanta upplysningar som de förfogar över med anknytning till denna förordning, särskilt upplysningar om överträdelser, problem med genomförandet samt domar som avkunnats av nationella domstolar.

Artikel 7

Kommissionen skall ha befogenhet att ändra bilaga II på grundval av uppgifter som lämnas av medlemsstaterna.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall anta regler om vilka påföljder som skall gälla vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att bestämmelserna genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa regler omedelbart efter det att denna förordning trätt i kraft och underrätta kommissionen om eventuella senare ändringar.

Artikel 9

Denna förordning skall tillämpas

a) inom gemenskapens territorium, inbegripet dess luftrum,

b) ombord på alla flygplan och fartyg som omfattas av en medlemsstats jurisdiktion,

c) på varje person inom eller utanför gemenskapens territorium som är medborgare i en medlemsstat,

d) på varje juridisk person, enhet eller organ som har inrättats eller bildats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning,

e) på varje juridisk person, enhet eller organ i samband med varje form av affärsverksamhet som helt eller delvis bedrivs i gemenskapen.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 november 2005.

På rådets vägnar

T. JOWELL

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över utrustning som skulle kunna användas för internt förtryck och som avses i artiklarna 1.1 och 2 a

Denna förteckning omfattar inte utrustning som är särskilt utformad eller anpassad för militär användning.

1. Skottsäkra hjälmar, kravallpolishjälmar, kravallpolis-sköldar och skottsäkra sköldar samt för dessa särskilt utformade komponenter.
2. Särskilt utformad fingeravtrycksutrustning.
3. Reglerbara sökljus.
4. Skottsäkert byggnadsmaterial.
5. Jaktknivar.
6. Särskilt utformad utrustning för tillverkning av hagelgevär.
7. Utrustning för manuell laddning av ammunition.
8. Apparater för avlyssning av kommunikation.
9. Optiska halvledardetektorer.
10. Bildförstärkarrör.
11. Teleskopsikten för vapen.
12. Skjutvapen med slätt lopp och tillhörande ammunition, andra än sådana som särskilt utformats för militärt bruk, och särskilt utformade komponenter till dessa, *utom*
 - signalpistoler,
 - luftgevär eller patrongevär för användning i industrin eller för human bedövning av djur.
13. Simulatorer för utbildning i vapenbruk och särskilt utformade eller anpassade komponenter och tillbehör till dessa.
14. Bomber och granater, andra än sådana som är särskilt avsedda för militärt bruk, och särskilt utformade komponenter till dessa.
15. Skyddsvästar, andra än sådana som tillverkats enligt militära standarder och specifikationer, och särskilt utformade komponenter till dessa.
16. Allhjulsdrivna nyttofordon som kan användas för terrängkörning och som har tillverkats eller utrustats med skottsäkert material, och profilpansar för sådana fordon.
17. Vattenkanoner och särskilt utformade eller anpassade komponenter till dessa.
18. Fordon utrustade med vattenkanon.
19. Fordon som särskilt utformats eller anpassats för elektrifiering i avsikt att stöta bort personer som klättrar upp på fordonet och för detta ändamål särskilt utformade eller anpassade komponenter till dessa.
20. Akustisk utrustning som av tillverkaren eller leverantören betecknas som lämplig för upploppskontroll, och särskilt utformade komponenter till dessa.

21. Benfängsel, kedjor för att binda samman flera personer, fotbojor och elektriska bälten, särskilt utformade för att hålla fast människor, *utom*
 - handfängsel för vilka det maximala totala måttet inbegripet kedjan inte överskrider 240 mm i låst tillstånd.
 22. Bärbar utrustning utformad eller anpassad för upploppskontroll eller självförsvar genom användning av ett oskadliggörande ämne (såsom tårgas eller pepparsprej), och särskilt utformade komponenter till denna.
 23. Bärbar utrustning utformad eller anpassad för upploppskontroll eller självförsvar genom användning av elstötar (inbegripet elektriska batonger, elektriska sköldar, elstötpistoler, elpilsgevär) och för detta ändamål särskilt utformade eller anpassade komponenter till denna.
 24. Elektronisk utrustning som kan spåra dolda sprängämnen och särskilt utformade komponenter till denna, *utom*
 - inspektionsutrustning för TV eller röntgen.
 25. Elektronisk störningsutrustning särskilt utformad för att förhindra detonering av provisoriska spränganordningar genom radiofjärrkontroll samt för detta ändamål särskilt utformade komponenter till denna.
 26. Utrustning och anordningar som är särskilt utformade för att utlösa explosioner på elektrisk eller annan väg, däribland tändsatser, detonatorer, tändanordningar, tillsatser och snabbstubin samt för detta ändamål särskilt utformade komponenter till dessa, *utom*
 - utrustning och anordningar som är särskilt utformade för en specifik kommersiell användning som innebär igångsättning eller manövrering, med hjälp av sprängämnen, av annan utrustning eller andra anordningar vars funktion inte är att utlösa explosioner (t.ex. pumpar för krockkuddar i bilar och elektriska stoppanordningar för sprinklerutlösare).
 27. Utrustning och anordningar som är särskilt utformade för bortskaffande av spränganordningar, *utom*
 - tryckfilter,
 - behållare utformade för föremål som är eller misstänks vara provisoriska spränganordningar
 28. Utrustning för nattseende och termisk avbildning samt bildförstärkarrör eller halvledarsensorer till denna.
 29. Rätlinjiga sprängladdningar.
 30. Följande sprängämnen och liknande ämnen:
 - amatol,
 - Nitrocellulosa (som innehåller mer än 12,5 % nitrogen).
 - Nitroglykol
 - Pentyl (PETN).
 - Picrinklör.
 - Tetryl.
 - 2-, 4-, 6-trotyl (TNT).
 31. Särskilt utformad programvara och teknik som krävs för all utrustning i förteckningen.
-

BILAGA II

Förteckning över behöriga myndigheter som avses i artikel 4

BELGIEN

Federal myndighet med ansvar för det belgiska försvarets och den belgiska säkerhetstjänstens inköp, försäljning och tekniska bistånd och för ekonomiska och tekniska tjänster i samband med tillverkning eller leverans av vapen samt militär och paramilitär utrustning:

Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie/Service Public Fédéral Economie, PME, Classes Moyennes et Energie

Algemene Directie Economisch Potentieel/Direction générale du Potentiel économique
Vergunningen/Licences
K.B.O. Beheerscel/Cellule de gestion B.C.E
44, Leuvensestraat/rue de Louvain
B-1000 Brussel/Bruxelles
Tfn 0032 (0) 2 548 67 79
Fax 0032 (0) 2 548 65 70.

Regionala myndigheter med ansvar för annan export, import och transiteringslicenser för vapen samt militär och paramilitär utrustning:
Brussels Hoofdstedelijk Gewest/Région de Bruxelles — Capitale:
Directie Externe Betrekkingen/Direction des Relations extérieures
City Center
Kruidtuinlaan/Boulevard du Jardin Botanique 20
B-1035 Brussel/Bruxelles
Tfn (32-2) 800 37 59 (Cédric Bellemans)
Fax (32-2) 800 38 20
E-post: cbellemans@mrbc.irisnet.be

Région wallonne:
Direction Générale Economie et Emploi
Direction Gestion des Licences
Chaussée de Louvain 14
5000 Namur
Tfn 081/649751
Fax 081/649760
E-post m.moreels@mrw.wallonie.be

Vlaams Gewest:
Administratie Buitenlands Beleid
Cel Wapenexport
Boudewijnlaan 30
B-1000 Brussel
Tfn (32-2) 553 59 28
Fax (32-2) 553 60 37
E-post wapenexport@vlaanderen.be

TJECKIEN

Ministerstvo průmyslu a obchodu
Licenční správa
Na Františku 32
110 15 Praha 1
Tfn + 420 2 24 06 27 20
Tfl + 420 2 24 22 18 11

Ministerstvo financí
Finanční analytický útvar
P.O. BOX 675
Jindřišská 14
111 21 Praha 1
Tfn + 420 2 5704 4501
Fax + 420 2 5704 4502

Ministerstvo zahraničních věcí
Odbor Společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU
Loretánské nám. 5
118 00 Praha 1
Tfn + 420 2 2418 2987
Fax + 420 2 2418 4080

DANMARK

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
DK-1216 København K
Tfn (45) 33 92 33 40
Fax (45) 33 93 35 10

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tfn (45) 33 92 00 00
Fax (45) 32 54 05 33

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
Tfn (45) 35 46 62 81
Fax (45) 35 46 62 03

TYSKLAND

För tillstånd att tillhandahålla finansiering och ekonomiskt bistånd enligt punkt 1 b och c:
Deutsche Bundesbank
Servicezentrum Finanzsanktionen
Postfach
D-80281 München
Tfn (49) 89 28 89 38 00
Fax (49) 89 35 01 63 38 00

För tillstånd enligt punkt 1 a och beträffande tekniskt bistånd enligt punkt 1 b och dessutom beträffande tillhandahållandet av tekniskt bistånd enligt punkt 1 c:
Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
Frankfurter Straße 29—35

D-65760 Eschborn
Tfn (49) 6196/908-0
Fax (49) 6196/908-800

ESTLAND

Eesti Välisministeerium
Islandi väljak 1
15049 Tallinn
Tfn + 372 6317 100
Fax + 372 6317 199

GREKLAND

Ministry of Economy and Finance
General Directorate for Policy Planning and Management
Address Kornarou Str.
105 63 Athens
Tfn + 30 210 3286401-3
Fax + 30 210 3286404

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
Γενική Δ/ση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Πολιτικής
Δ/ση: Κορνάρου 1, Τ.Κ.
105 63 Αθήνα — Ελλάς
Τηλ.: + 30 210 3286401-3
Φαξ: + 30 210 3286404

SPANIEN

Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
Secretaría General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tfn (34) 913 49 38 60
Fax (34) 914 57 28 63

FRANKRIKE

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des douanes et des droits indirects
Cellule embargo — Bureau E2
Tfn (33) 1 44 74 48 93
Fax (33) 1 44 74 48 97

Direction générale du Trésor et de la politique économique
Service des affaires multilatérales et du développement
Sous-direction Politique commerciale et investissements
Service Investissements et propriété intellectuelle
139, rue du Bercy
F-75572 Paris Cedex 12
Tfn (33) 1 44 87 72 85
Fax (33) 1 53 18 96 55

Ministère des affaires étrangères
Direction générale des affaires politiques et de sécurité
Direction des Nations Unies et des organisations internationales
Sous-direction des affaires politiques
Tfn (33) 1 43 17 59 68
Fax (33) 1 43 17 46 91

Service de la politique étrangère et de sécurité commune
Tfn (33) 1 43 17 45 16
Fax (33) 1 43 17 45 84

IRLAND

Department of Foreign Affairs
(United Nations Section)
79-80 Saint Stephen's Green
Dublin 2
Tfn + 353 1 478 0822
Fax + 353 1 408 2165

Central Bank and Financial Services Authority of Ireland
(Financial Markets Department)
Dame Street
Dublin 2
Tfn + 353 1 671 6666
Fax + 353 1 679 8882

Department of Enterprise, Trade and Employment
(Export Licensing Unit)
Lower Hatch Street
Dublin 2
Tfn + 353 1 631 2534
Fax + 353 1 631 2562

ITALIEN

Ministero degli Affari Esteri
Piazzale della Farnesina, 1
I-00194 Roma
D.G.EU. — Ufficio IV
Tfn (39) 06 3691 3645
Fax (39) 06 3691 2335
D.G.C.E. — U.A.M.A.
Tfn (39) 06 3691 3605
Fax (39) 06 3691 8815

CYPERN

1. Import-Export Licencing Unit
Trade Service
Ministry of Commerce, Industry and Tourism
6, Andrea Araouzou
1421 Nicosia
Tfn 357 22 867100
Fax 357 22 316071

2. Supervision of International Banks, Regulations and Financial Stability Department
Central Bank of Cyprus
80, Kennedy Avenue
1076 Nicosia
Tfn 357 22 714100
Fax 357 22 378153

LETTLAND

Latvijas Republikas Ārlietu ministrija
Brīvības iela 36
Rīga LV 1395
Tfn (371) 7016 201
Fax (371) 7828 121

LITAUEN

Ministry of Foreign Affairs
Security Policy Department
J. Tumo-Vaizganto 2
LT-01511 Vilnius
Tfn + 370 5 2362516
Fax + 370 5 2313090

Luxemburg

Ministère de l'économie et du commerce extérieur
Office des licences
BP 113
L-2011 Luxembourg
Tfn (352) 478 23 70
Fax (352) 46 61 38
E-post: office.licences@mae.etat.lu

Ministère des affaires étrangères et de l'immigration

Direction des affaires politiques
5, rue Notre-Dame
L-2240 Luxembourg
Tfn (352) 478 2421
Fax (352) 22 19 89

Ministère des Finances
3 rue de la Congrégation
L-1352 Luxembourg
Fax 00352 475241

UNGERN

Hungarian Trade Licencing Office
Margit krt. 85.
H-1024 Budapest
Hungary
Postbox: H-1537 Budapest Pf.: 345
Tfn + 36-1-336-7327

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
Margit krt. 85.
H-1024 Budapest
Magyarország
Postafiók: 1537 Budapest Pf.:345
Tfn + 36-1-336-7327

MALTA

Bord ta' Sorveljanza dwar is-Sanzjonijiet
Ministeru ta' l-Affarijiet Barranin
Palazzo Parisio
Triq il-Merkanti
Valletta CMR 02
Tfn + 356 21 24 28 53
Fax + 356 21 25 15 20

NEDERLÄNDERNA

Ministerie van Economische Zaken
Belastingdienst/Douane Noord
Postbus 40200
NL-8004 De Zwolle
Tfn (31-38) 467 25 41
Fax (31-38) 469 52 29

ÖSTERRIKE

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung C2/2 (Ausfuhrkontrolle)
Stubenring 1
A-1010 Wien
Tfn (+ 43-1) 711 00-0
Fax (+ 43-1) 711 00-8386

POLEN

Ministry of Economic Affairs and Labour
Department of Export Control
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warsaw
Poland
Tfn (+ 48 22) 693 51 71
Fax (+ 48 22) 693 40 33

PORTUGAL

Ministério dos Negócios Estrangeiros
Direcção-Geral dos Assuntos Multilaterais
Largo do Rílas
P-1350-179 Lisboa
Tfn (351) 21 394 67 02
Fax (351) 21 394 60 73

Ministério das Finanças
Direcção-Geral dos Assuntos Europeus e Relações Inter-
nacionais
Avenida Infante D. Henrique, n.º 1, C 2.º
P-1100 Lisboa
Tfn (351) 21 882 3390/8
Fax (351) 21 882 3399

SLOVENIEN

1. Ministrstvo za zunanje zadeve
Sektor za mednarodne organizacije in človekovo var-
nost
Prešernova cesta 25
SI-1001 Ljubljana
Tfn 00 386 1 478 2206
Fax 00 386 1 478 2249

2. Ministrstvo za notranje zadeve
Sektor za upravne zadeve prometa, zbiranja in
združevanja, eksplozivov in orožja
Bethovnova ulica 3
SI-1501 Ljubljana
Tfn 00 386 1 472 47 59
Fax 00 386 1 472 42 53

3. Ministrstvo za gospodarstvo
Komisija za nadzor izvoza blaga za dvojno rabo
Kotnikova 5
SI-1000 Ljubljana
Tfn 00 386 1 478 3223
Fax 00 386 1 478 3611

4. Ministrstvo za obrambo
Direktorat za Logistiko
Kardeljeva ploščad 24
SI-1000 Ljubljana
Tfn 00 386 1 471 20 25
Fax 00 386 1 512 11 03

SLOVAKIEN

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
Mierová 19
827 15 Bratislava 212
Tfn 00421/2/4854 1111
Fax 00421/2/4333 7827

FINLAND

Ulkoasiainministeriö/Utrikesministeriet
PL/PB 176
FIN-00161 Helsinki/Helsingfors
Tfn (358-9) 16 00 5
Fax (358-9) 16 05 57 07

Puolustusministeriö/Försvarsministeriet
Eteläinen Makasiinikatu 8/Södra Magasinsgatan 8
PL/PB 31
FI-00131 Helsinki/Helsingfors
Tfn (358-9) 16 08 81 28
Fax (358-9) 16 08 81 11

SVERIGE

Inspektionen för strategiska produkter (ISP)
Box 70 252
107 22 Stockholm
Tfn (+46-8) 406 31 00

Fax (+46-8) 20 31 00

FÖRENADE KUNGARIKET

Sanctions Licensing Unit
Export Control Organisation
Department of Trade and Industry
Kingsgate House
66-74 Victoria Street
London SW1E 6SW
Tfn (44) 20 7215 4544
Fax (44) 20 7215 4539

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Europeiska gemenskapernas kommission
Generaldirektoratet för yttre förbindelser
Direktoratet för gemensam utrikes- och säkerhetspolitik
(GUSP) och den europeiska säkerhets- och försvarspoli-
tiken (ESFP): Samordning och bidrag från kommissionen
Enhet A.2: Institutionella och rättsliga frågor, gemen-
samma åtgärder inom ramen för GUSP, sanktioner, Kim-
berleyprocessen
CHAR 12/163
B-1049 Bryssel
Belgien
Tfn (32-2) 296 25 56
Fax (32-2) 296 75 63
E-post: relex-sanctions@cec.eu.int.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1860/2005**av den 15 november 2005****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 november 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2005.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 november 2005 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	56,5
	096	36,8
	204	33,9
	999	42,4
0707 00 05	052	117,1
	204	23,8
	999	70,5
0709 90 70	052	108,4
	204	70,2
	999	89,3
0805 20 10	204	66,2
	388	85,5
	999	75,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,7
	624	88,1
	999	75,4
0805 50 10	052	61,2
	388	71,6
	999	66,4
0806 10 10	052	104,4
	400	228,2
	508	233,6
	624	162,5
	720	99,7
	999	165,7
0808 10 80	388	104,6
	400	106,2
	404	90,4
	512	131,2
	800	155,4
	999	117,6
0808 20 50	052	102,4
	720	56,5
	999	79,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1861/2005**av den 15 november 2005****om ändring av förordning (EG) nr 1064/2005 när det gäller den kvantitet vete som omfattas av en stående anbudsinfordran för export och som innehas av det litauiska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, särskilt artikel 6, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1064/2005 ⁽²⁾ inleds en stående anbudsinfordran för export av 150 000 ton vete som innehas av det litauiska interventionsorganet.
- (2) På grund av dåliga väderförhållanden under skörden 2005 har den planerade kvantiteten vete visat sig vara otillräcklig i Litauen för att den inhemska efterfrågan skall kunna tillfredsställas. Litauen har därför informerat kommissionen om att landets interventionsorgan har för avsikt att minska kvantiteten i anbudsinfordran för export i syfte att främja försäljningen på den inhemska marknaden. Med beaktande av denna begäran, de tillgängliga kvantiteterna och situationen på marknaden är det lämpligt att ändra den högsta kvantitet som omfattas av den stående anbudsinfordran som inleddes genom förordning (EG) nr 1064/2005.

(3) Förordning (EG) nr 1064/2005 bör därför ändras i enlighet med detta.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2 i förordning (EG) nr 1064/2005 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

Anbudsinfordran får gälla en maximal kvantitet på 120 000 ton vete som skall exporteras till tredjeländer, med undantag av Albanien, Bosnien-Hercegovina, Bulgarien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Kroatien, Liechtenstein, Rumänien, Schweiz samt Serbien och Montenegro (*).

(*) Inbegripet Kosovo, enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 174, 7.7.2005, s. 42.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1862/2005**av den 15 november 2005****om inledande av en stående anbudsinfordran för försäljning på gemenskapsmarknaden av vete som innehas av det litauiska interventionsorganet för bearbetning till mjöl i gemenskapen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, särskilt artikel 6, och

av följande skäl:

(1) Enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 av den 28 juli 1993 om förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan ⁽²⁾ skall spannmål som innehas av interventionsorgan säljas genom anbudsinfordran till ett pris som inte får vara lägre än det marknadspris, för samma kvalitet och en representativ kvantitet, som noterats på lagringsortens marknad eller, om sådant pris saknas, priset på den närmaste marknaden med hänsyn tagen till transportkostnaderna. Detta får inte medföra störningar på marknaden.

(2) På grund av dåliga väderförhållanden under skörden 2005 räcker inte den förväntade mängden vete i Litauen för att den inhemska efterfrågan skall kunna tillgodoses. Litauen har betydande interventionslager av vete som det är svårt att hitta avsättning för och som således bör säljas. Vetet kan därför säljas på gemenskapsmarknaden genom anbudsinfordringar för att bearbetas till mjöl.

(3) För att kunna ta hänsyn till situationen på gemenskapsmarknaden är det lämpligt att kommissionen ansvarar för denna anbudsinfordran. Dessutom bör en tilldelningskoefficient fastställas för de anbud som ligger på samma nivå som det lägsta försäljningspriset.

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1169/2005 (EUT L 188, 20.7.2005, s. 19).

(4) För att garantera kontrollen av användningsområdet för de lager som säljs genom anbudsinfordringar bör det göras en uppföljning av leveranserna av vete och bearbetningen till mjöl. För att möjliggöra en sådan uppföljning bör det fastställas att de förfaranden som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92 av den 16 oktober 1992 om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention ⁽³⁾ måste tillämpas.

(5) För att garantera ett korrekt genomförande bör det krävas att anbudsgivaren ställer en säkerhet som, med hänsyn till den typ av transaktioner det rör sig om, bör fastställas genom undantag från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2131/93, framför allt när det gäller beloppet, som bör vara tillräckligt för att garantera att vetet används på rätt sätt, liksom villkoren för frisläppande, som bör omfatta bevis för att vetet bearbetats till mjöl.

(6) Det är viktigt att anbudsgivarnas anonymitet garanteras i de meddelanden som det litauiska interventionsorganet kommer att skicka in till kommissionen.

(7) För att modernisera hanteringen bör de uppgifter som kommissionen behöver skickas med e-post.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det litauiska interventionsorganet skall, genom en stående anbudsinfordran på gemenskapens inre marknad, sälja 32 000 ton vete som det förfogar över, och som sedan skall bearbetas till mjöl.

Artikel 2

Försäljningen enligt artikel 1 skall ske i enlighet med förordning (EEG) nr 2131/93.

⁽³⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1169/2005.

Genom undantag

- a) från artikel 13.1 i nämnda förordning skall anbud utarbetas med hänsyn till den faktiska kvaliteten på det parti som anbudet avser,
- b) från artikel 10 andra stycket i nämnda förordning skall lägsta försäljningspris fastställas på en sådan nivå att det inte orsakar störningar på marknaderna för spannmål.

Artikel 3

Anbudet skall bara vara giltigt om de åtföljs av

- a) en handling som styrker att anbudsgivaren har ställt en säkerhet för anbudet, som genom undantag från artikel 13.4 andra stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall vara 10 euro per ton,
- b) ett skriftligt åtagande från anbudsgivaren att se till att vetet inom gemenskapen bearbetas till mjöl inom 60 dagar efter det att det tagits ut från interventionslagret, men senast den 31 augusti 2006, och att ställa en genomförandesäkerhet på 40 euro per ton, senast två arbetsdagar efter den dag då beskedet om tilldelning av kontrakt togs emot,
- c) ett åtagande att upprätta en lagerbokföring som gör det möjligt att kontrollera att de kvantiteter vete som tilldelats bearbetats till mjöl inom gemenskapen.

Artikel 4

1. Tidsfristen för inlämnande av anbud för den första delanbudsinfördringen skall löpa ut den 23 november 2005, kl. 15.00 (lokal tid Bryssel).

Tidsfristen för inlämnande av anbud för de följande delanbudsinfördringarna skall löpa ut varje onsdag kl. 15.00 (lokal tid Bryssel), med undantag för den 28 december 2005, den 12 april 2006 och den 24 maj 2006, eftersom det inte förekommer några anbudsinfördringar under dessa veckor.

Tidsfristen för inlämnande av anbud för den sista delanbudsinfördringen löper ut den 28 juni 2006 kl. 15.00 (lokal tid Bryssel).

2. Anbudet skall lämnas in till det litauiska interventionsorganet:

The Lithuanian Agricultural and Food Products Market Regulation Agency

L. Stuokos-Gucevičiaus Str. 9-12

Vilnius, Litauen

Tfn (370-5) 268 50 49

Fax (370-5) 268 50 61

Artikel 5

Det litauiska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbudet senast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut. Detta skall ske per e-post och med användning av formuläret i bilaga I.

Artikel 6

I enlighet med det förfarande som avses i artikel 25.2 i förordning (EG) nr 1784/2003 skall kommissionen fastställa ett lägsta försäljningspris eller fatta beslut om att inte godta de inlämnade anbudet. I de fall där anbud avser samma parti och en total kvantitet som överskrider den disponibla kvantiteten får priset fastställas separat för varje parti.

När det gäller anbud som ligger på samma nivå som det lägsta försäljningspriset får en tilldelningskoefficient fastställas för de kvantiteter för vilka anbud har lämnats.

Artikel 7

1. Säkerheten enligt artikel 3 a skall frisläppas i sin helhet för de kvantiteter för vilka

- a) inget kontrakt har tilldelats,

- b) försäljningspriset har betalats inom den angivna tidsfristen och säkerhet har ställts enligt artikel 3 b.

2. Den säkerhet som avses i artikel 3 b skall frisläppas i proportion till de kvantiteter vete som använts för framställning av mjöl i gemenskapen.

Artikel 8

1. En handling som styrker att de skyldigheter som avses i artikel 3 b har fullgjorts skall lämnas i enlighet med förordning (EEG) nr 3002/92.

2. Utöver uppgifterna enligt förordning (EEG) nr 3002/92 skall fält 104 i kontroll exemplet T5 innehålla en hänvisning till åtagandet i artikel 3 b och c, samt fyllas i med en eller flera av uppgifterna i bilaga II.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Stående anbudsinfordran för försäljning av 32 000 ton vete som innehas av det litauiska interventionsorganetFormulär ⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 1862/2005)

1	2	3	4
Anbudsgivare nr	Parti nr	Kvantitet (ton)	Anbudspris euro/ton
1			
2			
3			
osv.			

⁽¹⁾ Skall skickas till GD AGRI (D2).

BILAGA II

Uppgifter som avses i artikel 8.2

- *på spanska:* Producto destinado a la transformación prevista en las letras b) y c) del artículo 3 del Reglamento (CE) n° 1862/2005
 - *på tjeckiska:* Produkt určený ke zpracování podle čl. 3 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 1862/2005
 - *på danska:* Produkt til forarbejdning som fastsat i artikel 3, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1862/2005
 - *på tyska:* Erzeugnis zur Verarbeitung gemäß Artikel 3 Buchstaben b und c der Verordnung (EG) Nr. 1862/2005
 - *på estniska:* määruse (EÜ) nr 1862/2005 artikli 3 punktides b ja c viidatud töötlemiseks mõeldud toode
 - *på grekiska:* Προϊόν προς μεταποίηση όπως προβλέπεται στο άρθρο 3, στοιχεία β) και γ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1862/2005
 - *på engelska:* Product intended for processing referred to in Article 3(b) and (c) of Regulation (EC) No 1862/2005
 - *på franska:* Produit destiné à la transformation prévue à l'article 3, points b) et c), du règlement (CE) n° 1862/2005
 - *på italienska:* Prodotto destinato alla trasformazione di cui all'articolo 3, lettere b) e c), del regolamento (CE) n. 1862/2005
 - *på lettiska:* Produkts paredzēts tādai pārstrādei, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1862/2005 3. panta b) un c) punktā
 - *på litauiska:* produktas, kurio perdirbimas numatytas Reglamento (EB) Nr. 1862/2005 3 straipsnio b ir c punktuose
 - *på ungerska:* Az 1862/2005/EK rendelet 3. cikkének b) és c) pontja szerinti feldolgozásra szánt termék
 - *på nederländska:* Product bestemd voor de verwerking bedoeld in artikel 3, onder b) en c), van Verordening (EG) nr. 1862/2005
 - *på polska:* Produkt przeznaczony do przetworzenia przewidzianego w art. 3 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1862/2005
 - *på portugisiska:* Produto para a transformação a que se referem as alíneas b) e c) do artigo 3.º do Regulamento (CE) n.º 1862/2005
 - *på slovakiska:* Produkt určený na spracovanie podľa článku 3 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 1862/2005
 - *på slovenska:* Proizvod za predelavo iz člena 3(b) in (c) Uredbe (ES) št. 1862/2005
 - *på finska:* Asetuksen (EY) N:o 1862/2005 3 artiklan b ja c alakohtaan mukaiseen jalostukseen tarkoitettu tuote
 - *på svenska:* Produkt avsedda för bearbetning enligt artikel 3 b och c i förordning (EG) nr 1862/2005
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1863/2005**av den 15 november 2005****om inledande av en stående anbudsinfordran för försäljning på gemenskapsmarknaden av vete som innehas av det lettiska interventionsorganet för bearbetning till mjöl i gemenskapen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, särskilt artikel 6, och

av följande skäl:

(1) Enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 av den 28 juli 1993 om förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan ⁽²⁾ skall spannmål som innehas av interventionsorgan säljas genom anbudsinfordran till ett pris som inte får vara lägre än det marknadspris, för samma kvalitet och en representativ kvantitet, som noterats på lagringsortens marknad eller, om sådant pris saknas, priset på den närmaste marknaden med hänsyn tagen till transportkostnaderna. Detta får inte medföra störningar på marknaden.

(2) På grund av dåliga väderförhållanden under skörden 2005 räcker inte den förväntade mängden vete i Lettland för att den inhemska efterfrågan skall kunna tillgodoses. Lettland har interventionslager av vete som det är svårt att hitta avsättning för och som således bör säljas. Vetet kan därför säljas på gemenskapsmarknaden genom anbudsinfordringar för att bearbetas till mjöl.

(3) För att kunna ta hänsyn till situationen på gemenskapsmarknaden är det lämpligt att kommissionen ansvarar för denna anbudsinfordran. Dessutom bör en tilldelningskoefficient fastställas för de anbud som ligger på samma nivå som det lägsta försäljningspriset.

(4) För att garantera kontrollen av användningen av de lager som säljs genom anbudsinfordringar bör det göras en uppföljning av leveranserna av vete och bearbetningen till mjöl. För att möjliggöra en sådan uppföljning bör

det fastställas att de förfaranden som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92 av den 16 oktober 1992 om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention ⁽³⁾ måste tillämpas.

(5) För att garantera korrekt genomförande bör det krävas att anbudsgivaren ställer en säkerhet som, med hänsyn till den typ av transaktioner det rör sig om, fastställs genom undantag från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2131/93, framför allt när det gäller beloppet, som bör vara tillräckligt för att garantera att vetet används på rätt sätt, liksom villkoren för frisläppande, som bör inbegripa att det styrks att vetet bearbetats till mjöl.

(6) Det är viktigt att anbudsgivarnas anonymitet garanteras i de meddelanden som det lettiska interventionsorganet kommer att skicka in till kommissionen.

(7) För att modernisera hanteringen bör de uppgifter som kommissionen behöver skickas med e-post.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det lettiska interventionsorganet skall, genom en stående anbudsinfordran på gemenskapens inre marknad, sälja 24 276 ton vete som det förfogar över, och som sedan skall bearbetas till mjöl.

Artikel 2

Försäljningen enligt artikel 1 skall ske i enlighet med förordning (EEG) nr 2131/93.

Genom undantag

a) från artikel 13.1 i nämnda förordning skall anbud utarbetas med hänsyn till den faktiska kvaliteten på det parti som anbudet avser,

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1169/2005 (EUT L 188, 20.7.2005, s. 19).

⁽³⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1169/2005.

- b) från artikel 10 andra stycket i nämnda förordning skall lägsta försäljningspris fastställas på en sådan nivå att det inte orsakar störningar på marknaderna för spannmål.

Artikel 3

Anbuden skall bara vara giltiga om de åtföljs av

- a) en handling som styrker att anbudsgivaren har ställt en säkerhet för anbudet, som genom undantag från artikel 13.4 andra stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall vara 10 euro per ton,
- b) ett skriftligt åtagande från anbudsgivaren att se till att vetet inom gemenskapen bearbetas till mjöl inom 60 dagar efter det att det tagits ut från interventionslagret, dock senast den 31 augusti 2006, och att ställa en genomförandesäkerhet på 40 euro per ton, senast två arbetsdagar efter den dag då beskedet om tilldelning av kontrakt togs emot,
- c) ett åtagande att upprätta en lagerbokföring som gör det möjligt att kontrollera att de tilldelade kvantiteterna vete bearbetats till mjöl inom gemenskapen.

Artikel 4

1. Tidsfristen för inlämnande av anbud för den första delanbudsfordran skall löpa ut den 23 november 2005, kl. 15.00 (lokal tid i Bryssel).

Tidsfristen för inlämnande av anbud för de följande delanbudsfordringarna skall löpa ut varje onsdag kl. 15.00 (lokal tid i Bryssel), med undantag för den 28 december 2005, den 12 april 2006 och den 24 maj 2006, eftersom det inte förekommer några anbudsfordringar under dessa veckor.

Tidsfristen för inlämnande av anbud för den sista delanbudsfordringen skall löpa ut den 28 juni 2006 kl. 15.00 (lokal tid i Bryssel).

2. Anbudet skall lämnas in till det lettiska interventionsorganet:

Rural Support Services
Republic Square 2,
Riga, LV-1981
Tfn: (371) 702 78 93
Fax: (371) 702 78 92.

Artikel 5

Det lettiska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbudena senast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut. Detta skall ske per e-post och med användning av formuläret i bilaga I.

Artikel 6

I enlighet med det förfarande som avses i artikel 25.2 i förordning (EG) nr 1784/2003 skall kommissionen fastställa ett lägsta försäljningspris eller fatta beslut om att inte godta de inlämnade anbudena. I de fall där anbud avser samma parti och en total kvantitet som överskrider den disponibla kvantiteten får priset fastställas separat för varje parti.

När det gäller anbud som ligger på samma nivå som det lägsta försäljningspriset får en tilldelningskoefficient fastställas för de kvantiteter för vilka anbud har lämnats.

Artikel 7

1. Säkerheten enligt artikel 3 a skall frisläppas i sin helhet för de kvantiteter för vilka

- a) inget kontrakt har tilldelats,

- b) försäljningspriset har betalats inom den angivna tidsfristen och säkerhet har ställts enligt artikel 3 b.

2. Den säkerhet som avses i artikel 3 b skall frisläppas i proportion till de kvantiteter vete som använts för framställning av mjöl i gemenskapen.

Artikel 8

1. En handling som styrker att de skyldigheter som avses i artikel 3 b har fullgjorts skall lämnas i enlighet med förordning (EEG) nr 3002/92.

2. Utöver uppgifterna enligt förordning (EEG) nr 3002/92 skall fält 104 i kontroll exemplet T 5 innehålla en hänvisning till åtagandet i artikel 3 b och c, samt fyllas i med en eller flera av uppgifterna i bilaga II.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Stående anbudsinfordran för försäljning av 24 276 ton vete som innehas av det lettiska interventionsorganetFormulär ⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 1863/2005)

1	2	3	4
Anbudsgivare nr	Parti nr	Kvantitet (ton)	Anbudspris euro/ton
1			
2			
3			
etc.			

⁽¹⁾ Skall skickas till GD AGRI (D2).

BILAGA II

Uppgifter som avses i artikel 8.2

- *på spanska:* Producto destinado a la transformación prevista en las letras b) y c) del artículo 3 del Reglamento (CE) n° 1863/2005
 - *på tjeckiska:* Produkt určený ke zpracování podle čl. 3 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 1863/2005
 - *på danska:* Produkt til forarbejdning som fastsat i artikel 3, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1863/2005
 - *på tyska:* Erzeugnis zur Verarbeitung gemäß Artikel 3 Buchstaben b und c der Verordnung (EG) Nr. 1863/2005
 - *på estniska:* määruse (EÜ) nr 1863/2005 artikli 3 punktides b ja c viidatud töötlemiseks mõeldud toode
 - *på grekiska:* Προϊόν προς μεταποίηση όπως προβλέπεται στο άρθρο 3, στοιχεία β) και γ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1863/2005
 - *på engelska:* Product intended for processing referred to in Article 3(b) and (c) of Regulation (EC) No 1863/2005
 - *på franska:* Produit destiné à la transformation prévue à l'article 3, points b) et c), du règlement (CE) n° 1863/2005
 - *på italienska:* Prodotto destinato alla trasformazione di cui all'articolo 3, lettere b) e c), del regolamento (CE) n. 1863/2005
 - *på lettiska:* Produkts paredzēts tādai pārstrādei, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1863/2005 3. panta b) un c) punktā
 - *på litauiska:* produktas, kurio perdirbimas numatytas Reglamento (EB) Nr. 1863/2005 3 straipsnio b ir c punktuose
 - *på ungerska:* Az 1863/2005/EK rendelet 3. cikkének b) és c) pontja szerinti feldolgozásra szánt termék
 - *på nederländska:* Product bestemd voor de verwerking bedoeld in artikel 3, onder b) en c), van Verordening (EG) nr. 1863/2005
 - *på polska:* Produkt przeznaczony do przetworzenia przewidzianego w art. 3 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1863/2005
 - *på portugisiska:* Produto para a transformação a que se referem as alíneas b) e c) do artigo 3.º do Regulamento (CE) n.º 1863/2005
 - *på slovakiska:* Produkt určený na spracovanie podľa článku 3 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 1863/2005
 - *på slovenska:* Proizvod za predelavo iz člena 3(b) in (c) Uredbe (ES) št. 1863/2005
 - *på finska:* Asetuksen (EY) N:o 1863/2005 3 artiklan b ja c alakohdan mukaiseen jalostukseen tarkoitettu tuote
 - *på svenska:* Produkt avsedda för bearbetning enligt artikel 3 b och c i förordning (EG) nr 1863/2005
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1864/2005**av den 15 november 2005****om ändring av förordning (EG) nr 1725/2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 med avseende på IFRS (International Financial Reporting Standard) nr 1 och IAS (International Accounting Standard) nr 32 och 39****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1725/2003 av den 29 september 2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 ⁽²⁾ antogs alla internationella standarder och tolkningar som förelåg den 14 september 2002, förutom International Accounting Standards (IAS) 32 och IAS 39 och tillhörande tolkningar. När det gäller IAS 32 och IAS 39 ansågs ändringarna vara så omfattande att det betraktades som olämpligt att anta de befintliga versionerna av dessa standarder.
- (2) Den 17 december 2003 offentliggjorde International Accounting Standard Board (IASB) en reviderad version av IAS 39 "Finansiella instrument: redovisning och värdering" som en del i IASB:s initiativ till förbättring av femton standarder för att dessa skulle vara klara att användas av företag som tillämpar IAS för första gången 2005. Syftet med översynen var att ytterligare förbättra kvaliteten och överensstämmelsen mellan befintliga standarder.
- (3) I och med översynen av IAS 39 i december 2003 infördes en valmöjlighet som gör att företagen vid det första redovisningstillfället oåterkallerligen kan identifiera en finansiell tillgång eller skulder som tillhörande kategorin finansiella tillgångar eller finansiella skulder värderade till verkligt värde via resultaträkningen (s.k. oinskränkt "Fair Value Option"). Europeiska centralbanken, ansvariga för stabilitetstillsyn inom Baselkommittén och medlemsstaternas börsövervakningsmyndigheter befarade att alternativet att redovisa tillgångar och skulder till verkligt värde skulle kunna utnyttjas på ett otillbörligt sätt, särskilt i fråga om ett bolags egna skulder.

- (4) IASB tog farhågorna på allvar och offentliggjorde därför den 21 april 2004 ett samrådsdokument som innehöll förslag till ändringar av IAS 39 för att begränsa möjligheten till säkringsredovisning av verkligt värde.
- (5) För att ha ordentliga riktlinjer för redovisning av finansiella instrument klara i god tid inför tillämpningen 2005, godkände kommissionen IAS 39 med undantag för vissa bestämmelser om en oinskränkt säkringsredovisning av verkligt värde genom kommissionens förordning (EG) nr 2086/2004 av den 19 november 2004 om ändring av förordning (EG) nr 1725/2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 med avseende på införandet av IAS 39 ⁽³⁾. Kommissionen betraktade detta undantag som ett särfall av övergående karaktär i avvaktan på att de olösta frågorna löses genom ytterligare samråd och diskussion.
- (6) Med stöd av inkomna synpunkter på samrådsdokumentet från den 21 april 2004 och vidare diskussioner, i synnerhet med ECB och Baselkommittén, samt en rad rundabordsamtal med berörda parter i mars 2005, offentliggjorde IASB den 16 juni 2005 sitt dokument *Ändringar av IAS 39 Finansiella instrument: redovisning och värdering avseende säkringsredovisning av verkligt värde*.
- (7) I och med översynen av möjligheten till säkringsredovisning av verkligt värde i IAS 39 inskränks tillämpningen antingen till situationer där den leder till mer relevant information, eftersom den antingen eliminerar eller avsevärt reducerar inkonsekvenser i värderingen eller redovisningen ("accounting mismatch") eller till situationer där en grupp finansiella tillgångar eller skulder (eller både och) sköts enligt en dokumenterad riskhanterings- eller investeringsstrategi. Dessutom gör den reviderade möjligheten till säkringsredovisning av verkligt värde att ett helt kombinerat avtal som innehåller ett eller flera inbäddade derivat i vissa fall kan ses som finansiella tillgångar eller skulder vid en säkringsredovisning av verkligt värde. Därför inskränks tillämpningen av möjligheten till säkringsredovisning av verkligt värde till fall där vissa principer eller omständigheter måste respekteras. Slutligen skall vederbörlig öppenhet visas vid tillämpningen av denna möjlighet.

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 261, 13.10.2003, s. 1. Förordning senast ändrad genom förordning (EG) nr 211/2005 (EUT L 41, 11.2.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 363, 9.12.2004, s. 1.

- (8) Bestämmelserna om tillämpningen av alternativet att genomföra en säkringsredovisning av verkligt värde för finansiella skulder, som uteslöts enligt förordning (EG) nr 2086/2004 bör därför införas. Den oinskränkta möjligheten till säkringsredovisning av verkligt värde för finansiella skulder, som godkänns i förordning (EG) nr 2086/2004, bör också behandlas principiellt.
- (9) Vad gäller stabilitetstillsynen bekräftar IASB att översynen av standarden inte hindrar de ansvariga för stabilitetstillsynen från att utvärdera stringensen i de metoder för säkringsredovisningar av verkligt värde som tillämpas av ett reglerat finansinstitut och tillförlitligheten i de underliggande strategierna och metoderna för riskhantering. De hindras heller inte ifrån att vidta lämpliga åtgärder. Dessutom håller IASB med om att vissa avslöjanden skulle vara till hjälp när de ansvariga för stabilitetstillsynen bedömer kapitalkraven. Detta gäller särskilt redovisning av vinster som beror på en sänkning av den egna kreditvärdigheten som skall studeras närmare inom ramen för större förbättringar av IAS 39. Kommissionen kommer därför att bevaka de framtida effekterna av *Ändringarna av IAS 39 Finansiella instrument: redovisning och värdering avseende säkringsredovisning av verkligt värde* och undersöka tillämpningen av denna standard inom ramen för den översyn som avses i artikel 10 i förordning (EG) nr 1606/2002.
- (10) Antagandet av ändringarna av IAS 39 medför ändringar av International Financial Reporting Standard (IFRS) 1 och IAS 32 för att säkerställa överensstämmelsen mellan redovisningsmetoderna.
- (11) Mot bakgrund av den nya principgrundade inställningen till alternativet att genomföra en säkringsredovisning av verkligt värde och behovet av att de som för första gången utnyttjar den upprättar bättre första bokslut och jämförande information, är det lämpligt att föreskriva en retroaktiv tillämpning av denna förordning från och med den 1 januari 2005.
- (12) Samrådet med sakkunniga på området bekräftar att International Accounting Standard (IAS) *Ändringar av IAS 39 Finansiella instrument: redovisning och värdering avseende säkringsredovisning av verkligt värde* uppfyller de tekniska kriterier för antagande som föreskrivs i artikel 3 i förordning (EG) nr 1606/2002, i synnerhet kravet på att bidra till det europeiska gemensamma bästa,
- (13) Förordning (EG) nr 1725/2003 bör ändras i enlighet med detta.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning överensstämmer med yttrandet från Föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor.
- HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.
- Artikel 1*
- Bilagan till förordning (EG) nr 1725/2003 ändras på följande sätt:
1. International Accounting Standard (IAS) 39 skall ändras på det sätt som anges i punkt A i bilagan till denna förordning.
 2. Texten i "International Accounting Standard (IAS) *Ändringar av IAS 39 Finansiella instrument: redovisning och värdering avseende säkringsredovisning av verkligt värde*", enligt lydelsen i punkt B i bilagan till denna förordning, skall läggas till IAS 39.
 3. International Financial Reporting Standard (IFRS) 1 och IAS 32 skall ändras på det sätt som anges i punkt B i bilagan till denna förordning.
- Artikel 2*
- Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2005.

På kommissionens vägnar

Charlie McCREEVY

Ledamot av kommissionen

BILAGA

A. International Accounting Standard nr 39 Finansiella instrument: redovisning och värdering ändras på följande sätt:

a) i punkt 35 skall följande text införas:

"Om de överförda tillgångarna värderas till upplupet anskaffningsvärde, är inte alternativet i denna standard att identifiera en finansiell skuld som tillhörande kategorin finansiella tillgångar eller finansiella skulder värderade till verkligt värde via resultaträkningen tillämpligt på den hänförliga skulden."

b) i bilaga A, tillämpningsråd, skall texten i VT 31 ersättas av följande:

"Ett exempel på ett hybridinstrument är ett finansiellt instrument som ger innehavaren rätt att sälja tillbaka det finansiella instrumentet till emittenten i utbyte mot ett kontantbelopp eller andra finansiella tillgångar som kan variera efter förändringen i ett aktie- eller råvaruindex som kan öka eller minska (ett 'inlösningsbart instrument'). Såvida inte emittenten vid det första redovisningstillfället identifierar det inlösningsbara instrumentet som tillhörande kategorin en finansiell skuld värderad till verkligt värde via resultaträkningen, måste det skilja ut ett inbäddat derivat (det vill säga det indexerade nominella beloppet) enligt punkt 11 eftersom värdavtalet är ett skuldinstrument enligt punkt VT27 och det indexerade nominella beloppet inte är nära förknippat med ett värdskskuldinstrument enligt punkt VT27 och det indexerade nominella beloppet inte är nära förknippat med ett värdskskuldinstrument enligt punkt VT 30 (a). Eftersom det nominella beloppet kan öka och minska, är det inbäddade derivatet ett derivat som inte är en option och vars värde är knutet till den underliggande variabeln."

B. Följande text skall fogas till IAS 39:

INTERNATIONAL ACCOUNTING STANDARDS

IAS Nr	Titel
"IAS 39	<i>Finansiella instrument: redovisning och värdering</i> samt bestämmelserna om användningen av säkringsredovisning av verkligt värde

ÄNDRINGAR I INTERNATIONELL REDOVISNINGSSANDARD 39

Finansiella instrument: Redovisning och värdering**ALTERNATIVET VERKLIGT VÄRDE**

I detta dokument anges ändringar i IAS 39, *Finansiella instrument: Redovisning och värdering* (IAS 39). Ändringarna är hänförliga till förslag som framfördes i ett utkast med föreslagna ändringar av IAS 39 – *The Fair Value Option* ("Alternativet verkligt värde"), som publicerades i april 2004.

Företag skall tillämpa ändringarna i detta dokument för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2006 eller senare.

I punkt 9 har del (b) av definitionen av finansiell tillgång eller finansiell skuld som värderas till verkligt värde via resultaträkningen ersatts av följande text.

DEFINITIONER

9. ...

Definitioner av fyra kategorier av finansiella instrument

En finansiell tillgång eller en finansiell skuld värderad till verkligt värde via resultaträkningen är en finansiell tillgång eller finansiell skuld som uppfyller något av följande villkor.

a) ...

b) *Vid det första redovisningstillfället identifieras som en post värderad till verkligt värde via resultaträkningen. Ett företag kan endast använda denna identifiering när detta är tillåtet enligt punkt 11A eller när detta leder till mer relevant information, eftersom*

- i) *den eliminerar eller i betydande utsträckning minskar inkonsekvenser i värdering eller redovisning ("bristande överensstämmelse i redovisningen") som annars skulle uppkomma vid värdering av tillgångar eller skulder eller redovisning av vinsterna och förlusterna avseende dem på olika grunder, eller*
- ii) *en grupp av finansiella tillgångar, finansiella skulder eller en kombination av dem förvaltas och resultatet utvärderas baserat på verkligt värde, i enlighet med en dokumenterad riskhanterings- eller investeringsstrategi och information om gruppen tillhandahålls internt på denna grund till företagets nyckelpersoner i ledande ställning (enligt definition i IAS 24, Upplysningar om närstående (efter omarbetning 2003)), exempelvis företagets styrelse och verkställande direktör.*

I IAS 32 kräver punkterna 66, 94 och VT40 att företaget lämnar upplysning om finansiella tillgångar och finansiella skulder det har identifierat som tillhörande kategorin finansiella tillgångar och finansiella skulder värderade till verkligt värde via resultaträkningen, inklusive hur företaget har uppfyllt dessa villkor. För instrument som uppfyllt villkoren i enlighet med (ii) ovan, innefattar den upplysningen en förklarande beskrivning av hur identifiering som värderad till verkligt värde via resultaträkningen stämmer överens med företagets dokumenterade riskhanterings- eller investeringsstrategi.

Investeringar i egetkapitalinstrument som inte har ett noterat marknadspris på en aktiv marknad, och vars verkliga värde inte kan beräknas på ett tillförlitligt sätt (se punkt 46 (c) och bilaga A, punkt VT80 och VT81), skall inte identifieras som värderade till verkligt värde via resultaträkningen.

Det bör noteras att punkterna 48, 48A, 49 och punkterna VT69-VT82 i bilaga A, som anger kraven för fastställande av en tillförlitlig uppskattning av det verkliga värdet för en finansiell tillgång eller finansiell skuld, tillämpas i lika mån på alla poster som värderas till verkligt värde, oavsett om det är på grund av identifiering eller på annat sätt, eller om upplysning lämnas om deras verkliga värde.

Punkt 11A läggs till och skall ha följande ordalydelse.

INBÄDDADE DERIVAT

11A. Oaktat punkt 11, i det fall ett kontrakt innehåller ett eller flera inbäddade derivat, kan ett företag identifiera hela det sammansatta kontraktet som en finansiell tillgång eller finansiell skuld värderad till verkligt värde via resultaträkningen såvida inte

- a) *det inbäddade derivatet (eller derivaten) inte i betydande utsträckning förändrar de kassaflöden som annars skulle krävas enligt avtalet, eller*
- b) *det tydligt framgår, med liten eller ingen analys, när ett liknande sammansatt instrument först beaktas, att avskiljande av det inbäddade derivatet (eller derivaten) är förbjudet, såsom en option med rätt till förtida inlösen som är inbäddad i ett lån som tillåter innehavaren att i förväg betala lånet motsvarande ungefär dess upplupna anskaffningsvärde.*

Punkterna 12 och 13 ändras till följande ordalydelse.

12. Om ett företag enligt denna standard måste avskilja ett inbäddat derivat från värdekontraktet, men inte kan värdera det inbäddade derivatet separat vare sig vid anskaffningen eller vid en efterföljande balansdag, skall det identifiera hela det sammansatta instrumentet som en finansiell tillgång eller en finansiell skuld värderad till verkligt värde via resultaträkningen.

13. Om ett företag inte på ett tillförlitligt sätt kan fastställa det verkliga värdet på ett inbäddat derivat utifrån derivatets villkor och bestämmelser (exempelvis på grund av att det inbäddade derivatet är baserat på ett onoterat egetkapitalinstrument), är det inbäddade derivatets verkliga värde skillnaden mellan det sammansatta instrumentets verkliga värde och värdekontraktets verkliga värde, om dessa kan fastställas i enlighet med denna standard. Om företaget inte kan fastställa det inbäddade derivatets verkliga värde med denna metod, tillämpas punkt 12 och det sammansatta instrumentet identifieras som värderat till verkligt värde via resultaträkningen.

Punkt 48A läggs till och skall ha följande ordalydelse.

FAKTORER SOM BEAKTAS VID BERÄKNING AV VERKLIGT VÄRDE

48A. Det bästa uttrycket för verkligt värde är noterade priser på en aktiv marknad. Om marknaden för ett finansiellt instrument inte är aktiv, tar företaget fram det verkliga värdet genom att använda en värderingsteknik. Syftet med att använda en värderingsteknik är att fastställa vad transaktionspriset skulle ha varit vid värderingstidpunkten för en transaktion mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och som har ett intresse av att transaktionen genomförs, och som är motiverad av sedvanliga affärsvillkor. Värderingstekniker innefattar att använda nyligen genomförda transaktioner mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs, om sådana finns tillgängliga, hänvisning till aktuellt verkligt värde för ett annat instrument som i allt väsentligt är likadant, analys av diskonterade kassaflöden och optionsvärderingsmodeller. Om det finns en värderingsteknik som är bruklig bland marknadsaktörer för att prissätta instrumentet och denna teknik har visat sig ge tillförlitliga uppskattningar av priser som kan erhållas i faktiska marknadstransaktioner använder företaget den tekniken. Den valda värderingstekniken använder marknadsinformation i så hög grad som möjligt och företagsspecifik information i så låg grad som möjligt. Den införlivar alla faktorer som marknadsaktörer skulle beakta när ett pris fastställs och överensstämmer med accepterade ekonomiska metoder för prissättning av finansiella instrument. Med regelbundna intervall kalibrerar ett företag värderingstekniken och prövar dess giltighet genom att använda priser från observerbara aktuella marknadstransaktioner i samma instrument (det vill säga utan förändring, uppdelning eller aggregering) eller baserat på tillgängliga observerbara marknadsuppgifter.

IKRAFTTRÄDANDE OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Punkt 105 ändras och punkterna 105A–105D läggs till och skall ha följande ordalydelse.

...

105. När denna standard först tillämpas tillåts ett företag att identifiera en tidigare redovisad finansiell tillgång som tillhörande kategorin finansiella tillgångar som kan säljas. För varje sådan finansiell tillgång skall företaget redovisa alla ackumulerade förändringar i verkligt värde i en separat del under eget kapital fram till det sker ett borttagande från balansräkningen eller en nedskrivning, då företaget skall överföra denna ackumulerade vinst eller förlust till resultaträkningen. Företaget skall också

- a) *justera den finansiella tillgången i de jämförande finansiella rapporterna och där använda den nya identifieringen, och*
- b) *lämna upplysning om det verkliga värdet för de finansiella tillgångarna per tidpunkten för identifieringen och klassificeringen och de redovisade värdena i de föregående finansiella rapporterna.*

- 105A. Ett företag skall tillämpa punkterna 11A, 48A, VT4B–VT4K, VT33A och VT33B samt ändringarna från 2005 i punkterna 9, 12 och 13 för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2006 eller senare. Tidigare tillämpning uppmuntras.
- 105B. Ett företag som först tillämpar punkterna 11A, 48A, VT4B–VT4K, VT33A och VT33B samt ändringarna från 2005 i punkterna 9, 12 och 13 för ett räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2006
- a) tillåts att, när dessa nya och ändrade punkter första gången tillämpas, i kategorin finansiella tillgångar och finansiella skulder värderade till verkligt värde via resultaträkningen identifiera varje tidigare redovisad finansiell tillgång eller finansiell skuld som då uppfyller villkoren för sådan identifiering. I det fall företagets räkenskapsår börjar före den 1 september 2005 behöver sådana identifieringar inte vara genomförda förrän den 1 september 2005 och kan också innefatta finansiella tillgångar och finansiella skulder som redovisats mellan räkenskapsårets början och den 1 september 2005. Oaktat punkt 91 skall varje finansiell tillgång och finansiell skuld som identifieras som värderad till verkligt värde via resultaträkningen i enlighet med denna punkt a), som tidigare identifierades som den säkrade posten i ett säkringsförhållande avseende säkring av verkligt värde upphöra att identifieras i dessa förhållanden per samma tidpunkt som de identifieras som tillhörande kategorin finansiella tillgångar och finansiella skulder som värderas till verkligt värde via resultaträkningen.
 - b) skall lämna upplysning om det verkliga värdet för finansiella tillgångar eller finansiella skulder som identifierats i enlighet med punkt a) per tidpunkten för identifieringen samt klassificeringen och det redovisade värdet i de föregående finansiella rapporterna.
 - c) skall upphöra att identifiera varje finansiell tillgång eller finansiell skuld som tidigare identifierats som värderad till verkligt värde via resultaträkningen om den inte uppfyller villkoren för sådan identifiering i enlighet med dessa nya och ändrade punkter. När en finansiell tillgång eller finansiell skuld kommer att värderas till upplupet anskaffningsvärde efter att identifieringen upphört anses tidpunkten för upphörandet vara det första redovisningstillfället.
 - d) skall lämna upplysning om det verkliga värdet för varje finansiell tillgång eller finansiell skuld som upphört att identifieras i enlighet med punkt c) per tidpunkten för upphörandet samt om de nya klassificeringarna.
- 105C. Ett företag som först tillämpar punkterna 11A, 48A, VT4B–VT4K, VT33A och VT33B samt ändringarna från 2005 i punkterna 9, 12 och 13 för ett räkenskapsår som börjar den 1 januari 2006 eller senare
- a) skall upphöra att identifiera varje finansiell tillgång eller finansiell skuld som tidigare identifierats som värderad till verkligt värde via resultaträkningen endast om den inte uppfyller villkoren för sådan identifiering i enlighet med dessa nya och ändrade punkter. I det fall en finansiell tillgång eller finansiell skuld kommer att värderas till upplupet anskaffningsvärde efter att dess identifiering upphört anses tidpunkten för upphörandet vara det första redovisningstillfället.
 - b) skall inte identifiera tidigare redovisade finansiella tillgångar eller finansiella skulder som värderade till verkligt värde via resultaträkningen.
 - c) skall lämna upplysning om det verkliga värdet för varje finansiell tillgång eller finansiell skuld där identifiering i enlighet med punkt a) upphört per tidpunkten för identifieringen samt de nya klassificeringarna.
- 105D. Ett företag skall justera sina jämförande finansiella rapporter genom användande av de nya identifieringarna i punkt 105B eller 105C förutsatt att, när det gäller en finansiell tillgång, finansiell skuld eller grupp av finansiella tillgångar, finansiella skulder eller en kombination av dem, identifierade som värderade till verkligt värde via resultaträkningen, dessa poster eller grupper skulle ha uppfyllt kriterierna i punkt 9b)i), 9b)ii) eller 11A i början av jämförelseperioden eller, om de förvärvades efter jämförelseperiodens början, skulle ha uppfyllt kriterierna i punkt 9b)i), 9b)ii) eller 11A per det första redovisningstillfället.

I bilaga A, läggs punkt VT4B–VT4K till och skall ha följande ordalydelse.

Bilaga A

Vägledning vid tillämpning

DEFINITIONER (punkt 8 och 9)

Identifiering som värderad till verkligt värde via resultaträkningen,

VT4B. Enligt punkt 9 i denna standard kan ett företag identifiera en finansiell tillgång, en finansiell skuld eller en grupp av finansiella instrument (finansiella tillgångar, finansiella skulder eller en kombination av dem) som värderade till verkligt värde via resultaträkningen förutsatt att detta leder till mer relevant information.

VT4C. Ett företags beslut att identifiera en finansiell tillgång eller finansiell skuld som tillhörande kategorin finansiella skulder och finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via resultaträkningen liknar valet av redovisningsprincip (men till skillnad från en redovisningsprincip måste beslutet inte tillämpas konsekvent på alla liknande transaktioner). När ett företag har ett sådant val, krävs enligt punkt 14 (b) i IAS 8, *Redovisningsprinciper, ändringar i uppskattningar och bedömningar samt fel*, att den valda principen leder till finansiella rapporter som innehåller tillförlitlig och mer relevant information om effekterna av transaktioner, andra händelser och förhållanden på företagets finansiella ställning, finansiella resultat eller kassaflöden. I fallet identifiering som tillhörande kategorin finansiella tillgångar eller finansiella skulder värderade till verkligt värde via resultaträkningen, anges i punkt 9 de två omständigheter där kravet på mer relevant information kommer att uppfyllas. För att välja en sådan identifiering i enlighet med punkt 9 måste företag sålunda i enlighet därmed visa att det omfattas av en (eller båda) av dessa två omständigheter.

Punkt 9b)i): Identifiering eliminerar eller leder till en betydande minskning av inkonsekvenser i värdering eller redovisning, som annars skulle föreligga

VT4D. Enligt IAS 39 styrs värdering av en finansiell tillgång eller finansiell skuld och klassificering av redovisade förändringar av dess värde av postens klassificering och huruvida posten är del av ett identifierat säkringsförhållande. Dessa krav kan skapa inkonsekvenser i värdering eller redovisning ("bristande överensstämmelse i redovisningen") när, exempelvis, i frånvaro av identifiering som värderad till verkligt värde via resultaträkningen, en finansiell tillgång skulle klassificeras som att den kan säljas (med de flesta förändringar av verkligt värde redovisade direkt i eget kapital) och en skuld som företaget betraktar som hänförlig till tillgången skulle värderas till upplupet anskaffningsvärde (där förändringar i verkligt värde inte redovisas). Under sådana omständigheter kan ett företag komma fram till att dess finansiella rapporter skulle innehålla mer relevant information om både tillgången och skulden klassificerades som hörande till kategorin värderade till verkligt värde via resultaträkningen.

VT4E. Följande exempel visar när detta villkor skulle kunna uppfyllas. I samtliga fall kan ett företag använda detta villkor för att identifiera finansiella tillgångar eller finansiella skulder som värderade till verkligt värde via resultaträkningen endast om det uppfyller principen i punkt 9b)i).

- a) Ett företag har skulder vars kassaflöden enligt avtal baseras på resultat för tillgångar som annars skulle klassificeras som tillhörande kategorin tillgångar som kan säljas. Exempelvis kan en försäkringsgivare ha skulder med en diskretionär beståndsdel som betalar ersättning baserat på realiserad och/eller orealiserad avkastning på placeringar i en viss grupp tillgångar som försäkringsgivaren innehar. Om värderingen av dessa skulder återspeglar aktuella marknadspriser innebär en klassificering av tillgångarna som värderade till verkligt värde via resultaträkningen att förändringar i verkligt värde för de finansiella tillgångarna redovisas i resultaträkningen för samma period som hänförliga förändringar i skuldernas värde.
- b) Ett företag har skulder enligt försäkringsavtal vars värdering innefattar aktuell information (enligt vad som är tillåtet enligt IFRS 4, *Försäkringsavtal*, punkt 24, och finansiella tillgångar som det betraktar som hänförliga till dem, som annars skulle klassificeras som att de kan säljas eller värderas till upplupet anskaffningsvärde.
- c) Ett företag har finansiella tillgångar, finansiella skulder eller en kombination av dem som har en gemensam risk, såsom ränterisk, som ger upphov till motstående förändringar i verkligt värde som tenderar att uppväga varandra. Emellertid skulle endast några av instrumenten värderas till verkligt värde via resultaträkningen (det vill säga är derivat eller klassificerade som att de innehas för handel). Det kan också vara så att kraven för säkringsredovisning inte är uppfyllda, exempelvis för att kraven på effektivitet i punkt 88 inte är uppfyllda.
- d) Ett företag har finansiella tillgångar, finansiella skulder eller en kombination av dem som har en gemensam risk, såsom ränterisk, som ger upphov till motstående förändringar i verkligt värde som tenderar att uppväga varandra och företaget uppfyller inte villkoren för säkringsredovisning eftersom inget av instrumenten är ett derivat. Dessutom, i frånvaro av säkringsredovisning, råder betydande inkonsekvenser i redovisningen av vinster och förluster. Exempelvis

- i) har företaget finansierat en portfölj med fastförräntade tillgångar som annars skulle vara klassificerade som att de kan säljas med fastförräntade förlagslån vars förändringar i verkligt värde tenderar att uppväga varandra. Att redovisa både tillgångar och förlagslån som värderade till verkligt värde via resultaträkningen korrigerar den inkonsekvens som annars skulle uppstå vid värdering av tillgångarna till verkligt värde och redovisning av förändringarna i verkligt värde samt förlagslån till upplupet anskaffningsvärde.
- ii) har företaget finansierat en angiven grupp av lån genom att emittera obligationer, som är föremål för allmän handel, vars förändringar i verkligt värde tenderar att uppväga varandra. Om företaget, dessutom, regelbundet köper och säljer obligationer men sällan, eller aldrig, köper och säljer lånen, eliminerar redovisning av både lånen och obligationerna som värderade till verkligt värde via resultaträkningen inkonsekvensen i tidpunkt för redovisning av vinster och förluster som annars skulle uppstå om de värderades till upplupet anskaffningsvärde och om en vinst eller förlust redovisades varje gång en obligation återköps.

VT4F. I fall som de som beskrivs i föregående punkt, kan identifiering, vid första redovisningstillfället, av de finansiella tillgångar och finansiella skulder som inte annars värderas till verkligt värde via resultaträkningen eliminera eller i betydande utsträckning minska inkonsekvenser i värdering eller redovisning och leda till mer relevant information. Av praktiska skäl behöver företaget inte ange alla de tillgångar och skulder som ger upphov till inkonsekvensen i värderingen eller redovisningen vid exakt samma tidpunkt. En rimlig fördröjning tillåts förutsatt att varje transaktion identifieras som värderad till verkligt värde via resultaträkningen vid dess första redovisningstillfälle och, per den tidpunkten, alla återstående transaktioner som väntas uppkomma.

VT4G. Det skulle inte vara godtagbart att identifiera endast några av de finansiella tillgångar och finansiella skulder som ger upphov till inkonsekvensen som värderade till verkligt värde via resultaträkningen om detta inte skulle eliminera eller i betydande utsträckning minska inkonsekvensen och därför inte skulle leda till mer relevant information. Det skulle emellertid vara godtagbart att identifiera endast några av ett antal likartade finansiella tillgångar eller finansiella skulder om detta leder till en betydande minskning (och möjligen en större minskning än andra tillåtna identifieringar) av inkonsekvensen. Antag exempelvis att ett företag har ett antal likartade finansiella skulder som sammanlagt uppgår till 100 VE (*) och ett antal likartade finansiella tillgångar som sammanlagt uppgår till 50 VE men som värderas på en annan grund. Företaget kan i betydande utsträckning minska inkonsekvensen i värderingar genom att vid det första redovisningstillfället identifiera alla tillgångar men endast några av skulderna (exempelvis enskilda skulder som sammanlagt uppgår till 45 VE) som värderade till verkligt värde via resultaträkningen. Eftersom identifiering i kategorin värderad till verkligt värde via resultaträkningen bara kan tillämpas på ett helt finansiellt instrument, måste emellertid företaget i detta exempel identifiera en eller flera skulder i sin helhet. Det skulle inte kunna identifiera antingen en del av en skuld (exempelvis förändringar i värde som är hänförliga till endast en risk, såsom ändringar i en referensränta) eller en andel (exempelvis en procentuell andel) av en skuld.

Punkt 9b)ii): En grupp av finansiella tillgångar, finansiella skulder eller en kombination av dem förvaltas och dess resultat utvärderas baserat på verkligt värde med en dokumenterad riskhanterings- eller investeringsstrategi

VT4H. Ett företag kan förvalta och utvärdera resultatet för en grupp av finansiella tillgångar, finansiella skulder eller en kombination av dem på ett sådant sätt att värderingen av denna grupp som värderad till verkligt värde via resultaträkningen leder till mer relevant information. Fokus ligger i det här fallet på hur företaget förvaltar och utvärderar resultat, snarare än på karaktären på dess finansiella instrument.

VT4I. Följande exempel visar när detta villkor skulle kunna vara uppfyllt. I samtliga fall kan ett företag använda detta villkor för att identifiera finansiella tillgångar eller finansiella skulder som värderade till verkligt värde via resultaträkningen endast om det uppfyller principen i punkt 9b)ii).

- a) Företaget är en riskkapitalorganisation, värdepappersfond, aktiefond eller liknande företag vars verksamhet är att investera i finansiella tillgångar med avsikt att tjäna på totalavkastningen i form av ränta eller utdelningar och förändringar i verkligt värde. IAS 28, *Innehav i intresseföretag*, och IAS 31, *Andelar i joint ventures*, tillåter att sådana investeringar undantas från deras tillämpningsområde förutsatt att de värderas till verkligt värde via resultaträkningen. Ett företag kan tillämpa samma redovisningsprincip på andra investeringar som förvaltas på totalavkastningsbasis men över vilka företagets inflytande är otillräckligt för att de skall omfattas av tillämpningsområdet för IAS 28 eller IAS 31.
- b) Företaget har finansiella tillgångar och finansiella skulder som har en eller flera gemensamma risker och dessa risker hanteras och utvärderas baserat på verkligt värde i enlighet med dokumenterade riktlinjer för förvaltning av tillgångar och skulder. Ett exempel skulle kunna vara ett företag som har emitterat "strukturerade produkter" som innehåller flera inbäddade derivat och som hanterar de risker som uppstår baserat på verkligt värde genom att använda en blandning av derivat och finansiella instrument som inte är derivat. Ett liknande exempel skulle kunna vara ett företag som ger ut fastförräntade lån och hanterar den referensränterisk som uppstår genom att använda en blandning av derivat och finansiella instrument som inte är derivat.

(*) I denna standard betecknas monetära belopp i "valutaenheter" (VE)

- c) Företaget är en försäkringsgivare som innehar en portfölj med finansiella tillgångar, förvaltar portföljen för att maximera sin totala avkastning (det vill säga ränta eller utdelning och förändringar i verkligt värde), och utvärderar resultatet på denna grund. Portföljen kan innehas för att trygga vissa skulder, eget kapital eller en kombination av dem. Om portföljen innehas för att trygga vissa skulder, kan villkoret i punkt 9b)ii) uppfyllas för tillgångarna oavsett om försäkringsgivaren också förvaltar och utvärderar skulderna baserat på verkligt värde. Villkoret i punkt 9b)ii) kan vara uppfyllt när försäkringsgivarens mål är att maximera tillgångarnas totalavkastning på längre sikt även om belopp som utbetalas till innehavare av deltagande kontrakt beror på andra faktorer såsom belopp för vinster som realiserats under en kortare period (exempelvis ett år) eller är underställda försäkringsgivarens gottfinnande.
- VT4j. Enligt vad som anges ovan beror detta villkor på hur företaget hanterar och utvärderar resultatet för den grupp av finansiella instrument som är under beaktande. I enlighet därmed, (med beaktande av kravet på identifiering vid första redovisningstillfället) skall ett företag som identifierar finansiella instrument som värderade till verkligt värde via resultaträkningen baserat på detta villkor också identifiera alla kvalificerade finansiella instrument som förvaltas och utvärderas tillsammans.
- VT4K. Dokumentationen av företagets strategi behöver inte vara omfattande men bör vara tillräcklig för att visa iakttagande av punkt 9b)ii). Sådan dokumentation krävs inte för varje enskild post, utan kan göras på portföljbasis. Om det exempelvis av en avdelnings resultatstyrningssystem – godkänd av företagets nyckelpersoner i ledande ställning – tydligt framgår att dess resultat utvärderas baserat på totalavkastning, krävs ingen ytterligare dokumentation för att visa att punkt 9b)ii) iakttas.

Efter punkt VT33 läggs en ny rubrik och punkt VT33A och VT33B till och skall ha följande ordalydelse.

Instrument som innehåller inbäddade derivat

- VT33A. När ett företag blir part i ett sammansatt instrument som innehåller ett eller flera inbäddade derivat, krävs enligt punkt 11 att företaget skall identifiera varje sådant inbäddat derivat, bedöma huruvida det skall skiljas från värdekontraktet och, för dem som skall avskiljas, värdera derivaten till verkligt värde vid första redovisningstillfället och därefter. Dessa krav kan vara mer komplexa, eller leda till mindre tillförlitliga värderingar, än att värdera hela instrumentet till verkligt värde via resultaträkningen. Av den anledningen är det enligt denna standard tillåtet att identifiera hela instrumentet som värderat till verkligt värde via resultaträkningen.
- VT33B. Sådan identifiering kan användas oavsett om punkt 11 kräver att inbäddade derivat skall avskiljas från värdekontraktet eller förbjuder sådan avskiljning. Emellertid skulle punkt 11A inte motivera identifiering av det sammansatta instrumentet som värderat till verkligt värde via resultaträkningen i de fall som beskrivs i punkt 11A a) och b) eftersom detta inte skulle minska komplexiteten eller öka tillförlitligheten.

Bilaga

Ändringar i andra standarder

Ändringarna i denna bilaga skall tillämpas för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2006 eller senare. Om ett företag tillämpar ändringarna i IAS 39 för en tidigare period, skall ändringarna i denna bilaga tillämpas för denna tidigare period.

Ändringar i IAS 32

Finansiella instrument: Upplysningar och klassificering

Punkt 66 ändras och skall ha följande ordalydelse:

66. I enlighet med IAS 1 skall företag lämna en beskrivning av alla betydande redovisningsprinciper, inklusive antagna generella principer och tillämpningen av dessa principer på transaktioner, andra händelser och förhållanden som uppkommer i företagets rörelse. När det gäller finansiella instrument omfattar sådana upplysningar:
- a) de kriterier som används för att avgöra när en finansiell tillgång eller finansiell skuld redovisas i respektive tas bort från balansräkningen,
 - b) den värderingsgrund som tillämpas för finansiella tillgångar och finansiella skulder vid första redovisningstillfället och därefter,
 - c) principerna för hur intäkter och kostnader hänförliga till de finansiella tillgångarna och finansiella skulderna redovisas och värderas, och
 - d) för finansiella tillgångar eller finansiella skulder som identifieras som värderade till verkligt värde via resultaträkningen:
 - i) kriterierna för att på detta vis identifiera sådana finansiella tillgångar eller finansiella tillgångar vid det första redovisningstillfället.
 - ii) hur företaget har uppfyllt villkoren i punkt 9, 11A eller 12 i IAS 39 för sådan identifiering. För instrument som identifieras i enlighet med punkt 9 b) i) i IAS 39, innefattar dessa upplysningar en förklarande beskrivning av de omständigheter som ligger till grund för de inkonsekvenser i värdering eller redovisning som annars skulle uppstå. För instrument som identifieras i enlighet med punkt 9 b) ii) i IAS 39, innefattar dessa upplysningar en förklarande beskrivning av hur identifiering som tillhörande kategorin finansiella tillgångar och finansiella skulder värderade till verkligt värde via resultaträkningen är i överensstämmelse med företagets dokumenterade riskhanterings- eller investeringsstrategi
 - iii) karaktären på de finansiella tillgångar eller finansiella skulder som företaget har identifierat som värderade till verkligt värde via resultaträkningen.

Punkt 94 ändras till följande ordalydelse och punkterna g)–j) numreras om till j)–m).

94. ...

Finansiella tillgångar och finansiella skulder värderade till verkligt värde via resultaträkningen (se även punkt VT40)

...

e) Ett företag skall lämna upplysning om redovisade belopp för:

- i) finansiella tillgångar som klassificeras som att de innehas för handel,*
- ii) finansiella skulder som klassificeras som att de innehas för handel,*

- iii) finansiella tillgångar som, vid första redovisningstillfället, av företaget identifierades som finansiella tillgångar och finansiella skulder värderade till verkligt värde via resultaträkningen (det vill säga de som inte är finansiella tillgångar som klassificerats som att de innehas för handel).
- iv) finansiella skulder som, vid första redovisningstillfället av företaget identifierades som finansiella tillgångar och finansiella skulder som värderas till verkligt värde via resultaträkningen (det vill säga de som inte är finansiella skulder som klassificerats som att de innehas för handel).
- f) Ett företag skall lämna separat upplysning om nettovinster eller nettoförluster avseende finansiella tillgångar eller finansiella skulder som företaget har identifierat som värderade till verkligt värde via resultaträkningen.
- g) Om företaget har identifierat en lånefordran eller en kundfordran (eller grupp av lånefordringar eller kundfordringar) som värderat till verkligt värde via resultaträkningen, skall det lämna upplysning om:
 - i) den högsta möjliga exponeringen för kreditrisk (se punkt 76 a)) per balansdag för lånefordran eller kundfordran (eller gruppen av lånefordringar eller kundfordringar),
 - ii) det belopp till vilket varje hänförligt kreditderivat eller liknande instrument minskar denna högsta möjliga exponering för kreditrisk,
 - iii) det belopp avseende förändring under perioden och ackumulerat för det verkliga värdet för lånefordran eller kundfordran (eller gruppen av lånefordringar eller kundfordringar) som är hänförligt till förändringar i kreditrisk fastställda antingen som det belopp avseende förändring för det verkliga värdet som inte är hänförligt till förändringar i marknadsvillkor som ger upphov till marknadsrisk, eller genom användande av en alternativ metod som mer korrekt motsvarar beloppet för förändring i dess verkliga värde som är hänförligt till förändringar i kreditrisk.
 - iv) det belopp avseende förändring för verkligt värde för varje hänförligt kreditderivat eller liknande instrument som har uppkommit under perioden och ackumulerats sedan lånefordran eller kundfordran identifierades.
- h) Om företaget har identifierat en finansiell skuld som värderad till verkligt värde via resultaträkningen, skall det lämna upplysning om:
 - i) det belopp avseende förändring under perioden och ackumulerat för det verkliga värdet för den finansiella skuld som är hänförlig till förändringar i kreditrisk fastställda antingen som det belopp avseende förändring för det verkliga värdet som inte är hänförligt till förändringar i marknadsvillkor som ger upphov till marknadsrisk (se punkt VT40), eller genom användande av en alternativ metod som mer korrekt motsvarar beloppet för förändring i dess verkliga värde som är hänförligt till förändringar i kreditrisk.
 - ii) skillnaden mellan det redovisade värdet för den finansiella skulden och det belopp som företaget enligt avtalsvillkoren skulle tvingas att betala innehavaren av förpliktelsen när skulden förfaller.
- i) Företaget skall lämna upplysning om
 - i) de metoder som används för att följa kraven i g) iii) och h) i).
 - ii) om företaget anser att den upplysning det har lämnat för att följa kraven i g) iii) eller h) i) inte korrekt motsvarar förändringen i det verkliga värdet för den finansiella tillgången eller finansiella skulden hänförlig till förändringar i kreditrisk, anledningarna till att denna slutsats dragits och de faktorer företaget uppfattar som relevanta.

Punkt VT40 ändras och skall ha följande ordalydelse:

VT40. Om ett företag identifierar en finansiell skuld eller en lånefordran eller en kundfordran (eller grupp av lånefordringar eller kundfordringar) som att den eller de värderas till verkligt värde via resultaträkningen måste företaget lämna upplysning om den förändring i verkligt värde för det finansiella instrument som är hänförlig till förändringar i kreditrisk. Såvida inte en alternativ metod ger en mer korrekt bild av detta belopp, måste företaget fastställa detta belopp som beloppet för förändringen i verkligt värde för det finansiella instrumentet, som inte är hänförligt till förändringar i marknadsvillkor som ger upphov till marknadsrisk. Förändringar i marknadsvillkor som ger upphov till marknadsrisk innefattar förändringar i en referensränta, ett råvarupris, en utländsk valutakurs eller ett pris- eller ränteindex. För avtal som innefattar ett "unit-link"-villkor, innefattar förändrade marknadsvillkor förändringar i resultatet för en intern eller extern investeringsfond. Om de enda relevanta förändringarna i marknadsvillkor för en finansiell skuld är förändringar i en observerad (referens-)ränta, kan detta belopp uppskattas enligt nedan:

- a) Först beräknar företaget skuldens internränta vid periodens början genom att använda observerat marknadspris för skulden samt skuldens avtalsenliga kassaflöden vid periodens början. Från denna internränta drar företaget den observerade referensräntan vid periodens början för att komma fram till den del av internräntan som är specifik för instrumentet.
- b) Därefter beräknar företaget nuvärdet för de kassaflöden som är hänförliga till skulden genom att använda skuldens avtalsenliga kassaflöden vid periodens början och en diskonteringsränta som motsvarar summan av den observerade referensräntan vid periodens slut och den instrumentspecifika delen av internräntan vid periodens början, enligt fastställande i a).
- c) Det belopp som fastställs i b) justeras sedan med eventuellt kontantbelopp som erlagts eller erhållits för skulden under perioden och ökas för att återspegla den ökning i verkligt värde som uppstår på grund av att de avtalsenliga kassaflödena är en period närmare förfallodatum.
- d) Skillnaden mellan observerat marknadspris för skulden vid periodens slut och det belopp som fastställdes i c) är den förändring i verkligt värde som inte är hänförligt till ändringar i den observerade referensräntan. Det är detta belopp som företaget lämnar upplysning om.

Ovanstående exempel utgår från att förändringar i verkligt värde som inte uppkommer från förändringar i instrumentets kreditrisk eller från förändringar i räntor inte är betydande. Om, i ovanstående exempel, instrumentet innehöll ett inbäddat derivat, skulle förändringen i verkligt värde för det inbäddade derivatet undantas vid fastställande av beloppet i punkt 94 h) i).

Ändringar i IFRS 1

Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas

Punkterna 25A och 43A ändras till följande ordalydelse.

Identifiering av tidigare redovisade finansiella instrument

25A. IAS 39, *Finansiella instrument: Redovisning och värdering*, tillåter att en finansiell tillgång vid första redovisningstillfället identifieras som en finansiell tillgång som kan säljas eller som ett finansiellt instrument (såvida det uppfyller vissa kriterier) som identifieras som en finansiell tillgång eller finansiell skuld värderad till verkligt värde via resultaträkningen. Trots detta krav tillämpas undantag under dessa förutsättningar,

- a) ett företag tillåts att identifiera en tillgång som att den kan säljas per datumet för övergång till IFRS.
- b) ett företag som redovisar sina första finansiella rapporter enligt IFRS för ett räkenskapsår som börjar den 1 september 2006 eller senare – ett sådant företag tillåts att identifiera, per datumet för övergång till IFRS, en finansiell tillgång eller finansiell skuld som värderad till verkligt värde via resultaträkningen förutsatt att tillgången eller skulden uppfyller kraven i punkt 9 b) i), 9 b) ii) eller 11A i IAS 39 per detta datum.

- c) ett företag som redovisar sina första finansiella rapporter enligt IFRS för ett räkenskapsår som börjar den 1 januari 2006 eller senare, och före den 1 september 2006 – ett sådant företag tillåts att identifiera, per datumet för övergång till IFRS, en finansiell tillgång eller finansiell skuld som värderad till verkligt värde via resultaträkningen förutsatt att tillgången eller skulden uppfyller kraven i punkt 9 b) i), 9 b) ii) eller 11A i IAS 39 per detta datum. I det fall datumet för övergång till IFRS är före den 1 september 2005 behöver sådana identifieringar inte vara genomförda förrän den 1 september 2005 och kan också innefatta finansiella tillgångar och finansiella skulder som redovisats mellan övergången till IFRS och den 1 september 2005.
- d) ett företag som redovisar sina första finansiella rapporter enligt IFRS för ett räkenskapsår som börjar före den 1 januari 2006 och tillämpar punkterna 11A, 48A, VT4B-VT4K, VT33A och VT33B och ändringarna från 2005 av punkterna 9, 12 och 13 i IAS 39 – ett sådant företag tillåts att vid inledningen av företagets första rapportperiod enligt IFRS identifiera som värderad till verkligt värde via resultaträkningen en finansiell tillgång eller finansiell skuld som uppfyller kraven för en sådan identifiering i enlighet med dessa nya och ändrade punkter per det datumet. När företagets första rapportperiod enligt IFRS börjar före den 1 september 2005 behöver sådana identifieringar inte vara genomförda förrän den 1 september 2005 och kan också innefatta finansiella tillgångar och finansiella skulder som redovisats mellan periodens början och den 1 september 2005. Om ett företag räknar om jämförande information för IAS 39 skall det räkna om den informationen för de finansiella tillgångar, finansiella skulder eller grupp av finansiella tillgångar, finansiella skulder eller en kombination av dem, som identifierats vid inledningen av företagets första rapportperiod enligt IFRS. Sådan omräkning av jämförande information skall endast göras om de identifierade posterna eller grupperna skulle ha uppfyllt kriterierna för sådan identifiering i punkt 9 b) i), 9 b) ii) eller 11A i IAS 39 per datumet för övergång till IFRS eller, om de förvärvats efter datumet för övergång till IFRS, skulle ha uppfyllt kriterierna i punkt 9 b) i), 9 b) ii) eller 11A per det första redovisningstillfället.
- e) för ett företag som redovisar sina första finansiella rapporter enligt IFRS för ett räkenskapsår som börjar före den 1 september 2006 – oaktat punkt 91 i IAS 39, varje finansiell tillgång och finansiell skuld ett sådant företag har identifierat som värderad till verkligt värde via resultaträkningen i enlighet med punkt c) eller d) ovan, som tidigare identifierats som den säkrade posten i säkringsförhållanden avseende säkringar av verkligt värde, skall upphöra att identifieras till dessa relationer per samma datum som de identifieras som värderade till verkligt värde via resultaträkningen.

Identifiering av finansiella tillgångar eller finansiella skulder

- 43A. Det är tillåtet för ett företag att identifiera en tidigare redovisad finansiell tillgång eller finansiell skuld som att den hör till kategorin finansiell tillgång eller finansiell skuld värderad till verkligt värde via resultaträkningen eller till kategorin finansiell tillgång som kan säljas i enlighet med punkt 25A. Företaget skall lämna upplysning om det verkliga värdet för finansiella tillgångar eller finansiella skulder i respektive kategori per datumet för identifieringen samt klassificeringen och det redovisade värdet i de föregående finansiella rapporterna.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1865/2005**av den 15 november 2005****om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som skall gälla från den 16 november 2005**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EG) nr 1784/2003 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EG) nr 1784/2003 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1784/2003 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilaga I i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1784/2003 skall fastställas i bilaga I till denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 november 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 november 2005.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 777/2004 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1110/2003 (EUT L 158, 27.6.2003, s. 12).

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1784/2003 från och med den 16 november 2005

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	34,38
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	54,07
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	54,07
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	34,38

⁽¹⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/t om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/t om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽²⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/t.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

perioden 2.11.2005–14.11.2005

1. Medelvärden för den referensperiod som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Börsnotering	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2	YC3	HAD2	Medelhög kvalitet (*)	Låg kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	129,74 (***)	65,05	178,74	168,74	148,74	93,90
Tillägg för golfen (EUR/t)	—	17,48	—			—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	35,89	—	—			—

(*) Negativt bidrag på 10 EUR/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Negativt bidrag på 30 EUR/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(***) Positivt bidrag på 14 EUR/t ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Medelvärden för den referensperiod som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 21,14 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 29,45 EUR/t.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
-
- 0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 20 september 2005

om undertecknande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

(2005/790/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, är Danmark inte bundet av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾ och omfattas inte heller av dess tillämpning.
- (2) Genom ett beslut av den 8 maj 2003 bemyndigade rådet undantagsvis kommissionen att förhandla fram ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om att utvidga bestämmelserna i den ovan nämnda förordningen till att även gälla Danmark.
- (3) Kommissionen har på gemenskapens vägnar förhandlat fram ett sådant avtal med Danmark.
- (4) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Förenade kungariket och Irland i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

- (5) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det ovan nämnda protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, är inte bundet av det och omfattas inte heller av dess tillämpning.

- (6) Avtalet, som paraferades i Bryssel den 17 januari 2005, bör undertecknas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område godkänns härmed på gemenskapens vägnar, med förbehåll för rådets beslut om ingående av det avtalet.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den person eller de personer som skall ha behörighet att på gemenskapens vägnar underteckna avtalet, med förbehåll för att avtalet ingås.

Utfärdat i Bryssel den 20 september 2005.

På rådets vägnar

M. BECKETT

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2245/2004 (EUT L 381, 28.12.2004, s. 10).

AVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

EUROPEISKA GEMENSKAPEN, nedan kallad gemenskapen,

å ena sidan, och

KONUNGARIKET DANMARK, nedan kallat "Danmark",

å den andra,

SOM ÖNSKAR införa enhetliga regler för behörighetskonflikter på privaträttens område och förenkla formaliteterna, så att domar kan erkännas och verkställas snabbt och enkelt inom gemenskapen,

SOM BEAKTAR att medlemsstaterna den 27 september 1968, inom ramen för artikel 293 fjärde strecksatsen i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, ingick konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ (Brysselkonventionen), i dess lydelse enligt konventionerna om nya medlemsstaters anslutning till den konventionen. Den 16 september 1988 ingick medlemsstaterna och Eftastaterna konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område ⁽²⁾ (Luganokonventionen) som är en parallellkonvention till Brysselkonventionen,

SOM BEAKTAR att huvuddelen av Brysselkonventionen har tagits över i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽³⁾ (Bryssel I-förordningen),

SOM HÄNVISAR till protokollet om Danmarks ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ("protokollet om Danmarks ställning"), enligt vilket Danmark inte är bundet av Bryssel I-förordningen och inte heller omfattas av dess tillämpning,

SOM BETONAR att man måste finna en lösning på den otillfredsställande rättsliga situation som följer av olika regler om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar inom gemenskapen,

SOM ÖNSKAR att bestämmelserna i, eventuella ändringar av och tillämpningsföreskrifterna till Bryssel I-förordningen i enlighet med internationell lag skall vara tillämpliga på förbindelserna mellan gemenskapen och Danmark som en medlemsstat med en särskild ställning med hänsyn till avdelning IV i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

SOM BETONAR att det bör säkerställas att det råder kontinuitet mellan Brysselkonventionen och detta avtal och att övergångsbestämmelserna i Bryssel I-förordningen bör tillämpas även för detta avtal. Likaså måste kontinuitet råda när det gäller EG-domstolens tolkning av bestämmelserna i Brysselkonventionen, och 1971 års protokoll ⁽⁴⁾ bör fortsätta att vara tillämpligt också på de fall som redan hade anhängiggjorts när detta avtal träder i kraft,

⁽¹⁾ EGT L 299, 31.12.1972, s. 32. EGT L 304, 30.10.1978, s. 1. EGT L 388, 31.12.1982, s. 1. EGT L 285, 3.10.1989, s. 1. EGT C 15, 15.1.1997, s. 1. Se EGT C 27, 26.1.1998, s. 1, för en konsoliderad text.

⁽²⁾ EGT L 319, 25.11.1988, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2245/2004 (EUT L 381, 28.12.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ EGT L 204, 2.8.1975, s. 28. EGT L 304, 30.10.1978, s. 1. EGT L 388, 31.12.1982, s. 1. EGT L 285, 3.10.1989, s. 1. EGT C 15, 15.1.1997, s. 1. Se EGT C 27, 26.1.1998, s. 28, för en konsoliderad text.

SOM BETONAR att Brysselkonventionen också skall fortsätta att tillämpas på de territorier i medlemsstaterna som faller inom den konventionens territoriella tillämpningsområde och som inte omfattas av detta avtal,

SOM BETONAR vikten av ett fungerande samarbete mellan gemenskapen och Danmark med avseende på förhandlingarna om och ingåendet av internationella avtal som kan påverka eller förändra tillämpningsområdet för Bryssel I-förordningen,

SOM BETONAR att Danmark bör eftersträva att ansluta sig till internationella avtal som ingåtts av gemenskapen, när Danmarks deltagande i dessa avtal är av betydelse för en enhetlig tillämpning av Bryssel I-förordningen och detta avtal,

SOM PÅPEKAR att EG-domstolen bör vara behörig när det gäller att garantera en enhetlig tillämpning och tolkning av detta avtal, inklusive bestämmelserna i Bryssel I-förordningen och de eventuella tillämpningsföreskrifter från gemenskapen som är en del av detta avtal,

SOM HÄNVISAR till EG-domstolens behörighet enligt artikel 68.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen att meddela förhandsavgöranden om giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutats av gemenskapens institutioner på grundval av avdelning IV i fördraget, inklusive giltigheten och tolkningen av detta avtal, samt till att Danmark, som en följd av protokollet om Danmarks ställning, inte skall vara bundet av denna bestämmelse och inte heller omfattas av dess tillämpning,

SOM ANSER att EG-domstolen bör vara behörig att meddela förhandsavgöranden om giltigheten och tolkningen av detta avtal på begäran av en dansk domstol, och att danska domstolar därför bör begära förhandsavgöranden på samma villkor som andra medlemsstaters domstolar när det gäller tolkningen av Bryssel I-förordningen och dess tillämpningsföreskrifter,

SOM HÄNVISAR till bestämmelsen om att enligt artikel 68.3 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen får rådet, kommissionen eller en medlemsstat begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande om tolkningen av rättsakter som beslutats av gemenskapens institutioner på grundval av avdelning IV i fördraget, inklusive tolkningen av detta avtal, samt till att Danmark, som en följd av protokollet om Danmarks ställning, inte skall vara bundet av denna bestämmelse och inte heller omfattas av dess tillämpning,

SOM ANSER att Danmark, på samma villkor som andra medlemsstater när det gäller Bryssel I-förordningen och dess tillämpningsföreskrifter, bör ha möjlighet att begära förhandsavgöranden från EG-domstolen om tolkningen av detta avtal,

SOM BETONAR att enligt dansk lagstiftning bör de danska domstolarna – när de tolkar detta avtal och bestämmelserna i Bryssel I-förordningen och eventuella tillämpningsföreskrifter som är en del av detta avtal – ta vederbörlig hänsyn till rättspraxis som utvecklats genom EG-domstolens och EG-medlemsstaternas nationella domstolars avgöranden rörande Brysselkonventionen, Bryssel I-förordningen och eventuella tillämpningsföreskrifter,

SOM ANSER att det bör vara möjligt att begära att EG-domstolen prövar frågor om underlåtenhet att uppfylla skyldigheter enligt detta avtal i enlighet med de bestämmelser i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som reglerar förfarandena vid domstolen,

SOM BEAKTAR att detta avtal är bindande för medlemsstaterna i enlighet med artikel 300.7 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen; därför bör Danmark, om en medlemsstat skulle bryta mot avtalet, kunna vända sig till kommissionen i dess egenskap av fördragets väktare,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Syftet med detta avtal är att tillämpa bestämmelserna i "Bryssel I-förordningen" och tillämpningsföreskrifterna för denna på förbindelserna mellan gemenskapen och Danmark, i enlighet med artikel 2.1 i detta avtal.

2. De avtalsslutande parterna har som mål att nå fram till en enhetlig tillämpning och tolkning av bestämmelserna i Bryssel I-förordningen och tillämpningsföreskrifterna för denna i alla medlemsstater.

3. Bestämmelserna i artiklarna 3.1, 4.1 och 5.1 i detta avtal är en följd av protokollet om Danmarks ställning.

Artikel 2

Domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

1. Bestämmelserna i Bryssel I-förordningen, som är fogad till och utgör en del av detta avtal, samt de tillämpningsföreskrifter som har antagits i enlighet med artikel 74.2 i förordningen och – när det gäller tillämpningsföreskrifter som antagits efter det att avtalet trätt i kraft – som genomförts av Danmark i enlighet med vad som anges i artikel 4 i detta avtal samt de åtgärder som antagits med stöd av artikel 74.1 i förordningen, skall enligt internationell rätt gälla i förbindelserna mellan gemenskapen och Danmark.

2. I detta avtal skall emellertid tillämpningen av bestämmelserna i förordningen ändras på följande sätt:

a) Artikel 1.3 skall inte gälla.

b) I artikel 50 skall följande stycke läggas till (andra stycket):

"2. En sökande som begär verkställighet av ett avgörande som har meddelats av en administrativ myndighet i Danmark avseende ett avtal om underhållsskyldighet kan emellertid i verkställighetsmedlemsstaten erhålla de förmåner som anges i första stycket, om han företer ett intyg från det danska justitieministeriet som bekräftar att han uppfyller de ekonomiska villkor som gäller för erhållande av rätts hjälp, helt eller delvis, eller befrielse från kostnader och avgifter."

c) I artikel 62 skall följande stycke läggas till (andra stycket):

"2. I mål om underhållsskyldighet avses med uttrycket domstol också de danska administrativa myndigheterna."

d) Artikel 64 skall gälla havsgående fartyg som är registrerade såväl i Danmark som i Grekland och Portugal.

e) Dagen för detta avtals ikraftträdande skall gälla i stället för det datum för förordningens ikraftträdande som anges i artikel 70.2 samt artiklarna 72 och 76 i denna.

f) Övergångsbestämmelserna för detta avtal skall gälla i stället för artikel 66 i förordningen.

g) I bilaga I skall följande läggas till: "i Danmark: artikel 246.2 och 246.3 i lagen om rättsvård (*lov om rettens pleje*)".

h) I bilaga II skall följande läggas till: "i Danmark: *byretten*".

i) I bilaga III skall följande läggas till: "i Danmark: *landsretten*".

j) I bilaga IV skall följande läggas till: "i Danmark, genom överklagande till *Højesteret* med tillåtelse från *Procesbevillingsnævnet*".

Artikel 3

Ändringar av Bryssel I-förordningen

1. Danmark skall inte delta i antagandet av ändringar av Bryssel I-förordningen och inga sådana ändringar skall vara bindande för eller tillämpliga i Danmark

2. När ändringar av förordningen antas skall Danmark meddela kommissionen om landet har för avsikt att genomföra ändringarna eller inte. Ett sådant meddelande skall lämnas vid tidpunkten för antagandet av ändringarna eller inom 30 dagar därefter.

3. Om Danmark beslutar att genomföra ändringarna skall det av meddelandet framgå om genomförandet kan ske på administrativ väg eller om det kräver godkännande i Folketinget.

4. Om det framgår av meddelandet att genomförandet kan ske på administrativ väg, skall det också anges att alla nödvändiga administrativa åtgärder träder i kraft den dag då ändringarna av förordningen träder i kraft, eller att de har trätt i kraft på meddelandedagen, beroende på vilken av dessa dagar som infaller sist.

5. Om det framgår av meddelandet att genomförandet kräver godkännande i Folketinget skall följande bestämmelser vara tillämpliga:

- a) Lagstiftningsåtgärder i Danmark skall träda i kraft den dag då ändringarna av förordningen träder i kraft, eller inom sex månader från meddelandedagen, beroende på vilken av dessa dagar som infaller sist.
- b) Danmark skall meddela kommissionen vilken dag genomförandeåtgärderna träder i kraft.

6. Ett meddelande från Danmark om att ändringarnas innehåll har genomförts i landet, i enlighet med punkterna 4 och 5, skapar en rad ömsesidiga förpliktelser enligt internationell rätt mellan Danmark och gemenskapen. Ändringarna av förordningen skall därefter utgöra ändringar av detta avtal och skall anses som fogade till avtalet.

7. I fall när

- a) Danmark meddelar beslut om att inte genomföra innehållet i genomförandeåtgärderna, eller
- b) Danmark inte avger ett meddelande inom den 30-dagarsfrist som anges i punkt 2, eller
- c) lagstiftningsåtgärder i Danmark inte träder i kraft inom den tidsfrist som anges i punkt 5,

skall detta avtal anses vara uppsagt, om inte parterna beslutar annat inom 90 dagar eller, i den situation som avses i punkt c, lagstiftningsåtgärder i Danmark träder i kraft inom samma period. Uppsägningen får verkan tre månader efter utgången av 90-dagarsperioden.

8. Rättsliga förfaranden som inletts och officiella handlingar som formellt upprättats eller registrerats före dagen för uppsägning av avtalet i enlighet med punkt 7 påverkas inte av uppsägningen.

Artikel 4

Genomförandebestämmelser

1. Danmark skall inte delta i antagandet av yttranden i den kommitté som avses i artikel 75 i Bryssel I-förordningen. Tillämpningsföreskrifter som antas i enlighet med artikel 74.2 i den förordningen skall inte vara bindande för eller tillämpliga i Danmark.

2. När tillämpningsföreskrifter antas i enlighet med artikel 74.2 i förordningen skall Danmark meddela om dessa. Danmark skall meddela kommissionen om man avser att genomföra innehållet i tillämpningsföreskrifterna eller inte. Meddelande om detta skall lämnas vid mottagandet av tillämpningsföreskrifterna eller inom 30 dagar därefter.

3. Av meddelandet skall framgå att alla nödvändiga administrativa åtgärder i Danmark träder i kraft den dag då tillämpningsföreskrifterna träder i kraft, eller att de har trätt i kraft på meddelandedagen, beroende på vilken av dessa dagar som infaller sist.

4. Ett meddelande från Danmark om att innehållet i tillämpningsföreskrifterna har genomförts i landet skapar en rad ömsesidiga förpliktelser enligt internationell rätt mellan Danmark och gemenskapen. Tillämpningsföreskrifterna utgör därefter en del av detta avtal.

5. I fall när:

- a) Danmark meddelar beslut om att inte genomföra innehållet i tillämpningsföreskrifterna, eller
- b) Danmark inte avger ett meddelande inom den 30-dagarsfrist som anges i punkt 2,

skall detta avtal anses vara uppsagt, om inte parterna beslutar annat inom 90 dagar. Uppsägningen får verkan tre månader efter utgången av 90-dagarsperioden.

6. Rättsliga förfaranden som inletts och officiella handlingar som formellt upprättats eller registrerats före dagen för uppsägning av avtalet i enlighet med punkt 5 påverkas inte av uppsägningen.

7. Om genomförandet undantagsvis kräver godkännande i Folketinget i Danmark skall detta anges i Danmarks meddelande enligt punkt 2 och artikel 3.5–8 skall vara tillämplig.

8. Danmark skall till kommissionen meddela ändringar i de uppgifter som anges i artikel 2.2 g–j i detta avtal. Kommissionen skall anpassa artikel 2.2 g–j i enlighet med detta.

Artikel 5

Internationella avtal som påverkar Bryssel I-förordningen

1. Internationella avtal som gemenskapen ingår på grundval av bestämmelserna i Bryssel I-förordningen skall inte vara bindande för eller tillämpliga i Danmark.
2. Danmark skall avstå från att ingå internationella avtal som kan påverka eller förändra tillämpningsområdet för Bryssel I-förordningen som är fogad till avtalet, såvida det inte sker med gemenskapens samtycke och det finns tillfredsställande arrangemang när det gäller förhållandet mellan detta avtal och det internationella avtalet i fråga.
3. Vid förhandlingar om internationella avtal som kan påverka eller förändra tillämpningsområdet för Bryssel I-förordningen som är fogad till detta avtal, skall Danmark samordna sin hållning med gemenskapen och avstå från alla åtgärder som kan vara till skada för målsättningarna med en samlad hållning från gemenskapens sida inom ramen för gemenskapens behörighet i sådana förhandlingar.

Artikel 6

EG-domstolens behörighet med avseende på tolkningen av avtalet

1. När det uppstår en fråga om giltigheten eller tolkningen av detta avtal i ett mål inför en dansk domstol, skall denna domstol begära avgörande vid EG-domstolen om en domstol i en annan medlemsstat i Europeiska unionen under samma omständigheter skulle behöva göra så i enlighet med Bryssel I-förordningen och de tillämpningsföreskrifter som avses i artikel 2.1 i detta avtal.
2. Enligt dansk rätt skall domstolarna i Danmark när de tolkar detta avtal ta vederbörlig hänsyn till EG-domstolens praxis rörande bestämmelserna i Brysselkonventionen, Bryssel I-förordningen och eventuella tillämpningsföreskrifter.
3. Danmark får, i likhet med rådet, kommissionen och varje medlemsstat, begära prövning av en fråga om tolkningen av detta avtal. Domstolens avgöranden i sådana ärenden skall inte vara tillämpliga på lagakraftvunna domar som meddelats av domstolar i medlemsstaterna.
4. Danmark skall ha rätt att inkomma med synpunkter till EG-domstolen i ärenden där en domstol i en medlemsstat har vänt sig till EG-domstolen med en begäran om förhandsavgörande om tolkningen av en bestämmelse som avses i artikel 2.1.

5. Protokollet om stadgan för Europeiska gemenskapernas domstol och domstolens rättegångsregler skall vara tillämpliga.

6. Om bestämmelserna om EG-domstolens avgöranden i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ändras på ett sätt som får följder för avgöranden som rör Bryssel I-förordningen, kan Danmark meddela kommissionen sitt beslut att inte tillämpa ändringarna med avseende på detta avtal. Ett sådant meddelande skall lämnas vid tidpunkten för ikraftträdandet av ändringarna eller inom 60 dagar därefter..

I sådant fall skall detta avtal anses vara uppsagt. Uppsägningen får verkan tre månader efter meddelandet.

7. Rättsliga förfaranden som inletts och officiella handlingar som formellt upprättats eller registrerats före dagen för uppsägning av avtalet i enlighet med punkt 6 påverkas inte av uppsägningen.

Artikel 7

EG-domstolens behörighet med avseende på avtalets fullgörande

1. Kommissionen får väcka talan vid EG-domstolen mot Danmark rörande bristande fullgörande av skyldigheter som följer av detta avtal.
2. Danmark får ge in ett klagomål till kommissionen om en medlemsstat har brustit i fullgörandet av sina skyldigheter enligt detta avtal.
3. De relevanta bestämmelser i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som reglerar förfaranden inför domstolen, samt protokollet om stadgan för Europeiska gemenskapernas domstol och domstolens rättegångsregler skall vara tillämpliga.

Artikel 8

Territoriellt tillämpningsområde

1. Detta avtal skall vara tillämpligt i de territorier som anges i artikel 299 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
2. Om gemenskapen beslutar att utvidga tillämpningsområdet för Bryssel I-förordningen till att avse territorier som för närvarande regleras av Brysselkonventionen, skall gemenskapen och Danmark samarbeta för att säkra att en sådan tillämpning också utvidgas till Danmark.

*Artikel 9***Övergångsbestämmelser**

1. Detta avtal skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som inletts och officiella handlingar som formellt upprättats eller registrerats efter avtalets ikraftträdande.

2. Om förfarandena i ursprungsmedlemsstaten inleddes innan avtalet trädde i kraft skall dock avgöranden som meddelas efter denna tidpunkt erkännas och verkställas i enlighet med detta avtal,

- a) om förfarandena i ursprungsmedlemsstaten inleddes efter Bryssel- eller Luganokonventionens ikraftträdande både i ursprungsmedlemsstaten och i den medlemsstat där verkställighet begärs,
- b) i alla andra fall om domstolens behörighet grundade sig på bestämmelser som överensstämde med bestämmelserna antingen i detta avtal eller i en konvention som ingåtts mellan ursprungsmedlemsstaten och den stat där verkställighet begärs och som gällde när förfarandena inleddes.

*Artikel 10***Förhållande till Bryssel I-förordningen**

1. Detta avtal skall inte påverka gemenskapens övriga medlemsstaters tillämpning av Bryssel I-förordningen.

2. Detta avtal skall dock under alla omständigheter tillämpas

- a) i frågor som rör behörighet, om svaranden har hemvist i Danmark, eller om domstolarna i Danmark har givits behörighet enligt artikel 22 eller 23 i förordningen, som med stöd av artikel 2 i detta avtal gäller i förbindelserna mellan gemenskapen och Danmark,
- b) avseende litispendens och mål som har samband med varandra, i enlighet med vad som anges i artiklarna 27 och 28 i Bryssel I-förordningen, som med stöd av artikel 2 i detta avtal gäller i förbindelserna mellan gemenskapen och Danmark, när förfaranden har inletts i en annan medlemsstat än Danmark och i Danmark,

- c) i frågor som rör erkännande och verkställighet, om Danmark är antingen ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat där verkställighet begärs.

*Artikel 11***Uppsägning av avtalet**

1. Detta avtal skall upphöra att gälla om Danmark meddelar övriga medlemsstater att landet inte längre vill utnyttja bestämmelserna i del I i protokollet om Danmarks ställning, i enlighet med artikel 7 i protokollet.

2. Detta avtal kan sägas upp av endera avtalsparten genom meddelande till den andra avtalsparten. Uppsägningen får verka sex månader efter meddelandedagen.

3. Rättsliga förfaranden som inletts och officiella handlingar som formellt upprättats eller registrerats före dagen för uppsägning av avtalet i enlighet med punkterna 1 eller 2 påverkas inte av uppsägningen.

*Artikel 12***Ikraftträdande**

1. Avtalet skall antas av de avtalsslutande parterna i enlighet med deras respektive förfaranden.

2. Avtalet skall träda i kraft den första dagen i den sjätte månaden efter det att de avtalsslutande parterna har meddelat varandra att de har avslutat de förfaranden som krävs för detta ändamål.

*Artikel 13***Texternas giltighet**

Detta avtal skall upprättas i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka samtliga texter är lika giltiga.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de octubre del dos mil cinco.

V Bruselu dne devatenáctého října dva tisíce pět.

Udfærdiget i Bruxelles den nittende oktober to tusind og fem.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Oktober zweitausendfünf.

Kahe tuhande viienda aasta oktoobrikuu üheksateistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Οκτωβρίου δύο χιλιάδες πέντε.

Done at Brussels on the nineteenth day of October in the year two thousand and five.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf octobre deux mille cinq.

Fatto a Bruxelles, addì diciannove ottobre duemilacinque.

Briselē, divtūkstoš piektā gada deviņpadsmitajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai penktų metų spalio devynioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kettőezer ötödik év október tizenkilencedik napján.

Magħmul fi Brussel, fid-dsatax jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u ħamsa.

Gedaan te Brussel, de negentiende oktober tweeduizend vijf.

Sporządzono w Brukseli dnia dziewiętnastego października roku dwa tysiące piątego.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Outubro de dois mil e cinco.

V Bruseli dňa devätnásteho októbra dvetisícpäť.

V Bruslju, devetnajstega oktobra leta dva tisoč pet.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaviisi.

Som skedde i Bryssel den nittonde oktober tjugohundrafem.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Por el Reino de Dinamarca
Za Dánské království
For Kongeriget Danmark
Für das Königreich Dänemark
Taani Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Δανίας
For the Kingdom of Denmark
Pour le Royaume de Danemark
Per il Regno di Danimarca
Dānijas Karalistes vārdā
Danijos Karalystės vardu
A Dán Királyság részéről
Għar-Renju tad-Danimarka
Voor het Koninkrijk Denemarken
W imieniu Królestwa Danii
Pelo Reino da Dinamarca
Za Dánske kráľovstvo
Za Kraljevino Dansko
Tanskan kuningaskunnan puolesta
På Konungariket Danmarks vägnar

BILAGA

Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1496/2002 av den 21 augusti 2002 om ändring av bilaga I (nationella bestämmelser om domstols behörighet som avses i artiklarna 3.2 och 4.2) och bilaga II (förteckning över domstolar och behöriga myndigheter) till rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område och genom kommissionens förordning (EG) nr 2245/2004 av den 27 december 2004 om ändring av bilagorna I, II, III och IV till rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 november 2005

om tillstånd för Tyskland att fortsätta försöken med en ny oenologisk metod

[delgivet med nr K(2005) 4376]

(Endast den tyska texten är giltig)

(2005/791/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, särskilt artikel 46.2 f, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 41.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000 av den 24 juli 2000 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar ⁽²⁾ har Tyskland gett tillstånd till försök med användning av bitar och spån av ekträ i vinifikationen.
- (2) Dessa försök har gällt olika typer av träspån och bitar av ek i kontakt med vin, en studie av de aromatiska beståndsdelarna i det behandlade vinet och deras inflytande på vinets organoleptiska egenskaper efter vinifikation i olika typer av behållare. Det är viktigt att dessa försök får fortsätta för att vissa resultat skall kunna bekräftas.
- (3) Tyskland har översänt ett meddelande rörande försöksverksamheten till kommissionen, som denna har vidarebefordrat till medlemsstaterna, tillsammans med en begäran om förlängning av försöken med ytterligare tre år, på grund av de intressanta resultat som erhållits. Till stöd

för ansökan har Tyskland lämnat relevant dokumentation.

- (4) Tanken är att försöken skall kunna utföras redan vid vinifikationen av 2005 års druvskörd.
- (5) Enligt artikel 41.3 i förordning (EG) nr 1622/2000 är det kommissionen som skall fatta beslut om ansökan.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tyskland ges härmed tillstånd att fram till den 31 juli 2008 fortsätta försöken med bitar och spån av ekträ i vinifikationen, i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 41.1 i förordning (EG) nr 1622/2000.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 14 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

⁽²⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2005 (EUT L 188, 20.7.2005, s. 3).

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2005/792/GUSP

av den 14 november 2005

om restriktiva åtgärder mot Uzbekistan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

- (1) Den 23 maj 2005 fördömde rådet med enfaset den överdrivna, oproportionerliga och urskillningslösa användning av våld som de uzbekiska säkerhetsstyrkorna har gjort sig skyldiga till under de händelser som ägde rum i Andizjan i maj. Rådet beklagade djupt att de uzbekiska myndigheterna inte på tillfredsställande sätt hade efterkommit Förenta nationernas begäran om en oberoende internationell utredning av dessa händelser.
- (2) Den 13 juni 2005 fördömde rådet de uzbekiska myndigheternas vägran att tillåta en oberoende internationell utredning av de händelser som nyligen ägt rum i Andizjan, bekräftade sin övertygelse att en trovärdig oberoende internationell utredning borde göras och vädjade till de uzbekiska myndigheterna att ompröva sin ståndpunkt före slutet av juni 2005.
- (3) Den 18 juli erinrade rådet om sina slutsatser av den 23 maj och den 13 juni och beklagade att de uzbekiska myndigheterna inte hade omprövat sin ståndpunkt inom den utsatta fristen till slutet av juni. Vid detta tillfälle meddelade rådet att det skulle diskutera åtgärder mot Uzbekistan, t.ex. införande av ett embargo mot export till Uzbekistan av vapen, militär utrustning och utrustning som kan användas för internt förtryck, och andra målinriktade åtgärder.
- (4) Den 3 oktober 2005 uttryckte rådet åter sin djupa oro över situationen i Uzbekistan och fördömde med enfaset de uzbekiska myndigheternas vägran att tillåta en oberoende internationell utredning de händelser som ägde rum i Andizjan i maj. Rådet framhöll att det även i fortsättningen fäster den allra största vikt vid en trovärdig, öppen och oberoende internationell utredning.

- (5) Mot bakgrund av de uzbekiska säkerhetsstyrkornas överdrivna, oproportionerliga och urskillningslösa användning av våld under de händelser som ägde rum i Andizjan, beslutade rådet att införa ett embargo mot export till Uzbekistan av vapen, militär utrustning och annan utrustning som kan användas för internt förtryck.
- (6) Rådet beslutade även att tillämpa restriktioner för inresa till Europeiska unionen mot de personer som bär det direkta ansvaret för den urskillningslösa och oproportionerliga användningen av våld i Andizjan och för att en oberoende utredning förhindrats.
- (7) Rådet beslutade att genomföra dessa åtgärder inledningsvis under ett år. Under tiden kommer rådet att revidera åtgärderna mot bakgrund av varje betydande förändring av den nuvarande situationen, i synnerhet med tanke på
 - i) genomförandet och resultatet av de pågående rättegångarna mot de personer som anklagats för att ha framkallat och deltagit i oroligheterna i Andizjan,
 - ii) kvarhållandet av och trakasserier mot de personer som ifrågasatt de uzbekiska myndigheternas version av händelserna i Andizjan,
 - iii) Uzbekistans samarbete med en oberoende internationell rapportör som utsetts för att utreda oroligheterna i Andizjan.
 - iv) resultatet av en oberoende internationell utredning,samt varje åtgärd som visar de uzbekiska myndigheternas beredvillighet att ansluta sig till principerna om respekt för de mänskliga rättigheterna, rättsstatsprincipen och de grundläggande friheterna.
- (8) Det krävs insatser från gemenskapen för att genomföra vissa åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Försäljning, leverans, överföring eller export av vapen och vapenrelaterad materiel av alla slag, inbegripet skjutvapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till ovanstående, till Uzbekistan från medlemsstaternas medborgare, eller från medlemsstaternas territorier eller från fartyg eller flygplan som för deras flagg skall förbjudas, oavsett om de har sitt ursprung i deras territorier eller inte.

2. Försäljning, leverans, överföring eller export till Uzbekistan av utrustning som förtecknas i bilaga I och som kan användas för internt förtryck skall förbjudas.

3. Det skall vara förbjudet

- i) att tillhandahålla tekniskt bistånd, förmedlingsverksamhet och andra tjänster som rör militär verksamhet och tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av vapen och vapenrelaterad materiel av alla slag, inbegripet skjutvapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till ovanstående, eller som rör utrustning som kan användas för internt förtryck, direkt eller indirekt till en fysisk eller juridisk person, en enhet eller ett organ i eller för användning i Uzbekistan,
- ii) att tillhandahålla finansiering eller finansiellt stöd som rör militär verksamhet, särskilt gåvobistånd, lån och exportkreditförsäkring, för all försäljning, leverans, överföring eller export av vapen och vapenrelaterad materiel, eller tillhandahållande av därmed sammanhängande tekniskt bistånd, förmedlingsverksamhet och andra tjänster, eller som rör utrustning som kan användas för internt förtryck, direkt eller indirekt till en person, enhet eller ett organ i eller för användning i Uzbekistan.

Artikel 2

1. Artikel 1 skall inte tillämpas på

- i) försäljning, leverans, överföring eller export av icke-dödande militär utrustning som endast är avsedd för humanitärt bruk eller som skydd, eller för FN:s, EU:s och gemenskapens program för institutionsuppbyggnad, eller för EU:s och FN:s krishanteringsoperationer,
- ii) leverans, överföring eller export av vapen och utrustning som anges i artikel 1 till styrkor i Uzbekistan som tillhör bidragsgivare till den internationella säkerhetsstyrkan (International Security Assistance Force, ISAF) och "Operation Enduring Freedom" (OEF),

iii) försäljning, leverans, överföring eller export av utrustning som kan användas för internt förtryck och som endast är avsedd för humanitärt bruk eller som skydd,

iv) tillhandahållande av finansiering, finansiellt stöd eller tekniskt bistånd som rör sådan utrustning som avses i leden i, ii och iii,

under förutsättning att denna export och detta bistånd på förhand har godkänts av den relevanta behöriga myndigheten.

2. Artikel 1 skall inte tillämpas på skyddsdräkter, inbegripet skottsäkra västar och militärhjälm, som tillfälligt exporteras till Uzbekistan av Förenta nationernas personal, personal från EU, gemenskapen eller dess medlemsstater, mediernas företrädare samt bistånds- och utvecklingsarbetare och åtföljande personal, och som är avsedd enbart för deras personliga bruk.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering genom sina territorier av de personer som förtecknas i bilaga II och som är direkt ansvariga för den urskillningslösa och oproportionerliga användningen av våld i Andizjan och för förhindrandet av en oberoende utredning.

2. Punkt 1 ålägger inte medlemsstaterna att vägra sina egna medborgare inresa i deras territorium.

3. Punkt 1 skall tillämpas utan att det påverkar de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, dvs.

- i) som värdland i en internationell mellanstatlig organisation,
- ii) som värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna, eller
- iii) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet, eller

iv) enligt 1929 års konkordat (Lateranfödraget) som ingåtts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien.

4. Punkt 3 skall tillämpas även i de fall när en medlemsstat är värdland för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE).

5. Rådet skall informeras på vederbörligt sätt i alla de fall när en medlemsstat beviljar ett undantag enligt punkterna 3 eller 4.

6. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de åtgärder som föreskrivs i punkt 1 när resan är motiverad av allvarliga humanitära skäl eller för att delta i mellanstatliga möten, inklusive möten som stöds av Europeiska unionen, där det förs en politisk dialog som direkt främjar demokratin, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen i Uzbekistan.

7. En medlemsstat som vill bevilja undantag enligt punkt 6 skall skriftligt anmäla detta till rådet. Undantag skall anses beviljat såvida inte en eller flera av rådets medlemmar gör en skriftlig invändning inom två arbetsdagar efter det att de mottagit anmälan om det föreslagna undantaget. Om en eller flera av rådets medlemmar gör en invändning får rådet med kvalificerad majoritet besluta att bevilja det föreslagna undantaget.

8. När en medlemsstat enligt punkterna 3, 4, 6 och 7 tillåter inresa till eller transitering genom sitt territorium för personer som förtecknas i bilaga II skall tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av detta.

Artikel 4

Inga tekniska möten, som planerats i enlighet med partnerskaps- och samarbetsavtalet som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan och Republiken Uzbekistan, å andra sidan ⁽¹⁾, skall äga rum.

Artikel 5

Denna gemensamma ståndpunkt skall tillämpas under tolv månader. Den skall ses över kontinuerligt. Den skall förlängas eller vid behov ändras, om rådet bedömer att målen inte har uppfyllts.

Artikel 6

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 7

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 14 november 2005

På rådets vägnar

T. JOWELL

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 229, 31.8.1999, s. 3.

BILAGA I

Förteckning över utrustning som kan användas för internt förtryck

Utrustning som kan användas för internt förtryck enligt artikel 1.2.

Denna förteckning omfattar inte utrustning som är särskilt konstruerad eller anpassad för militär användning.

1. Skottsäkra hjälmar, kravallpolishjälmar, kravallpolissköldar och skottsäkra sköldar samt särskilda komponenter till dessa.
2. Särskilt utformad fingeravtrycksutrustning.
3. Reglerbara sökljus.
4. Skottsäkert byggnadsmaterial.
5. Jaktknivar.
6. Särskild utrustning för tillverkning av hagelgevär.
7. Utrustning för manuell laddning av ammunition.
8. Apparater för avlyssning av kommunikation.
9. Optiska halvledardetektorer.
10. Bildförstärkarrör.
11. Teleskopsikten för skjutvapen.
12. Slåtborrade vapen och tillhörande ammunition, andra än sådana som särskilt utformats för militärt bruk, och särskilda komponenter till dessa, med undantag för följande:
 - Signalpistoler.
 - Luftgevär och patrongevär för användning i industrin eller för human bedövning av djur.
13. Simulatorer för utbildning i vapenbruk och särskilt konstruerade eller anpassade komponenter eller tillbehör till dessa.
14. Bomber och granater, andra än sådana som är särskilt konstruerade för militärt bruk, och särskilt konstruerade komponenter till dessa.
15. Skyddsvästar, andra än sådana som tillverkats enligt militära standarder eller specifikationer, och särskilt konstruerade komponenter till dessa.
16. Allhjulsdrivna nyttofordon som kan användas för terrängkörning och som har tillverkats eller utrustats med skottsäkert material, och profilpansar för sådana fordon.
17. Vattenkanoner och särskilt konstruerade eller anpassade komponenter till dessa.
18. Fordon utrustade med vattenkanon.
19. Fordon särskilt konstruerade eller anpassade för att elektrifieras för att stöta bort angripare, och för detta ändamål särskilt konstruerade eller anpassade komponenter till dessa.
20. Akustisk utrustning som av tillverkaren eller leverantören betecknas som lämplig för upplöppskontroll, och särskilt konstruerade komponenter till denna.

21. Benfängsel, kedjor för att binda flera personer, fotbojor och elektriska bälten, särskilt konstruerade för människor, utom följande:
 - Handfängsel för vilka det maximala totala måttet inbegripet kedjan inte överskrider 240 mm i låst tillstånd.
 22. Bärbar utrustning konstruerad eller anpassad för upploppskontroll eller självförsvar genom användning av en oskadliggörande substans (såsom tårgas eller pepparsprej), och särskilt konstruerade komponenter till denna.
 23. Bärbar utrustning konstruerad eller anpassad för upploppskontroll eller självförsvar genom användning av elstötar (inbegripet elektriska batonger, elektriska sköldar, elstötpistoler, elpilsgevär (tasers)) och för detta ändamål särskilt konstruerade eller anpassade komponenter till denna.
 24. Elektronisk utrustning som kan spåra dolda sprängämnen och särskilt konstruerade komponenter till denna, utom följande:
 - Inspektionsutrustning för TV eller röntgen.
 25. Elektronisk störningsutrustning särskilt konstruerad för att förhindra detonering av provisoriska spränganordningar med radiofjärrkontroll samt för detta ändamål särskilt konstruerade komponenter till denna.
 26. Utrustning och anordningar som är särskilt konstruerade för att utlösa explosioner på elektrisk eller annan väg, däribland tändsatser, detonatorer, tändanordningar, tillsatser och snabbstubin samt för detta ändamål särskilt konstruerade komponenter till dessa, utom följande:
 - Utrustning och anordningar som är särskilt konstruerade för en specifik kommersiell användning som innebär igångsättning eller manövrering, med hjälp av sprängämnen, av annan utrustning eller andra anordningar vars funktion inte är att utlösa explosioner (t.ex. pumpar för krockkuddar i bilar och elektriska stoppanordningar för sprinklerutlösare).
 27. Utrustning och anordningar som är konstruerade för bortskaffande av spränganordningar, utom följande:
 - Tryckfilter.
 - Behållare konstruerade för föremål som är eller misstänks vara provisoriska spränganordningar.
 28. Utrustning för nattseende och termisk avbildning samt bildförstärkarrör eller halvledarsensorer till denna.
 29. Sprängladdningar med linjär verkan.
 30. Följande sprängämnen och liknande ämnen:
 - Amatol.
 - Nitrocellulosa (som innehåller mer än 12,5 % nitrogen).
 - Nitroglykol.
 - Pentyl (PETN).
 - Pikrylklorid.
 - Tetryl.
 - 2,4,6-trinitrotoluen (TNT).
 31. Särskilt konstruerad programvara samt teknik som krävs för all utrustning i förteckningen.
-

BILAGA II

Förteckning över personer som avses i artikel 3 i den gemensamma standpunkten

1. **Efternamn, förnamn:** Almatov, Zakirdzjon
Alias:
Kön: Man
Titel, befattning: Inrikesminister
Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land): Tasjkent, Uzbekistan
Födelsedatum: 10 oktober 1949
Födelseort (ort, land): Tasjkent, Uzbekistan
Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort): Passnummer DA 0002600 (diplomatpass)
Nationalitet: uzbekistansk
Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer): ingen
2. **Efternamn, förnamn:** Mulladzjonov, Tochir Ochunovitj
Alias: Annan stavning av efternamnet: Mullajanov
Kön: Man
Titel, befattning: Förste vice inrikesminister
Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land): Tashkent, Uzbekistan
Födelsedatum: 10 oktober 1950
Födelseort (ort, land): Fergana, Uzbekistan
Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort): Passnummer DA 0003586 (diplomatpass), upphör att gälla den 5 november 2009
Nationalitet: uzbekistansk
Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer): ingen
3. **Efternamn, förnamn:** Gulamov, Kadir Gafurovitj
Alias:
Kön: Man
Titel, befattning: Försvarsminister
Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land): Tasjkent, Uzbekistan
Födelsedatum: 17 februari 1945
Födelseort (ort, land): Tasjkent, Uzbekistan
Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort): Passnummer DA 0002284 (diplomatpass), upphör att gälla den 24 oktober 2005
Nationalitet: uzbekistansk
Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer): ingen
4. **Efternamn, förnamn:** Mirzajev, Ruslan
Alias:
Kön: Man
Titel, befattning: Regeringens rådgivare i nationella säkerhetsrådet
Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land):
Födelsedatum:
Födelseort (ort, land):
Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort):
Nationalitet:
Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer):

5. **Efternamn, förnamn:** Begalijev, Saidullo Begalijevitj
Alias:
Kön: Man
Titel, befattning: regional guvernör för Andizjan
Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land):
Födelsedatum:
Födelseort (ort, land):
Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort):
Nationalitet:
Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer):
6. **Efternamn, förnamn:** Achmedov, Kossimali
Alias:
Kön: Man
Titel, befattning: Generalmajor
Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land):
Födelsedatum:
Födelseort (ort, land):
Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort):
Nationalitet:
Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer):
7. **Efternamn, förnamn:** Ergasjev, Ismail Ergasjevitj
Alias:
Kön: Man
Titel, befattning: Generalmajor (pensionerad)
Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land): okänd
Födelsedatum: 5 augusti 1945
Födelseort (ort, land): Vali Aitatjhaga, Uzbekistan
Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort): inga detaljer
Nationalitet: uzbekistansk
Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer): ingen
8. **Efternamn, förnamn:** Ergasjev, Pavel Islamovitj
Alias:
Kön: Man
Titel, befattning: Överste
Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land):
Födelsedatum:
Födelseort (ort, land):
Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort):
Nationalitet:
Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer):
9. **Efternamn, förnamn:** Mamo, Vladimir Adolfovity
Alias:
Kön: Man
Titel, befattning: Generalmajor
Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land):
Födelsedatum:

Födelseort (ort, land):

Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort):

Nationalitet:

Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer):

10. **Efternamn, förnamn:** Pak, Gregorij

Alias:

Kön: Man

Titel, befattning: Överste

Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land):

Födelsedatum:

Födelseort (ort, land):

Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort):

Nationalitet:

Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer):

11. **Efternamn, förnamn:** Tadzjijev, Valerij

Alias:

Kön: Man

Titel, befattning: Överste

Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land):

Födelsedatum:

Födelseort (ort, land):

Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort):

Nationalitet:

Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer):

12. **Efternamn, förnamn:** Inojatov, Rustam Raulovitj

Alias:

Kön: Man

Titel, befattning: Chef för hemliga polisen

Adress (nummer, gata, postnummer, ort, land): Tasjkent, Uzbekistan

Födelsedatum: 22 juni 1944

Födelseort (ort, land): Sjerabad, Uzbekistan

Passnummer eller identitetskortsnummer (inklusive vilket land som utfärdat handlingen samt utfärdandedatum och ort): Passnummer DA 0003171 (diplomatpass); även diplomatpass nummer 0001892 (upphörde att gälla den 15 september 2004)

Nationalitet: uzbekistansk

Övrig information (t.ex. faderns eller moderns namn, skatteregistreringsnummer, telefon- eller faxnummer): ingen

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2005/793/GUSP**av den 14 november 2005****om tillfälligt mottagande i Europeiska unionens medlemsstater av vissa palestinier**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

- (1) Den 21 maj 2002 antog rådet gemensam standpunkt 2002/400/GUSP om tillfälligt mottagande i Europeiska unionens medlemsstater av vissa palestinier ⁽¹⁾ och beviljade dem nationella tillstånd för inresa och vistelse på det egna territoriet för högst 12 månader.
- (2) Genom de gemensamma standpunkterna 2003/366/GUSP ⁽²⁾, 2004/493/GUSP ⁽³⁾ och 2004/748/GUSP ⁽⁴⁾ beslutade rådet att giltighetstiden för dessa tillstånd bör förlängas med 12 månader och därefter med 6 respektive 12 månader.
- (3) Giltighetstiden för dessa tillstånd bör förlängas med ytterligare 12 månader.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De medlemsstater som anges i artikel 2 i gemensam standpunkt 2002/400/GUSP skall förlänga giltighetstiden för de nationella

tillstånd för inresa och vistelse som beviljats i enlighet med artikel 3 i den gemensamma standpunkten med ytterligare 12 månader.

Artikel 2

Rådet skall utvärdera tillämpningen av gemensam standpunkt 2002/400/GUSP inom 6 månader efter antagandet av den här gemensamma standpunkten.

Artikel 3

Denna gemensamma standpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 4

Denna gemensamma standpunkt skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 14 november 2005.

På rådets vägnar

T. JOWELL

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 138, 28.5.2002, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 51.

⁽³⁾ EUT L 181, 18.5.2004, s. 24.

⁽⁴⁾ EUT L 329, 4.11.2004, s. 20.